

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

10 DECEMBER 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	131
N. De Batselier, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	134
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	136
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	139
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	140
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	141
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	141
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	147
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	148
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	150
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	152
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	153
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	154
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	155
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	160
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	169
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	169
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	173
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	180
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	180
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	182
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	184
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	184
REGISTER	186

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 5
van 30 oktober 1990
van de heer G. JANZEGERS

Québec — Culturele en samenwerkingsakkoorden

Naar verluidt zou de heer Hugo Weckx, Gemeenschapsminister voor Volksgezondheid, de heer Marc-Yvan Cotté, Minister van Volksgezondheid en Sociale Zaken van Québec, hebben ontvangen voor een gesprek. Dit gesprek zou te situeren zijn in het samenwerkingsakkoord dat gesloten is tussen de Vlaamse Gemeenschap en Québec waar onder meer concrete afspraken zouden worden gemaakt inzake samenwerking op het gebied van de psychiatrie, de doping in de sport en de thuisgezondheidszorg.

Rekening houdend met de nota van de geachte Minister van 11 juli 1990 (Het Vlaamse buitenlands beleid — Een programma in 10 punten) had ik een aantal vragen.

1. Wat is het juiste verschil tussen een cultureel akkoord en een samenwerkingsakkoord? Gaan beide eigenlijk niet over dezelfde materies?
2. In welke mate is de Vlaamse Raad betrokken bij deze culturele en samenwerkingsakkoorden in het algemeen en wat Québec betreft in het bijzonder?
3. Welke elementen lagen aan de basis van de akkoorden met Québec?
4. Werden nog dergelijke samenwerkingsakkoorden afgesloten? Zo ja, met welke landen en/of gebieden en op welke terreinen?
5. Is er reeds een beslissing gevallen over het aanduiden van onze prioriteiten voor de culturele samenwerking? Zo ja, welke landen zijn gesneuveld en met welke wordt de culturele samenwerking versterkt of worden er nieuwe culturele akkoorden gesloten?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De bestaande culturele akkoorden zijn akkoorden die destijds (tussen het einde van de Tweede Wereldoorlog en de inwerkingtreding van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen) werden ge-

sloten tussen het koninkrijk België en het partnerland. Zij betreffen de samenwerking op het gebied van de cultuur in de breedste zin van het woord (onderwijs, kunst, sociaal-culturele sector, sport, media enzovoort). Een samenwerkingsakkoord is een akkoord dat van overheid tot overheid wordt gesloten en afspraken inhoudt in verband met samenwerking op om het even welk gebied dat binnen de competentie van de partijen valt.

2. De Vlaamse Raad wordt betrokken bij de culturele en de samenwerkingsakkoorden via de bespreking van de uitgavenbegroting. Specifieke vragen in verband met de werkprogramma's in uitvoering van deze akkoorden komen voornamelijk aan bod in de Commissie Externe Betrekkingen.
3. Tussen Vlaanderen en Québec werd op 19 juni 1989 een Entente afgesloten. Dit samenwerkingsakkoord impliceert dat Vlaanderen en Québec zullen samenwerken op alle domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn. Het sub 2. gestelde geldt eveneens voor dit samenwerkingsakkoord.
4. a. **Alberta**
Op 1 november 1990 ondertekende de Vlaamse Gemeenschap een samenwerkingsakkoord met de Canadese provincie Alberta op het vlak van de wetenschap en de technologie.
- b. **Nord/Pas-de-Calais**
Op 27 september 1990 werd in Rijsel een gemeenschappelijk ke intentieverklaring tot samenwerking ondertekend tussen Nord/Pas-de-Calais en Vlaanderen, op het vlak van de economische samenwerking, de overdracht van technologie, onderzoek en ontwikkeling, ruimtelijke ordening, infrastructuur, leefmilieu, cultuur, toerisme, opleiding, permanente vorming, gezondheid en welzijn.
- c. **Baden-Württemberg**
Op 30 mei 1990 ondertekende de Vlaamse Regering een intentieverklaring tot samenwerking met Baden-Württemberg op het vlak van de economische samenwerking, de technologieoverdracht, het onderzoek en de ontwikkeling, onderwijs en opleiding, cultuur, sport en openlucht recreatie.
5. Op 27 juli 1990 keurde de Vlaamse Executieve het Evaluatieverslag en de Richtlijngids met betrekking tot de culturele akkoorden goed. Dit document zal tegelegenertijd ter bespreking aan de Commissie Externe Betrekkingen van de Vlaamse Raad worden voorgelegd. De diverse culturele akkoorden zullen worden geëvalueerd in functie van dit document, telkenmale een werkprogramma met een land afloopt.

Vraag nr. 6
van 6 november 1990
van de heer W. VERREYCKEN

Belgische ambassades — Aanstelling vertegenwoordigers Vlaamse Gemeenschap

Op 26 juni 1990 stelde de geachte Minister in openbare vergadering dat een protocol met Minister Eyskens

voorzag in de aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap, met diplomatiek statuut en diplomatieke rang, in onze ambassades, dit niet enkel in de verschillende staten maar ook in internationale organisaties.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel diplomaten werden er reeds aangesteld in het kader van voormeld protocol ?
2. In welke staten werden deze diplomaten aangesteld ?
3. Hoeveel vertegenwoordigers zijn in welke internationale organisaties reeds actief in het kader van dit protocol ?

Antwoord

Als antwoord op deze vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. In het kader van voormeld protocol werd één diplomaat aangesteld.
2. Deze diplomaat werd aangesteld bij onze ambassade in Washington (USA).-
- 3 Het protocol voorziet inderdaad in de mogelijkheid van een vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap bij internationale organisaties. Rekening houdend met het eindstadium waarin de personeelsformatie van de administratieve diensten van de Vlaamse Executieve zich bevindt, wordt de bijkomende aanwerving van vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap bij internationale organisaties voorzien.

Vraag nr. 8 van 7 november 1990 van de heer H. SUYKERBUYK

Internationale Tentoonstelling te Sevilla — Deelname Vlaamse Gemeenschap

Aan de Internationale Tentoonstelling te Sevilla in 1992 zal ook België deelnemen. Tot de vele opdrachten van de Secretaris-generaal behoorde in eerste instantie het contact met de Gemeenschappen en Gewesten, met betrekking tot hun deelname.

Mag ik in dat verband aan de geachte Minister het volgende vragen ?

1. Is er reeds een overeenkomst gesloten tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap en zo ja, wat houdt deze overeenkomst in ?
2. Onder voorbehoud van het antwoord van de geachte Minister op vraag 1. zou ik op volgende punten een verduidelijking willen krijgen.
 - a. Welk is de financiële inbreng van de Vlaamse Gemeenschap ?
 - b. Zal de Vlaamse Gemeenschap een inbreng doen bij het opzetten van het paviljoen ? Welke rechten heeft ze voorzien nadat de tentoonstelling is afgelopen (ingebruikname met welk doel) ?

- c. Heeft de Vlaamse Gemeenschap op zich genomen deelnemers te werven en zo ja, wat zijn daarvan de resultaten ?
- d. Op welke manier — anders dan via de Commissaris-generaal — is de Vlaamse Gemeenschap betrokken bij de opbouw en inrichting van het deelnemers-paviljoen ?
- e. Op welke wijze — anders dan via de Commissaris-generaal — is de Vlaamse Gemeenschap betrokken bij de aanwerving van personeel ?
- f. Wie bepaalt in de Vlaamse Gemeenschap de conceptie, de inrichting en de organisatie van de Vlaamse deelname en kan de Minister duidelijk aanduiden wie de werkgroep vormt en uit welke disciplines de leden komen ? Deze werkgroep heeft niet alleen een uitvoerende functie, maar ook de taak Vlaanderens aanwezigheid in het buitenland in een regieboek om te zetten.
- g. Zullen de instanties, die los staan van de Vlaamse overheid, bij dit belangrijk proces van uitvoering worden betrokken ? In Vlaanderen bestaan organisaties, die banden hebben met Andalusië en concrete opties hebben om de Vlaamse deelname optimaal te doen renderen. Op welke wijze kunnen deze instanties bij dit opzet worden betrokken ?

Antwoord

Als antwoord op deze vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Er is geen overeenkomst gesloten tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap. Wel is er een protocol gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Commissaris-generaal voor Sevilla, de heer H. Persin. Een afschrift van dit protocol zal rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.
2. Inbreng van de Vlaamse Gemeenschap
 - a. De Vlaamse Executieve zal voor haar participatie aan de Wereldtentoonstelling van Sevilla, in het kader van de Belgische deelname, een maximale bijdrage van 65 miljoen frank ter beschikking stellen in de vorm van een toelage, te spreiden over drie jaar.
 - b. De Vlaamse Gemeenschap werd niet betrokken bij de keuze van het definitieve project voor het paviljoen. De eerste prijs werd toegekend aan 3 jonge Vlaamse architecten. De Vlaamse Gemeenschap heeft na de tentoonstelling in Sevilla geen rechten op het paviljoen.
 - c. Volgens de bepalingen van het sub 1. vermelde protocol, zal de Vlaamse Executieve, in overleg met het Commissariaat-generaal voor de Expo '92, instaan voor de contacten met en projecten van de Vlaamse bedrijven en onderzoekscentra.
 - d. De Vlaamse Gemeenschap wordt vertegenwoordigd in het Organisatie- en begeleidingscomité, dat werd opgericht in de schoot van het Commissariaat-generaal.

- e. De Vlaamse Gemeenschap wordt niet betrokken bij de aanwerving van personeel.
- f. Binnen de Vlaamse Gemeenschap is een gemengde werkgroep opgericht bestaande uit vertegenwoordigers van alle kabinetten en de betrokken administraties. Binnen deze werkgroep werd een expertengroep aangeduid die de technische besprekingen met het Commissariaat-generaal voor Sevilla voert.
- g. Alle organisaties kunnen via de Vlaamse Regering hun mogelijke samenwerking laten kennen.

Vraag nr. 9
van 8 november 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Artikel 84 van de bijzondere wet — Bekendmaking van Executievebesluiten

De bekendmaking van de besluiten van de Executieve geschiedt overeenkomstig artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

In antwoord op onze vraag nummer 74 van 17 september 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 21 van 12 oktober 1990, bladzijde 1071) op welke wijze de burger kennis kan krijgen van de inhoud van de besluiten, die gewoon worden vermeld in het Belgisch Staatsblad omdat ze geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers, stelde de geachte Minister dat „het vrijgeven van afschriften van besluiten die enkel bij vermelding in het Belgisch Staatsblad werden gepubliceerd, wordt overgelaten aan de appreciatie van de bevoegde Gemeenschapsminister”.

Wil de geachte Minister in dat verband volgende vragen beantwoorden ?

1. Hoe kan een belanghebbende kennis krijgen van het feit dat de Executieve of een lid van de Executieve een besluit heeft genomen dat hem aanbelangt ?
2. Hoe kan een belanghebbende kennis krijgen van de inhoud van een besluit van de Executieve of van een lid van de Executieve dat slechts bij uittreksel of bij vermelding of niet werd gepubliceerd. Tot wie moet de belanghebbende zich daartoe wenden ? Is daarvoor in een regeling voorzien ?
3. Gebeurt het regelmatig dat een dergelijke vraag wordt gesteld ?
4. Hoe lang duurt het gemiddeld vooraleer zo'n vraag wordt beantwoord ?
5. Wordt de inzage soms geweigerd en op welke gronden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. en 2. Wanneer een besluit één of meerdere burgers persoonlijk aanbelangt, geeft de bevoegde Gemeen-

schapsminister of de administratie, als logische afhandeling van het dossier, aan de betrokkene(n) individueel kennis van de inhoud van het besluit. Een aantal wettelijke en reglementaire voorschriften schrijven de betekening voor van administratieve beslissingen aan de belanghebbenden of aan bepaalde personen. De burger kan zich steeds richten tot de bevoegde administratie.

3. Gelet op het voormelde, komen dergelijke vragen haast niet voor.
4. De duurtijd van een antwoord is de normale duurtijd in briefwisseling of telefoon- en telefaxverkeer.
5. Indien een belanghebbende om gegevens verzoekt, kan hier uiteraard slechts worden op ingegaan indien het ofwel gaat over het dossier dat hem aanbelangt ofwel over gegevens die de algemeenheid aanbelangen.

Vraag nr. 10
van 12 november 1990
van de heer A. LARIDON

Investeringsfonds — Benadeling van Oostende als havenstad

Via een bepaalde berichtgeving verneem ik dat in het ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds, Oostende als havenstad fundamenteel zou worden benadeeld. Bovenvermeld ontwerp van decreet stelt de verdeling vast van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in het Vlaamse Gewest of op initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan.

In artikel 6 worden de materies bepaald die voor het gebruik van de trekkingsrechten in aanmerking komen. Deze omvatten onder meer de werken in de door lagere besturen beheerde havens, met uitzondering van de havens van Antwerpen en Gent. De financiële benadeling van de Oostendse haven zou ongeveer 30 miljoen frank bedragen.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister verneemen of het juist is :

1. dat er 30 miljoen frank zou worden geschrapd of werd geschrapd uit het Investeringsfonds en dat dit rechtstreeks ter beschikking zal worden gesteld van de haven van Oostende ;
2. dat Oostende niet behoort tot de gemeenten met een bijzondere opdracht en dat bij de verdeling van de financiële middelen uit het Gemeentefonds voor Oostende dan ook op geen enkel moment rekening werd gehouden met de functie van havenstad ;
3. dat deze benadeling zich zal voordoen bij de verdeling van de middelen uit het op te richten Investeringsfonds ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord op zijn vraag te verstrekken.

Bij de stemming in de Commissie Financiën en Begroting van de Vlaamse Raad omtrent het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991 werd een amendement van de Vlaamse Executieve aanvaard bepalende dat het krediet van artikel 63.14.82 van 260 miljoen frank wordt gebracht op 290 miljoen frank. Daarenboven werd de tekstomschrijving van de basisallocatie 63.14.82 gewijzigd als volgt : „Tussenkomst in kosten van werken die worden uitgevoerd in de door de steden Antwerpen, Gent en Oostende beheerde havens”. Het bedrag der machtigingen bestemd voor het Investeringsfonds werd in artikel 28 gebracht van 3.631.600.000 frank op 3.601.600.000 frank.

Oostende werd bij de verdeling van de financiële middelen uit het Gemeentefonds ondergebracht in de categorie van gemeenten tussen de 50.000 en 150.000 inwoners. Deze groep van gemeenten bekomt 15,55 ten honderd van het Gemeentefonds wat resulteert in een bedrag van 536,3 miljoen frank in 1991. Dit is een gevoelige verhoging ten opzichte van het jaar 1990.

Uit hetgeen vooraf gaat blijkt meteen dat Oostende bij de verdeling van het verruimde Investeringsfonds geenszins zal worden benadeeld. Als gevolg van de goedkeuring van het hierboven aangehaalde amendement op het ontwerp van decreet houdende de uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1991, dient artikel 6 van het ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds als volgt gewijzigd : „25° werken in de door de lagere besturen beheerde havens, met uitzondering van de havens Antwerpen, Gent en Oostende.” De Vlaamse Executieve zal hiertoe een amendement indienen.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 1
van 29 oktober 1990
van de heer Jos BOSMANS

Rationeel energieverbruik — Initiatieven, budgettaire middelen en effect

Sinds de eerste en de tweede energiecrisis, respectievelijk in 1973 en 1979, werd de problematiek van het rationeel energieverbruik in de verschillende sectoren regelmatig aan de orde gesteld. In juli 1990 hebben de Europese Ministers voor het Energiebeleid tijdens een informele samenkomst in Rome ter zake nogmaals afspraken gemaakt.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Welke nieuwe initiatieven heeft deze Regering genomen op het vlak van de investeringssteun, de subsidiëring en de sensibilisatie om het rationeel energieverbruik te bevorderen, zowel naar particulieren als naar bedrijven toe ?

2. Welke budgettaire middelen werden hiervoor uitgetrokken ?
3. Welke zijn de budgettaire effecten (minderontvangsten) van de diverse initiatieven ?

Antwoord

De bevoegdheid over het rationeel energieverbruik (REG) waarover de Europese Ministers voor het Energiebeleid tijdens een informele samenkomst in Rome ter zake afspraken hebben gemaakt, ligt in België als gevolg van de wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de hervorming der instellingen, bij de onderscheiden Executieven. Het is dus aan deze Executieven om nieuwe initiatieven te nemen.

Op 1 januari 1989 werden de Gewesten bevoegd. De instrumenten die in het verleden na de aardoliecrisis van 1973 en 1979 ter beschikking werden gesteld, kunnen en worden nog steeds aangewend.

Naast deze bestaande instrumenten waarvoor een bedrag van 181,3 miljoen frank in de begroting van 1991 is opgenomen, werden er volgende initiatieven genomen.

1. De wijziging van de richtlijnen voor expansiesteun aan grote bedrijven (wetten van 17 juli 1959 en 30 december 1970) en aan kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) (wet van 4 augustus 1978). In deze richtlijnen werden zogenaamde ecologie-criteria geïntroduceerd, op basis waarvan investeringen van een verhoogd steunpercentage (15 ten honderd) kunnen genieten.

Hiermee worden onder andere investeringen bedoeld die aan één of meer van de volgende elementen voldoen :

- vermindering van de milieu-impact ten aanzien van water, lucht, afval, geluid ;
- grondstofbesparing ;
- energiebesparing.

Het is op dit ogenblik onmogelijk in te schatten in welke mate de ondernemingen zullen reageren op dit ecologiecriterium, zodat financiële implicaties voorsnog onbekend zijn.

2. Een subsidieregeling aan verenigingen voor acties en initiatieven in het kader van het REG en alternatieve energiebronnen. Hiervoor werd op de begroting 1991 een bedrag van 1 miljoen frank uitgetrokken.
3. Goedkeuring door de Vlaamse Executieve in een voorontwerp-decreet tot aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw met voorschriften betreffende de thermische isolatie en de ventilatievoorzieningen van gebouwen.
4. Een sensibiliseringscampagne, gecoördineerd op het niveau van de drie Gewesten, om de bevolking via radio, TV en wegaffiches aan te sporen tot energiebesparing in de sectoren verwarming en vervoer. Voor deze campagne werd in het Vlaamse Gewest 10.465.923 frank uitgetrokken.

5. De oprichting van een energietelefoon, waar elke geïnteresseerde terecht kan voor informatie inzake rationeel energiegebruik. Deze informatie kan zowel van technische aard zijn als van juridisch-administratieve aard. De werking wordt verzekerd door het bestaande personeelspotentieel van de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid. Behalve de installatiekosten en de gesprekskosten, die door deze administratie worden gedragen, zijn er geen supplementair financiële middelen voorzien.
6. Lastens het Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen wordt een belangrijk R&D-impulsprogramma energietechnologie opgezet, met als doelstellingen het bevorderen van het rationeel energiegebruik en het ontwikkelen van alternatieve energievoorziening.

Vraag nr. 3
van 7 november 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Economische vertegenwoordigers Vlaamse Gewest — Bevordering uitvoer

Het blijkt dat de geachte Minister handelsattachés wil sturen als economische vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest teneinde de Vlaamse handel te promoten en de commerciële, technologische en financiële samenwerkingsmogelijkheden te bevorderen.

Daarenboven is in de Vlaamse begroting 376,2 miljoen frank ingeschreven voor uitvoerbevordering, wat een aanzienlijke stijging is.

Kan de geachte Minister reeds meedelen waar hij deze economische vertegenwoordigers zal stationeren ?

Kan de geachte Minister ook verzekeren dat zij voldoende mogelijkheden zullen hebben om efficiënt aan handelspromotie te doen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat in het kader van de regionalisering van het exportbeleid, 22 handelsattachés van de Belgische Dienst voor Buitenlandse handel (BDBH) worden overgedragen naar de Gewesten, waarvan 13 naar Vlaanderen. Acht hiervan zullen vanaf januari 1991 ter beschikking worden gesteld van de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel, de rest in de loop van het jaar.

Voor hun lokalisatie werden, op basis van verschillende criteria (exportstructuur en specifieke behoeften van het Vlaamse bedrijfsleven, beloftevolle markten in groeiregio's, ...) een aantal prioritaire buitenlandse markten geselecteerd waarop een permanente aanwezigheid noodzakelijk is voor een doeltreffende ondersteuning van de Vlaamse export. De voormelde 8 handelsattachés zullen meer bepaald hun standplaats hebben in Berlijn, Barcelona, Londen, Lyon, Milaan, Stuttgart, Praag en Bangkok.

Ik kan het geachte lid tevens verzekeren dat zij zullen kunnen beschikken over een ruime werkingsenveloppe

(op de begroting 1991 wordt hiervoor 56,2 miljoen frank voorzien) welke hen zal toelaten efficiënt promotie- en promotiewerk te verrichten. Tevens wordt, in overleg met de nationale overheid, nagegaan in welke mate zij een beroep zullen kunnen doen op de infrastructuur en diensten van de Belgische diplomatieke en consulaire posten in het buitenland.

Vraag nr. 4
van 7 november 1990
van de heer G. BEERDEN

Organische producten voor transportbrandstof — Gebruik

In de Verenigde Staten en Brazilië worden organische producten omgezet en gebruikt voor brandstof voor transportvliegtuigen. In Frankrijk, Duitsland en Italië zijn grootse projecten op dit gebied in onderzoek.

Het staat vast dat deze agrarische producten een belangrijke bijdrage kunnen leveren tot de reductie van milieubelastende stoffen, zeker als de katalysator algemeen zal worden gebruikt.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. of Europese landen reeds zulke brandstoffen produceren en gebruiken ;
2. of in Vlaanderen dit probleem wordt bestudeerd en zo ja, waar en door wie ;
3. of hiervoor middelen ter beschikking worden gesteld en hoeveel.

Antwoord

Agrarische producten kunnen inderdaad een bijdrage leveren tot de productie van brandstoffen in het algemeen en motorbrandstoffen in het bijzonder, vooral dan als toevoegstoffen bij de huidige gebruikte brandstoffen.

1. De productie en aanwending ervan gebeurt wereldwijd nog steeds als vormen van experiment en demonstratieprojecten, waarbij vooral Brazilië de toon aangeeft. In Europa is vooral Frankrijk actief met een experiment voor het gebruik van bio-ethanol in het taxibedrijf. Nederland heeft aan de Europese Commissie gevraagd braakliggend terrein te mogen gebruiken voor de productie van gewassen bestemd voor de alcoholproductie, zonder verlies van de braakliggingspremie.
2. Bij mijn weten wordt in Vlaanderen het probleem niet actief bestudeerd. Wel zijn er enkele aanzetten tot initiatieven ter zake. Algemeen kan echter worden gesteld dat in de bio-energiesector de aandacht prioritair dient te gaan naar de productie van biogassen, eerder dan naar de voor de transportsector bruikbare brandstoffen. De bio-ethanolproductie is immers met de in Vlaanderen teeltbare gewassen niet alleen financieel, maar ook energetisch efficiënt.
3. Er worden geen specifieke overheidsmiddelen ter beschikking gesteld voor projecten van bio-brand-

stof voor transportvoertuigen. Wel zal in de toekomst in het kader van de economische expansiewetgeving een verhoogde steun kunnen worden bekomen voor investeringen met betrekking tot de aanwending van alternatieve brandstoffen voor vervoer, zowel wat betreft de installatie voor de brandstofvoorraad, de opslag in het voertuig, de motor en de meerkosten van het voertuig zelf.

Vraag nr. 6
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken in de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 9
van 29 oktober 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Slopingaanvraag KS — Herbestemming van de gebouwen

Het Schepencollege van Maasmechelen heeft beslist gunstig advies te verlenen voor de sloop door de Kemische Steenkoolmijnen (KS) van alle gebouwen op het voormalige mijnterrein van Eisden. Enkel het centrale magazijn en de elektriciteitscentrale zouden nog behouden blijven. Maar de voor ons land unieke schachttorens, de hoofdburelen die met hun aangelegde tuinen de blikvangers vormen van het complex en het gebouw van de ophaalmachines zouden in de plannen van KS en het gemeentebestuur van Maasmechelen niet van de sloophamer gespaard blijven.

Nochtans werd in januari van dit jaar door de Vlaamse Regering enkel toelating gegeven voor de gebouwen die niet als typische mijngebouwen werden aanzien.

Bovendien antwoordde de Minister in punt vier van mijn vraag nummer 11 van 14 november 1988 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, Nr. 3 van 9 januari 1989, bladzijde 40) dat sloopvergunningen voor gebouwen waarvoor de Commissie Herbestemming Mijnterreinen tot verder onderzoek of negatief adviseerde, slechts zullen worden verleend op basis van een concreet voorstel tot herbestemming en na onderzoek van de mogelijkheden om de bestaande gebouwen met deze herbestemming te integreren.

Ik vernam in dit verband van de geachte Minister dan ook graag het volgende.

1. Welke concrete herbestemming werd door het Schepencollege van Maasmechelen aan de in de slopingaanvraag bedoelde gebouwen gegeven ?
2. Blijkt uit de aanvraag dat is nagegaan hoe de bestaande gebouwen in de herbestemming kunnen worden geïntegreerd ? Zo ja, wat is de preciese inhoud van dat onderzoek ?
3. Is de geachte Minister bereid stappen te ondernemen om dit unieke eiland van industrieel erfgoed aan de Maaskant, gezien het bijzondere architecturale karakter, te vrijwaren van de sloophamer en zo ja, op welke manier ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, ten aanzien van de mijngebouwen te Eisden, alleen in januari 1990 een sloopvergunning werd verstrekt voor de mijngebouwen die in het rapport Herbestemming mijnterreinen als te slopen werden aangeduid. Een bijkomende sloopvergunning werd tot op heden niet verleend.

In een bijkomend advies vraagt de gemeente het slopen van alle gebouwen in functie van de herbestemming als industrieterrein. Een integratie van de bestaande gebouwen is niet onderzocht. Een bijkomende vergunning kan slechts worden verleend op basis van een globaal herbestemmingsplan voor deze mijnterreinen waarin tevens de mogelijkheden tot vrijwaring van de waardevolle industrieel-archeologische gebouwen worden onderzocht. Dit is tot op heden niet voorhanden.

Vraag nr. 11
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS

Gewestplannen — Afwijkingen door middel van BPA's

Als gevolg van het advies van de Raad van State, dat de criteria nader specificerde waaronder bij bijzonder plan van aanleg (BPA) van een gewestplan kan worden afgeweken en onder impuls van de vraag voor het opstellen van een richtnota omtrent de gewenste wijzigingen aan de gewestplannen, hebben heel wat gemeentebesturen procedures opgestart voor BPA's, die afwijken van de gewestplannen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Voor welke BPA's, die voorstellen inhouden voor het afwijken van gewestplannen, van gemeenten in de provincie Antwerpen, werd er in 1989 of 1990 een plenaire vergadering gehouden ?
2. Om welke afwijking (nieuwe en oorspronkelijke bestemming) en om welke oppervlakte per BPA gaat het daarbij ?
3. Welke dossiers werden op de plenaire vergadering — eventueel mits voorwaarden — gunstig beoordeeld door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en welke zijn op een ongunstig advies gestoten ?

Antwoord

Gevolggevend aan haar vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

In de gegeven omstandigheden is het materieel niet mogelijk de dossiers van de BPA's uit te schiften waarvoor in de jaren 1989 en 1990 plenaire vergaderingen werden gehouden en hieruit de dossiers op te zoeken van de BPA's die afwijken van het gewestplan. A fortiori is het niet mogelijk de gegevens inzake oppervlakten of de adviezen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) op te sporen. De aandacht wordt gevestigd op het zeer beperkte personeelsbestand van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening.

Voorrang moet worden gegeven aan de behandeling van de termijngebonden dossiers, waarvoor alle krachten moeten worden ingezet. Het is dan ook niet mogelijk statistische gegevens bij te houden.

Vraag nr. 16
van 7 november 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

ULB — Bouwaanvraag voor een weg te Lembeek

Volgens de gegevens waarover ik beschik zou op grondgebied van de stad Halle, meer bepaald in de deelgemeente Lembeke, de Université Libre de Bruxelles een weg hebben aangelegd zonder daartoe enige bouwvergunning te hebben aangevraagd.

Kan de geachte Minister meedelen of door de ULB een bouwaanvraag voor de aanleg van deze weg al dan niet werd ingediend ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een bouwaanvraag voor de weg mij onbekend is. Volgens telefonische ingewonnen inlichtingen bij de stad Halle is een dergelijke aanvraag daar evenmin gekend.

De bevoegde buitendienst zal een onderzoek ter plaatse instellen en de nodige vaststellingen verrichten.

Vraag nr. 17
van 7 november 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Halle — Richtnota ruimtelijk beleid

Het stadsbestuur van Halle keurde op 29 maart 1990 een richtnota goed die volgens de gemeente een eerste stap zou betekenen in het ontwikkelen van een nieuw ruimtelijk beleid voor Halle.

De richtnota zou onder meer inhouden dat ongeveer 100 hectare gronden van bestemming zouden veranderen, voornamelijk ten koste van open en groene ruimten (natuurgebieden, parkzones, . . .).

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen welk gevolg door zijn administratie aan deze richtnota tot op heden werd gegeven, gelet op de felle tegenstand waarop deze richtnota stuit bij de plaatselijke bevolking ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de gemeentelijke richtnota van Halle tot dusver nog niet kon worden onderzocht door mijn administratie om velerlei redenen.

Ik moge eraan herinneren dat er richtnota's werden ingediend voor praktisch alle gemeenten van Vlaanderen en dus voor 25 gewestplannen. Mijn administratie kan al deze informatie onmogelijk tegelijkertijd verwerken. Temeer daar ze dit dient te doen tesamen met andere, vaak termijngebonden en bijgevolg bij voorrang af te handelen werkzaamheden. Het blijkt bovendien dat de grote meerderheid van de richtnota's onvol-

doende gegevens bevatten en weinig of niet zijn gemotiveerd. Zo worden onder meer de behoeften niet aangetoond, de situering niet verantwoord enzovoort. Dientengevolge moet mijn administratie én bijkomende inlichtingen vragen én alles zelf onderzoeken en zonodig de adviezen van de betrokken sectoren inwinnen.

Wat het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse betreft is het onderzoek van de richtnota's nog meer complex gelet op onder meer de problematiek van de Groene Gordel, de vernietigingsarresten van de Raad van State, de dringende herzieningen van de supersnelle trein (SST) enzovoort.

Vraag nr. 18
van 7 november 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vestiging industrieterrein Meise — Stand van zaken

In de gemeente Meise, deelgemeente Westrode, wordt een industrieterrein gepland.

De voltallige gemeenteraad van Meise zou unaniem tegen de vestiging van de industriezone zijn gekant, maar de Intercommunale Haviland zou de gemeente met de rug tegen de muur hebben gedrukt.

Kan de geachte Minister meedelen of hij reeds enig definitief standpunt heeft ingenomen in het dossier van deze industriezone en meer bepaald of hij reeds enige beslissing heeft getroffen over de richtnota inzake ruimtelijk beleid en de gewestplannen ingediend door de gemeente Meise ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid naar mijn antwoord op de mondelinge vraag nr. 25 van 8 november 1989, van de heer Leo Peeters te verwijzen (Handelingen, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 8, 16 november 1989, bladzijde 176-177).

De elementen vervat in dit antwoord kunnen behouden blijven. Bovendien kan hieraan worden toegevoegd dat de interkabinettenwerkgroep, waarvan sprake in mijn hierboven vermeld antwoord, in haar eindverslag de nood aan uitgeruste industrieterreinen in het arrondissement Halle-Vilvoorde bevestigt.

Vraag nr. 19
van 7 november 1990
van de heer L. PEETERS

Industrieterrein Meise- Westrode — Stand van zaken

De inrichting van een industriezone te Meise-Westrode door de Intercommunale Haviland gaf in het verleden reeds aanleiding tot heel wat discussie. Recente bronnen spreken nu van een drastische beperking van het voorziene industrieterrein tot een smalle strook parallel met de A 12, waardoor geen enkele bijkomende onteigening meer moet plaatsvinden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. of hij reeds op de hoogte werd gebracht van deze gewijzigde plannen van de Intercommunale Haviland, waardoor inderdaad minder onteigeningen noodzakelijk zijn ;
2. of hij akkoord is met het eisenpakket van het actiecomité dat veeleer een beperking van deze industriezone en/of een herwaardering van dit waardevol agrarisch gebied nastreeft.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Eventuele gewijzigde plannen van de Intercommunale Haviland zijn mij niet bekend.

Voor zover het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening op de hoogte is, is het de bedoeling van Haviland om de bedrijven in 3 categorieën in te delen volgens de hinder en de standing der bedrijven en deze planmatig te groeperen. Om dit mogelijk te maken is een aanpak over gans het industrieterrein noodzakelijk. Dit betekent niet dat een fasering in de uitvoering wordt uitgesloten.

Wat het tweede deel van zijn vraag betreft verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn mondelinge vraag nr. 25 van 8 november 1989 (Handelingen Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 8, 16 november 1990, bladzijde 176-177).

Hieraan kan worden toegevoegd dat de interkabinettenwerkgroep, waarvan sprake in mijn hierboven vermeld antwoord in haar eindverslag, de nood aan uitgeruste industrieterreinen in het arrondissement Halle-Vilvoorde bevestigt.

Vraag nr. 31
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten,

voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?

5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken in de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 4 van 30 oktober 1990 van de heer G. JANZEGERS

JAC's — Ongenoegen bevoogding sector

In een open brief van 24 september aan de politici en beleidsverantwoordelijken geven 14 Vlaamse jongerenadviescentra (JAC's) uiting aan hun ongenoegen over de bevoogding van hun sector. De laatste vijf jaren zou enorm veel energie gestoken zijn in overleg met de overheid over kaderreglementeringen, aanmoedigingsstoelagen en dergelijke zonder veel concrete resultaten.

Hierbij geven zij een opsomming van enkele feiten die duidelijk moeten maken dat deze sector niet ernstig wordt genomen (subsidies afhankelijk van een jaarlijkse ministeriële beslissing, subsidiëring volgens een verouderd puntensysteem, het te laat uitbetalen van de subsidies, het over het hoofd zien van de JAC's bij de behandeling van de begeleidende maatregelen inzake preventie van ongewenste zwangerschap en de beloften tot volwaardige erkenning via een kaderreglementering).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of er positief kan worden geantwoord op volgende vragen van de Vlaamse jongerenadviescentra.

1. Kan een aanzienlijk deel van het resterend krediet

op de begroting 1990 worden besteed aan de leefbaarheid van de JAC's ?

2. Kan er tegen 1 januari 1991 een aangepaste en rechtszekere reglementering komen inzake :
 - a. volwaardige personeelsstatuten ;
 - b. voldoende werkingskredieten om het behoud van een lage drempel tegenover jongeren te kunnen behouden ;
 - c. een inschakeling van de JAC's in de preventie-maatregelen inzake ongewenste zwangerschap ;
 - d. de nieuwe noden van jongvolwassenen in het kader van de verlaagde meerderjarigheidsgrens ?
3. Kan er bij de verdeling van het begrotingskrediet voor 1991 (ambulante welzijnswerk) het nodige budget worden uitgetrokken om deze nieuwe reglementering ten volle uit te voeren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid als antwoord op zijn vraag het volgende mee te delen.

Het krediet voor de jongerenadviescentra werd verhoogd van 29,8 miljoen frank in 1989 tot 33,1 miljoen frank in 1990.

In overleg met de betrokken sector wordt momenteel een aangepaste en rechtszekere reglementering voorbereid, waarin zoveel mogelijk aan de desiderata van deze centra zal worden tegemoet gekomen.

De nodige kredieten zullen worden beschikbaar gesteld om deze nieuwe reglementering uit te voeren.

Vraag nr. 5 van 12 november 1990 van de heer W. KULJPERS

Woonwagenterrein Diest — Stand van zaken

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Welke zijn de plannen en de stand van zaken om in het kader van het integratiebeleid in het Diestse een woonwagenterrein in te richten ?

Zal er voor worden gezorgd dat dit terrein geenszins de geplande herwaardering van het Webbekoms Broek en omgeving zal schaden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid als antwoord op zijn vraag mee te delen dat de stad Diest op heden geen officiële aanvraag tot subsidiëring van de inrichting van een woonwagenterrein heeft ingediend.

Vraag nr. 6
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken in de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 2
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Nijverheidsterrein Diest — Verwerking polyurethaan

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is het zo dat op het nijverheidsterrein te Diest door een bedrijf polyurethaan wordt verwerkt zonder bedrijfsvergunning ? Zo ja, welke maatregelen werden dienaangaande door de geachte Minister getroffen ?
2. Voldoet het bedrijf aan de voorgeschreven meldingsplicht voor schadelijke afvalstoffen ? Zo ja, sedert wanneer ? Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen ?
3. Kan de geachte Minister me medelen of de noodzakelijke afzuiginstallatie in dit bedrijf werkzaam is ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat voor zover zijn vraagstelling betrekking heeft op de bescherming van het leefmilieu, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ter zake bevoegd is. Voor zover zijn vraag betrekking heeft op de interne arbeidsveiligheid en -hygiëne van het bedrijf, is de nationale Minister van Tewerkstelling en Arbeid bevoegd.

Vraag nr. 3
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?

7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken in de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN
LANDINRICHTING

Vraag nr. 8
van 29 oktober 1990
van de heer Jos BOSMANS

Bagger- en ruimingsslib — Vervuiling en verwijdering

Het bagger- en ruimingsslib vormt een ernstig milieu-probleem, zowel qua volume dat jaarlijks dient geruimd, als wat betreft de aard en het vervuilinggehalte van het slib.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of er recentelijk onderzoek werd verricht naar de graad van vervuiling van het geruimde slib van de verschillende types van waterlopen (categorie 1 tot en met 3) en van de diverse waterwegen ;
2. welke de uitslag van dit onderzoek is ;
3. welke de respectieve hoeveelheden zijn van de verschillende soorten baggerspecie ;
4. wat er gebeurt met de baggerspecie uit de waterlopen van categorie 2 en 3, die door milieugevaarlijke stoffen ernstig vervuild blijkt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat in het kader van de algemene slibproblematiek, die thans wordt onderzocht in de werkgroep ad hoc „Problematiek van bagger- en ruimingsspecie in Vlaanderen” ook het probleem van de ruimingsprodukten der onbevaarbare waterlopen, die tot mijn bevoegdheid behoren, aan een diepgaand onderzoek wordt onderworpen.

Dit onderzoek beoogt zowel de bepaling van de totale hoeveelheid ruimingsprodukten als de vaststelling van de vervuilinggraad, de hoeveelheid vervuilde ruimingsprodukten en de verwerkingsmogelijkheden voor alle onbevaarbare waterlopen. Het wordt, voor wat de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie betreft, uitgevoerd door de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten. Deze dienst

heeft vastgesteld dat jaarlijks ongeveer 42.000 kubieke meter ruimingsspecie vrij komt, waarvan het overgrote deel op de oevers wordt gestort, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen. Voor een aantal specifieke gevallen werd om reden van schadelijkheid beslist tot andere uitvoeringsmethoden die onmiddellijke afvoer of tijdelijke stockage met gebruik van een ontwateringsbekken inhouden. Zo werd ongeveer 55.000 kubieke meter chemisch sterk vervuild slib geruimd uit de Grote Laak in Tessenderlo en Laakdal en afgevoerd naar stortterreinen van de NV Tessenderlo-Chemie. Thans wordt de ruiming van het Schijn te Antwerpen (ongeveer 520.000 kubieke meter sterk vervuild slib), van de overwelfde Mandel te Roeselare (2.500 kubieke meter) en van de Vrouwvliet te Mechelen (4.000 kubieke meter) onderzocht.

Voor de onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie heb ik op 27 juni 1990 de gouverneurs van de verschillende provincies verzocht aan de hand van gedetailleerde tabellen aan de dienst Landbouwstructuren de nodige gegevens toe te zenden, ten einde het probleem te kunnen kwantificeren. De gegevens van dit onderzoek zijn nog niet in mijn bezit.

Een moeilijkheid bij dit alles is het ontbreken van normen voor de bepaling van de vervuilinggraad van de onderwaterbodems en van de biologische beschikbaarheid der poluënten, waarvan het fundamenteel onderzoek nog grotendeels dient te gebeuren. Om het onderzoek evenwel niet te vertragen, wordt voor de onbevaarbare waterlopen gewerkt met een voorlopige normering op basis van een zuiver chemische evaluatie van de verontreinigingsinhoud. Een dergelijke normering heeft echter wel een overschatting van het werkelijke vervuilingprobleem tot gevolg. Bovendien heeft een normering slechts zin, indien de nodige parameters door chemische analyses na monsterneming worden vastgesteld.

De wijze waarop deze ruimingsprodukten, meer bepaald die afkomstig uit de onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie, zullen worden gestort, verwerkt of gezuiverd, zal uiteraard afhankelijk zijn van hun, reeds hoger uiteengezet, nog nader te bepalen graad van vervuiling.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 10
van 31 oktober 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Sociale programmatie 1989 — Administratief toezicht

In het raam van het intersectorieel akkoord inzake de sociale programmatie voor het jaar 1989 werd beslist tot een verhoging van 2 ten honderd van de weddeschalen (en van de gewaarborgde bezoldiging) vanaf 1 september 1989.

Bij ministeriële omzendbrief van 20 juli 1989 werden de provinciale en lokale overheden gemachtigd deze maatregelen ook op hun personeel toe te passen.

Besluiten van de gemeenteraad zijn aan het administratief toezicht onderworpen.

Voor het leidend en technisch personeel van de erkende openbare bibliotheken gebeurt het toezicht, bij toepassing van het decreet van 19 juni 1978, door de Gemeenschapsminister van Cultuur wat betreft de personeelsformatie en de weddeschalen.

Voor het overige personeel gebeurt dit toezicht, bij toepassing van het decreet van 7 juni 1989, door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Gemeenteraadsbesluiten houdende toekenning van deze aanvullingswedde aan het leidend en technisch personeel van de erkende bibliotheken worden echter niet goedgekeurd : de administratie van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden beschouwt deze aanvullingswedde als een weddeschaal zodat het administratief toezicht niet door hen dient te gebeuren, terwijl de administratie van de geachte Minister voor het administratief toezicht naar Binnenlandse Aangelegenheden verwijst.

Zolang voormelde gemeenteraadsbesluiten niet zijn goedgekeurd zijn zij — in principe — niet uitvoerbaar.

Graag vernam ik van de geachte Minister wie nu eigenlijk bevoegd is in deze materie.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

Het artikel 10 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwezen bepaalt dat het kader en de weddeschalen van het leidend en technisch personeel ter goedkeuring aan de Koning moeten worden voorgelegd, dus thans aan de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap. Ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 wordt dit toezicht uitgeoefend door de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Uit de omzendbrief van 20 juli 1989 — Sociale programmatie 1989 — blijkt duidelijk dat het intersectorieel akkoord doelde op een verhoging van de weddeschalen met 2 ten honderd. De wijze van uitbetaling via een aanvullingswedde werd gekozen omdat er nieuwe weddeschalen uitgevaardigd zouden worden per 1 januari 1990. Deze uitbetalingswijze was enkel voorzien als een overgangsmaatregel. Dit kan niet beletten dat de maatregel essentieel een verhoging van de weddeschalen inhield (zie de omzendbrief van 1 december 1989 — Sociale programmatie 1989, en de omzendbrief nummer 324 — Sociale programmatie Openbaar Ambt 1989 en 1990).

Gemeenteraadsbesluiten houdende toekenning van de aanvullingswedde aan het leidend en technisch personeel van de erkende bibliotheken zijn dan ook onderworpen aan het goedkeuringstoezicht van de heer Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 14 van 31 oktober 1990 van de heer M. DESUTTER

Decreet op de logiesverstrekkende bedrijven — Uitvoering en subsidiëring

1. Wat is de stand van zaken inzake de uitvoering van het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven van 20 maart 1984 ?
2. In Vlaanderen waren er voor de inwerkingtreding van het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven 882 hotels gekend.

Graag vernam ik hoeveel hotels reeds volledig in orde zijn met de brandveiligheidsvoorschriften en hun vergunning conform bovengenoemd decreet bezitten.

3. In de eerste zes maanden van dit jaar werden 99 dossiers gunstig geadviseerd voor een totaal premiebedrag van 78.747.290 frank.
 - a. Hoeveel premies zijn reeds uitbetaald ?
 - b. Hoeveel dossiers zijn momenteel reeds gunstig geadviseerd en voor welk bedrag ?
4. Hoeveel aanvragen voor toelagen zijn er nog hangende ? In welke mate wordt in de nodige middelen voorzien, om aan deze premieaanvragen te voldoen ?

Op de begroting 1990 had het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) een vastleggingskrediet van 59.000.000 frank voorzien. Gezien de gunstige advisering voor een totaal premiebedrag van 78.747.290 frank, alleen al tijdens het eerste semester, is het duidelijk dat er beduidend onvoldoende voorzien was.

Welke maatregelen worden genomen om vertraagde uitbetaling te voorkomen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mee te delen.

1. en 2. Tot op datum van 8 november 1990 werden 298 vergunningen verleend conform het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven.
3. en 4. Voor het begrotingsjaar 1990 werden tot op heden voor een bedrag van 31.365.580 frank premies aan logiesverstrekkende bedrijven uitbetaald.

Door het Technisch Comité voor de Logiesverstrekkende Bedrijven werden, tot op 8 november 1990, 139 premiedossiers gunstig geadviseerd voor een totaal bedrag van 143.825.338 frank. Deze 139 dossiers werden nog niet vastgelegd.

Vermits nog dagelijks premiedossiers worden ingediend, kan slechts bij benadering worden

vermeld, hoeveel aanvragen nog hangende zijn. Half november 1990 kan het aantal hangende dossiers worden geschat op een 100-tal.

De premiedossiers worden, voor de uitvoering van de begroting van 1990, slechts vastgelegd van zodra het betrokken logiesverstrekking bedrijf over een vergunning beschikt conform het decreet op de logiesverstrekking bedrijven.

Ik zal er op toezien dat de begroting 1991 van het VCGT maximale waarborgen biedt om een vertraagde uitbetaling van hotelpremies te vermijden.

**Vraag nr. 17
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER**

Horeca — B TW-tarieven

De horeca is bijzonder bekommerd over de BTW-tarieven die in Europa 1993 zullen worden toegepast.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke BTW-tarieven door de andere Europese landen inzake horeca-activiteiten worden toegepast en de mate waarin deze verschillen van de tarieven in ons land.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het onderwerp van zijn vraag niet ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Zijn vraag dient te worden gericht aan de nationale Minister tot wiens bevoegdheid Financiën behoort.

**Vraag nr. 18
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER**

VCGT — Europese steun

In antwoord op mijn vraag nummer 15 van 22 november 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 5 van 8 januari 1990, bladzijde 224) liet de geachte Minister mij weten dat het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) de EFRO-steun (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) wenst voor te bestemmen voor initiatieven van lokale besturen en organisaties van toerisme.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke initiatieven werden gesteund.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hierna de lijst van initiatieven van lokale besturen en organisaties van toerisme mee te delen welke EFRO-steun genieten en bijkomend door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme worden gesteund.

1. EFRO-steun			
A. 540.05 Toeristische uitrusting (VZW's, . . .)			
a) 1989			
* Arrondissement Turnhout			
— VZW Lilse Bergen	Recreatiedomein Lilse Bergen		1.169.700
— VZW Lilse Bergen	Recreatiedomein Lilse Bergen		1564.500
— VZW Toeristische Federatie Provincie Antwerpen	Bewegwijzering van het Keizer Karelpad en het Molenpad		192.500
b) 1990			
* Arrondissement Turnhout			
— VZW Lilse Bergen	Recreatieve uitbouw van de waterrecreatie en strandzone in het domein		1.260.000
— VZW Lilse Bergen	Domein De Lilse Bergen		3.500.000
* Westhoek			
VZW Werkgroep Industriële Archeologie in de Westhoek	Cultuurtoeristisch project De Snoek		1.999.677
* Limburg			
VZW Domein Kelchterhoef	Domein Kelchterhoef		7.720.542
B. 540.06. Toeristische uitrusting (gemeenten, . . .)			
* Arrondissement Turnhout			
Provincie Antwerpen	't Steentje : toeristisch ont-haal en coördinatiecentrum der Kempen		10.500.000
C. 540.04. Sociaal Toerisme			
a) 1989			
* Arrondissement Turnhout			
VZW Sportcentrum Tongerlo	Vakantiehuis Sportcentrum Tongerlo		4.000.000
b) 1990			
* Limburg			
VZW Vakantie-vreugde	Jeugdverblijfcentrum Tongeren. Toegekende subsidie		16.300.000
* Arrondissement Turnhout			
VZW Vakantie-genoegens	Sportcentrum Tongerlo. Toegekende subsidie		23.000.000
2. Grensoverschrijdend actieprogramma Europese Gemeenschap			
Provincie Antwerpen	Bels Lijntje : aanleg fietspad		3.314.083

**Vraag nr. 20
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER**

Gehandicapte sportbeoefenaars — Initiatieven en financiële steun

Graag vernam ik van de geachte Minister welke initiatieven er in 1990 werden genomen of in welke financiële

le steun werd voorzien om het beoefenen van sport door gehandicapten aan te moedigen en te belonen.

Welke kredieten worden voorzien voor 1991 ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

In 1990 werd, in het kader van West-Vlaanderen Sportief aan alle gehandicaptenfederaties werkzaam in de provincie West-Vlaanderen de kans gegeven om een activiteitenpakket te ontwikkelen, waarvoor zij in return financiële steun ontvingen vanuit de dienst Sportpromotie.

Volgende federaties hebben hierop gereageerd :

- Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport (36.485 frank) ;
- Nasso — Miva (60.000 frank).

Op 21 mei 1990 werd een Provinciale dag voor Gehandicaptensport georganiseerd op de Gavers te Harelbeke waarop volgende sporttakken werden aangeboden : wandelen, natuursporten, surfen, zeilen, oriëntatiewandelen, gemotoriseerde rondvaarten, . . .

Voor 1991 zijn eveneens kredieten voorzien in het kader van Antwerpen Sportief voor alle gehandicapten-sportfederaties, die een initiatief wensen te nemen. Er zijn tevens in 1991 twee provinciale sportdagen gepland voor gehandicapten in de Nekker en in Gierlsbos.

In 1990 werden bijgaande initiatieven genomen en financiële steun voorzien om het beoefenen van de sport door gehandicapten aan te moedigen en te belonen.

1. Werkingstoelagen aan sportfederaties		(in franken)
a. Vlaamse Liga Gehandicaptenzorg		1.630.405
b. PSYLOS		1.634.138
c. SLOBO		380.712
d. NFSOG		1.252.068
e. Nasso — Miva		575.108
f. Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport		2.256.696
		7.729.127
Totaal :		
2. Propagandatoelagen		
a. Voorbereiding topatleten		500.000
b. Internationale wedstrijden		700 .000
c. Federale organisaties		765.432
		1.965.432
Totaal		
3. Toelagen private sportkampen		146.000
4. Propagandatoelagen voor clubs		345.000
5. Toelagen voor sportmateriaal (aan 75 ten honderd)		1.167.101
6. Algemeen financieel totaal		11.352.660
7. Dienstvrijstellingen volgens omzendbrief 241.		
Aan 11 gehandicapte personen werd in totaal voor 364,5 werkdagen dienstvrijstelling verleend.		

In 1991 zullen gelijkaardige initiatieven worden genomen en zullen volgens een eerste raming dezelfde bedragen als toelage worden uitgekeerd.

Vraag nr. 24 van 31 oktober 1990 van de heer M. DESUTTER

Reisbureausector — Europese richtlijn pakketreizen

De Europese Gemeenschap heeft een richtlijn uitgevaardigd in verband met pakketreizen.

Welke maatregelen worden in dit verband genomen ?

Wordt ter zake overleg gepleegd met de Franstalige Gemeenschap, zodat een uniform reglement voor ons land van kracht wordt ?

Kan de geachte Minister mij meedelen wanneer het ontwerp van decreet in dit verband mag worden verwacht ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op vraag nummer 84 van 25 juni 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 19 van 27 augustus 1990, bladzijde 978).

Vraag nr. 33 van 31 oktober 1990 van de heer M. DESUTTER

Kampeertoerisme — Promotie

Hoe ver staat het met het ontwerp-decreet dat de wet van 30 april 1970 moet vervangen ? Bij de bespreking van de begroting 1990 verklaarde de geachte Minister dat de advisering door de raad van bestuur van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) bijna rond was.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Wordt er een onderscheid gemaakt tussen echte kampeerterreinen en kampeerterreinen die in de praktijk zijn uitgegroeid tot tweede verblijfparken ?

Wordt er een zeker classificatiesysteem ingevoerd (sterren) naargelang het aanwezige comfort, uitrusting, enzovoort. Dit kan alleen maar een verbetering van het toeristisch produkt teweegbrengen.

Hoeveel werd dit jaar uitbetaald van de voorziene 900.000 frank en hoeveel wordt voor 1991 voorzien ?

Wordt door het VCGT een aangepaste promotiestrategie uitgewerkt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat zowel het ontwerp-decreet als een ontwerp-exploitatiesluit

door het Technisch Comité voor de Openluchtrecratieve Verblijven worden voorbereid.

Het ontwerp-decreet voorziet in een onderscheid tussen kampeertreinen en weekend-verblijfparken.

Het ontwerp-exploitatatiebesluit voorziet in de invoering van een classificatie van de kampeertreinen op basis van objectief waarneembare kenmerken zoals lay-out, sanitair en comfort.

Tot op heden werd voor het begrotingsjaar 1990 slechts één premie-aanvraag ingediend. Deze aanvraag zal eerlang op de agenda van de raad van beheer van het VCGT worden geplaatst. Voor het begrotingsjaar 1991 werd onder hoofdstuk 59, artikel 540.01, een vastleggingskrediet van 3.000.000 frank voorzien.

Voor wat betreft de promotiestrategie, zal het VCGT op korte termijn speciale aandacht besteden aan de uitbouw van een degelijke infrastructuur van de openluchtrecratieve verblijven.

Vraag nr. 34
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Hotels — Vijfde ster

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er reeds een vijfde ster voor hotels bestaat.

Indien die nog niet is ingevoerd, wat is dan de stand van zaken in dit dossier ?

Indien die reeds is ingevoerd, hoeveel hotels hebben reeds deze kwalificatie gekregen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat tot heden nog geen 5-sterren hotels zijn vergund in Vlaanderen.

Het besluit van de Vlaamse Executieve, waarin onder andere de invoering van de 5e ster in Vlaanderen werd opgenomen, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 oktober 1990.

Het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (VCGT) werd belast met de uitvoering van dit besluit en met een onderzoek van die bedrijven die in aanmerking zouden kunnen komen voor een 5-sterren classificatie.

Vraag nr. 36
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Hoteltoerisme — Bestaanszekerheid

Het is bekend dat het hoteltoerisme te kampen heeft met grote problemen. Enerzijds is er de toename van het appartementstoerisme, waarvoor veel woningen en zelfs hotels worden verbouwd. Anderzijds is er het feit dat de infrastructuur niet meer is aangepast aan de brandveiligheidsvoorschriften en het thans vereiste comfort. Verbouwingen echter kosten veel geld.

Het probleem stelt zich in het bijzonder voor de hotel-exploitant die zijn hotel huurt. Wat moet deze beginnen, als de eigenaar niet bereid is ter zake te investeren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat bij ministerieel besluit van 14 mei 1990 (Belgisch Staatsblad van 7 juli 1990) de periode waarbinnen logiesverstrekkende bedrijven een exploitatievergunning, conform het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven, dienen aan te vragen, met één jaar werd verlengd tot 6 juni 1991.

Vanaf 6 juni 1991 dienen dan ook al de logiesverstrekkende bedrijven in Vlaanderen een nieuwe exploitatievergunning te hebben aangevraagd. Dit geldt zowel voor de huurder-exploitant als voor de eigenaar-exploitant.

Vraag nr. 37
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS

Culturele sector — Voorwaarden om een gedetacheerde leerkracht tewerk te stellen

In antwoord op mijn vraag nummer 242 van 17 september 1990, (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 1 van 29 oktober 1990, bladzijde 17) aan Minister Coens met betrekking tot de modaliteiten voor detachering van leerkrachten naar de culturele sector antwoordt de Gemeenschapsminister van Onderwijs dat wat het bepalen van criteria betreft de Gemeenschapsminister van Cultuur bevoegd is.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vraag ?

Aan welke voorwaarden moet een instelling uit de culturele sector voldoen om een gedetacheerde leerkracht te kunnen tewerkstellen ?

Antwoord

1. De terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties is geregeld door de wet van 29 maart 1965 (Belgisch Staatsblad van 21 april 1965) en het koninklijk besluit van 27 oktober 1987.
2. Het koninklijk besluit van 27 oktober 1987 bepaalt dat slechts leden van het onderwijzend personeel, kunnen terbeschikking worden gesteld van jeugdbewegingen, jeugddiensten of jeugdgroeperingen voor zover deze :
 - a, op de voordracht van de Nationale Jeugdraad zijn erkend door de Minister van de Franse of van de Nederlandse Cultuur ;
 - b het programma in verband met de kadervorming en/of pedagogische leiding van het jaar volgend op de aanvraag, voorleggen ;
 - c. het bewijs leveren dat zij gedurende de twee jaren die de aanvraag om terbeschikkingstelling voorafgaan, kadervormingsactiviteiten hebben georganiseerd.

3. Een aanvraag waarin een personeelslid uit het onderwijs wordt voorgedragen dat vast benoemd is in een hoofdambt en dat de leeftijd van 40 jaar niet heeft bereikt, dient door de organisatie te worden ingediend bij de Dienst Jeugdwerk.
4. Momenteel worden personen uit het onderwijs ter beschikking gesteld van jeugdorganisaties die zijn erkend volgens het decreet van 22 januari 1975 houdende de regeling voor de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk (Belgisch Staatsblad van 15 mei 1975) zoals gewijzigd bij decreet van 8 april 1987.

Vraag nr. 38
van 8 november 1990
van de heer A. DE BEUL

Studiebeurs Jan Jacobs — Modaliteiten

In de maand september van het jaar 1650 maakte de Vlaamse goudsmid Jan Jacobs, toen wonende te Bologna (Italië), zijn testament. Daarin bepaalde hij de stichting van onder meer een college waar, naast anderen, drie of vier jeugdige Vlamingen van Brussel of Antwerpen of het hertogdom Brabant gratis universitaire studien zouden kunnen volgen. In de loop der tijden werden de voorwaarden om deze studiebeurs te bekomen misschien wel veranderd.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke de huidige voorwaarden zijn ;
2. indien de voorwaarden ooit werden gewijzigd, wanneer dit voor het laatst geschiedde en waarin de wijziging bestond ;
3. de namen van de begunstigden van 1970 tot nu ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het voorwerp van de vraag tot de bevoegdheid behoort van de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 39
van 8 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

SABAM — Auteursrechten voor schoolvoorstellingen

In verband met de organisatie van het innen van auteursrechten interpreteert de Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM) dat schoolvoorstellingen in een theater (buiten de schoolinfrastructuur) zijn onderworpen aan de auteursrechten en dit niettegenstaande de uitvoering plaatsvindt uitsluitend voor leerlingen en leraars en deze bovendien verband houdt met het onderwerp van de les. Indien deze voorstellingen in de scholen doorgang vinden dan worden zij als privé beschouwd en dus niet onderworpen aan de auteurswet.

Kan de geachte Minister ons meedelen waarop deze verschillende interpretatie steunt en of de toegepaste interpretatie de juiste is ?

Antwoord

De gestelde vraag behoort niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur. Het auteursrecht behoort nog steeds tot de nationale materies en valt onder de bevoegdheid van de Minister van Justitie.

Vraag nr. 40
van 8 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Auteursrechten — Aard en berekening

De auteursrechten zijn het loon van de auteur voor de uitvoering van zijn werk.

Kan de geachte Minister ons meedelen op welke van de volgende kostprijselementen van een productie de auteursrechten dienen te worden berekend :

1. de produktiekosten :
 - a) decor-kosten ;
 - b) regie-kosten ;
 - c) diverse rechten op de uitvoering ;
 - d) repetitie-kosten ;
 - e) en andere aanwijsbare kosten die nodig zijn om tot het eindprodukt te komen ;
2. de uitvoeringskosten :
 - a) loonkosten van de uitvoerders ;
 - b) verplaatsingskosten ;
 - c) huurkosten technisch materiaal ;
3. andere kosten :
 - a) winstaandeel uitvoerder ;
 - b) ereloon management of theaterbureau ;
 - c) kosten publiciteit (affiches, programmaboekjes, enzovoort) ?

Kan de geachte Minister ons meedelen op basis van welke wet en uitvoeringsbesluiten de omvang van het auteursrecht wordt bepaald en door wie ?

Antwoord

Al behoort de nationale auteurswetgeving tot de bevoegdheid van de Minister van Justitie, toch kan ik het geachte lid meedelen dat de wet op het auteursrecht van 22 maart 1886 nog steeds van kracht is. De Nederlandse tekst van deze wet werd vastgesteld bij wet van 26 juni 1981.

In de mate dat de kostprijselementen, vermeld in de vraag van het geachte lid, kunnen worden beschouwd als een werk van letterkunde of kunst (artikel 1) heeft alleen de maker ervan „het recht om het te verveelvoudigen op welke wijze of in welke vorm ook, of om daarvoor toestemming te geven”.

De financiële omvang van het recht wordt bedongen onder partijen, volgens de gewone regels van vraag en aanbod.

Vraag nr. 46
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op

externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studie bureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken in de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 49 van 23 november 1990 van de heer M. VAN PEEL

SABAM — Inning auteursrechten voor schoolvoorstellingen

In verband met de inning van auteursrechten interpreteert SABAM (de Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers) dat de schoolvoorstellingen in een theater (buiten de schoolinfrastructuur) zijn onderworpen aan de auteursrechten en dit niettegenstaande de uitvoering uitsluitend plaatsvindt voor leerlingen en leraars en de uitvoering bovendien verband houdt met het onderwerp van de les.

Indien deze voorstellingen in de scholen plaats vinden, worden zij als privé-aangelegenheid beschouwd en niet onderworpen aan het auteursrecht.

Kan de geachte Minister mij meedelen waarop deze interpretatie steunt en of ze juist is ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, verwijs ik het geachte lid naar het antwoord op vraag nr. 39, gesteld door mevrouw T. Merckx-Van Goey (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 4 van 10 december 1990, bladzijde 146).

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 3 van 6 november 1990 van de heer R. VAN STEENKISTE

Isolatiecellen — Bescherming patiënten

De geachte Gemeenschapsminister van Volksgezondheid heeft aan alle psychiatrische ziekenhuizen en aan alle algemene ziekenhuizen met een psychiatrische afdeling door middel van een omzendbrief meer waarborgen gevraagd voor de rechten van de psychiatrische patiënten die worden afgezonderd in isolatiecellen.

In deze omzendbrief onderstreept de geachte Gemeenschapsminister dat de afzondering van dergelijke patiënten slechts dan verantwoord is wanneer deze afzondering kan bijdragen tot een verbetering van de lichamelijke en psychische toestand van de patiënten.

Terecht wordt ook onderstreept dat de isolatiecel veilig moet zijn en de patiënt er moet kunnen beschikken over het nodig comfort en privacy.

Volgens de geachte Gemeenschapsminister moeten de ziekenhuizen een gedragscode opstellen waarin nauwkeurig wordt beschreven in welke omstandigheden een dwangmaatregel verantwoord is. Alle gevallen van afzondering zouden eveneens moeten worden genoteerd in een speciaal register.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. of het niet wenselijk zou zijn dat er door zijn departement gedetailleerde krachtlijnen worden opgesteld waaraan de gedragscode moet voldoen ;
2. welke instanties regelmatig toezicht zullen uitoefenen op de toepassing van de bijgehouden speciale registers.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De afzondering van de patiënt moet bijdragen tot het vrijwaren van zijn fysieke en psychische integriteit. Slechts dan is de dwangmaatregel gerechtvaardigd.

De verantwoordelijkheid voor de beslissing een dwangmaatregel te nemen ligt in de eerste plaats bij de behandelende arts. Gelet op het voorgaande gaat het essentieel om een therapeutische maatregel, waarvoor de behandelende arts zijn verantwoordelijkheid dient te nemen. Wat de uitvoering aangaat van de beslissing een dergelijke maatregel te nemen, dienen de andere personeelsleden en het gehele ziekenhuis eveneens hun verantwoordelijkheid te dragen, onder meer op organisatorisch vlak.

Aangezien het nemen van dergelijke therapeutische maatregelen voor de patiënt zeer ingrijpend en ernstig is, zal deze op dat ogenblik een intensieve behandeling en verzorging dienen te krijgen. Al het mogelijke zal bovendien moeten worden gedaan opdat de maatregel zo snel mogelijk ongedaan kan worden gemaakt, en de betrokkene op een veilige en menswaardige manier wordt behandeld.

De gedragscode moet volgens mijn omzendbrief van 24 oktober 1990 uitvoerig de omstandigheden beschrijven waarin een dwangmaatregel is geoorloofd, alsook de regels die in acht moeten worden genomen bij het gebruiken van de afzonderingskamer. Daarenboven wordt in de omzendbrief uitdrukkelijk bepaald dat voor elke maatregel tot afzondering een registratieformulier dient te worden ingevuld en worden de daarin te vermelden gegevens in extenso opgesomd.

Mag ik het geachte lid er bovendien op wijzen dat overeenkomstig mijn omzendbrief een exemplaar van deze gedragscode binnen de 2 maand ter informatie dient te worden overgemaakt aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie Gezondheidszorg, dienst Geestelijke Gezondheid, Markiesstraat 1, te 1000 Brussel. Dit zal uiteraard toelaten om indien zulks nodig zou blijken, op dat ogenblik in een bijsturing te voorzien.

2. Het toezicht op de bij te houden registratieformulieren zal door de Geneesheer-inspecteur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie Gezondheidszorg, worden verricht.

Vraag nr. 4
van 6 november 1990
van de heer J. DEVOLDER

Beschutte werkplaatsen — Stand van zaken

In een artikel verschenen in De Standaard van 29 oktober 1990 verklaarde de voorzitter van de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen, dat 25 jaar werking „beschutte arbeid” in Vlaanderen heeft geleid tot het ontstaan van een net van werkplaatsen, waarbij elke gehandicapte in een straal van maximum 20 kilometer een beschutte werkplaats vindt.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Welke zijn de vestigingsplaatsen van de verschillende beschutte werkplaatsen verdeeld over het Vlaamse land ?

2. Hoeveel werknemers zijn actief per beschutte werkplaats ?
3. Welke is de verhouding tussen de gehandicapte en de niet-gehandicapte werknemers in elk van deze beschutte werkplaatsen ?
4. Zijn er nieuwe vooruitzichten voor de beschutte werkplaatsen in het kader van Europa 1992 ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de problematiek van de beschutte werkplaats niet tot mijn bevoegdheid behoort.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 17
van 29 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN

Nationale Dienst voor Gemeenschappelijke Gemeenschapsaangelegenheden en Wetenschappelijke Inrichtingen van de Staat — Overheveling

Met besluiten van de Vlaamse Executieve werd de personeelsformatie van het Ministerie van Onderwijs vastgesteld en werden personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Executieve overgeheveld naar het Ministerie van Onderwijs. Sommige personeelsleden die werden aangewezen voor de Nationale Dienst voor Gemeenschappelijke Gemeenschapsaangelegenheden en Wetenschappelijke Inrichtingen van de Staat maken nog steeds deel uit van het Ministerie van Onderwijs.

Graag vernam ik van de geachte Minister waarom deze personeelsleden nog niet werden overgeheveld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat alle personeelsleden die werden aangewezen voor de Nationale Dienst voor Gemeenschappelijke Gemeenschapsaangelegenheden en de Wetenschappelijke Inrichtingen van de Staat bij de oprichting van deze dienst hun functie aldaar onmiddellijk hebben opgenomen.

Gelet op hun affectatie bij de Dienst voor Gemeenschappelijke Gemeenschapsaangelegenheden en de Wetenschappelijke Inrichtingen van de Staat konden deze personeelsleden bij de overdracht per 1 augustus 1989 naar de diensten van de Vlaamse Executieve niet mee worden overgedragen. Immers als personeelslid van weliswaar een dienst van het Ministerie van Onderwijs, maar belast met de dossiers van de nationale wetenschappelijke inrichtingen, kwamen ze niet in aanmerking om te worden overgeheveld. Dit als gevolg van een beslissing van het Overlegcomité Regering-Executieven van 4 juli 1989.

Vraag nr. 20
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS

Leerkrachten — Detachering naar culturele sector

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 242 van 17 september 1990 (Vragen en antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 1 van 29 oktober 1990, bladzijde 17) met betrekking tot aantal en aard van detachering van leerkrachten naar de culturele sector heeft de geachte Minister mij een uitgebreid antwoord gegeven waarvoor mijn dank.

Het antwoord van de geachte Minister beperkte zich echter tot de detacheringen naar de jeugdsector. Is het mogelijk mij ter aanvulling te antwoorden op volgende vragen ?

1. Hoeveel leerkrachten zijn momenteel gedetacheerd naar de culturele sector andere dan de jeugdsector ?
2. In welke instellingen zijn zij tewerkgesteld en voor welke termijn ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag, wil ik het geachte lid er op wijzen dat alle terbeschikkingstellingen wegens bijzondere opdracht die hetzij in het gemeenschapsonderwijs, hetzij in het gesubsidieerd onderwijs worden toegerekend een opdracht betreffen die rechtstreeks verband houdt met onderwijs. In deze gevallen behouden de personeelsleden hun wachtwedde(toelage). In enkele andere gevallen die niet rechtstreeks het onderwijs aanbelangen wordt ofwel geen wachtwedde(toelage) verleend of wordt de wachtwedde(toelage) van de instelling waar de opdracht wordt uitgevoerd, teruggevorderd.

Vraag nr. 21
van 6 november 1990
van de heer L. PEETERS

Toezichters leerlingenvervoer — Vergoeding

In het kader van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer is er in begeleiding voorzien tijdens de ophaaldiensten. De vergoeding voor deze begeleiding wordt vastgesteld door middel van omzendbrieven van de geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs. Deze vergoeding is echter zeer laag, niettegenstaande de grote verantwoordelijkheid die deze begeleiding meebrengt. De praktijk leert ons dat nog slechts weinig personen bereid worden gevonden om tegen de zeer lage vergoeding deze zeer verantwoordelijke taak op zich te nemen. Jarenlang bedroeg deze vergoeding slechts 140,16 frank per prestatie van maximum één uur. Bij omzendbrief numm 5/89 van 17 juli 1989 werd deze vergoeding door de geachte Gemeenschapsminister opgetrokken tot 150,20 frank per uur.

In dezelfde omzendbrief zijn ook nieuwe vergoedingen bepaald voor prestaties van meer dan één uur, namelijk :

- a. 225,30 frank voor een prestatie, waarvan de duur één uur overtreft ;

- b. 375,52 frank voor prestaties van minimum 2.30 uur in de zones en in de kernen voor gemeenschappelijk vervoer.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of hij, gezien de grote verantwoordelijkheid die deze begeleiders hebben, de vergoeding zal optrekken, zodat deze in evenredigheid komt te staan met de geleverde prestaties.

Antwoord

Gelet op de besparingen die mij worden opgelegd is er momenteel geen budgettaire ruimte om over te gaan tot een verhoging van de vergoedingen voor de begeleiders van het leerlingenvervoer.

Toch zal ik er naar streven om deze vergoeding op te trekken tot het minimumuurloon. Daarbij zal evenwel voorrang worden gegeven aan de begeleiders in het vervoer voor het buitengewoon onderwijs waar de verantwoordelijkheid groter en moeilijker is dan in het vervoer voor het gewoon onderwijs.

Vraag nr. 23
van 7 november 1990
van de heer E. PINOIE

Regeling boventaligheid — Weigering tijdelijke re-affectatie

In een omzendbrief van 28 juni 1990 van het Ministerie van Onderwijs, Bestuur Beheer Personeel Rijksonderwijs — Administratieve loopbaan, met referte BP nummer 9/90, handelend over de regeling van de boventaligheid, re-affectatie en wedertewerkstelling in het gemeenschapsonderwijs, bepaalt Deel 11-9.6 (bladzijde 33) :

„Een personeelslid dat geheel of gedeeltelijk boventalig is, is ertoe gemachtigd om met behoud van wedde of wagtgeld een tijdelijke re-affectatie of wedertewerkstelling te weigeren indien de betrekking hem wordt aangeboden in een andere scholengemeenschap dan degene waartoe zijn instelling van affectatie behoort, indien hij tenminste 58 jaar zijnde, zijn recht op pensioen kan doen gelden binnen een termijn van twee jaar. Het voordeel van de wedde (gedeeltelijk boventaligen) of van het wagtgeld (volledig boventaligen) wordt ingetrokken wanneer de betrokkene de leeftijd van 60 jaar bereikt”.

Kan de geachte Minister mij meedelen of personeelsleden, die slechts enkele maanden vóór het bereiken van de leeftijd van 58 jaar boventalig worden en tijdelijk worden gere-affecteerd in een betrekking in een andere scholengemeenschap dan degene waartoe hun instelling van affectatie behoort, ertoe gemachtigd zijn om met behoud van wedde of wagtgeld de tijdelijke re-affectatie te weigeren op het ogenblik dat :

1. zij de leeftijd van 58 jaar bereiken ;
2. het daaropvolgend schooljaar aanvangt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het betrokken personeelslid op het ogenblik van

de beslissing van de reffectatie of wedertewerkstelling naar een andere scholengemeenschap, de leeftijd van 58 jaar dient te hebben bereikt om gemachtigd te zijn de hem aangeboden betrekking te weigeren.

Is de leeftijd van 58 jaar niet bereikt dan kan de reffectatie of wedertewerkstelling niet worden geweigerd en blijft deze gehandhaafd zolang de betrekking die werd toegekend, beschikbaar blijft.

Vraag nr. 25
van 12 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Universiteitsstudenten — Vreemde nationaliteit

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. per universiteit of universitair centrum in Vlaanderen, het aantal vreemde studenten, naar nationaliteit, jaarlijks en per cyclus (kandidaturen, licenties of doctoraal, speciale licenties-postgraduaat, doctoraatsstudenten (doctorandi)) ;
2. welk bedrag daarvoor in 1989 per universiteit of universitair centrum in Vlaanderen, is toegekend en/of voorzien ;
3. welk bedrag in 1989, overeenkomstig artikel 62 van de financieringswet, als dotatie aan de Gemeenschappen voor buitenlandse studenten is toegekend.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Voor wat het aantal vreemde studenten betreft wil ik het geachte lid verwijzen naar de jaarverslagen 1989 van de Dienst voor universitaire statistieken, Universitaire Stichting, Egmontstraat 11, 1050 Brussel. De bedoelde jaarverslagen zijn beschikbaar in de bibliotheek van de Vlaamse Raad.
2. In deze tabel worden per instelling de toegekende bedragen vermeld.

Instelling	Ten laste van de begroting van Onderwijs	Ten laste van de begroting Ontwikkelingssamenwerking	Totaal
VUB	74,9	69,4	144,3
KUL	174,3	57,1	231,4
UFSIA	16,7	—	16,7
UIA	15,4	—	15,4
LUC	7,2	—	7,2
UFSAL	1,5	—	1,5
RUG	77,3	14,0	91,3
RUCA	16,1	0,6	16,7
Totaal	383,4	141,1	524,5

3. Voor 1989 bedroeg de desbetreffende dotatie 300 miljoen frank.

Vraag nr. 28
van 19 november 1990
van de heer Jos BOSMANS

Stagetijd verpleegkundigen — Waarde

In een rapport van het Planbureau van januari 1990 over de situatie van de gezondheidszorgen in België, lezen we op bladzijde 139 dat „specialisten op het vlak van de opleiding van verpleegkundigen van oordeel zijn dat circa 60 ten honderd van de stagetijd nauwelijks of geen opleidende waarde heeft.” Zij zijn van oordeel dat het duidelijk is dat de wetgeving die de opleiding regelt om praktische en uitgangredenen is verouderd en voorbijgestreefd. Daarenboven wordt vastgesteld dat de vele uren praktijk in de opleiding als een middel worden gebruikt om in de ziekenhuizen het chronisch personeelstekort op en/of aan te vullen.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen :

1. of hij deze vaststelling kan onderschrijven ;
2. welke maatregelen reeds werden getroffen of in voorbereiding zijn om de stageperiode van de leerling- of student-verpleegkundige kwalitatief te verhogen en het risico voor niveaudaling te beperken ?

Antwoord

De stages in de opleiding van de verpleegkundigen vormen één van de essentiële knelpunten in het dossier van de herstructurering van deze opleiding.

Vanzelfsprekend moet onderwijs zich houden aan de specifieke richtlijnen van de EG in dit verband. Het stagequantum dat deze richtlijnen opleggen is inderdaad gevoelig lager dan wat thans op grond van de besluiten van 1957 wordt vereist.

Anderzijds moet het de bekommernis van het onderwijs blijven alles in het werk te stellen geen breuk te doen ontstaan tussen opleiding en beroepsuitoefening.

Het is dus zoeken naar een aanvaardbaar compromis. De besprekingen hieromtrent in de diverse adviesorganen zijn reeds geruime tijd aangevat. Naar aanleiding van het uitvaardigen van het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type — dat in voege moet gaan in het academiejaar 1991/1992 — zullen ook specifieke reglementen totstandkomen. In deze context zal ook een geactualiseerd en geoptimaliseerd opleidingsmodel voor de verpleegkundigen worden vastgesteld.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 6
van 31 oktober 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Sociale programmatie 1989 — Administratief toezicht

In het raam van het intersectorieel akkoord inzake de

sociale programmatie voor het jaar 1989 werd beslist tot een verhoging van 2 ten honderd van de weddeschalen (en van de gewaarborgde bezoldiging) vanaf 1 september 1989.

Bij ministeriële omzendbrief van 20 juli 1989 werden de provinciale en lokale overheden gemachtigd deze maatregelen ook op hun personeel toe te passen.

Besluiten van de gemeenteraad zijn aan het administratief toezicht onderworpen.

Voor het leidend en technisch personeel van de erkende openbare bibliotheken gebeurt het toezicht, bij toepassing van het decreet van 19 juni 1978, door de Gemeenschapsminister van Cultuur wat betreft de personeelsformatie en de weddeschalen.

Voor het overige personeel gebeurt dit toezicht, bij toepassing van het decreet van 7 juni 1989, door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Gemeenteraadsbesluiten houdende toekenning van deze aanvullingswedde aan het leidend en technisch personeel van de erkende bibliotheken worden echter niet goedgekeurd : de administratie van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden beschouwt deze aanvullingswedde als een weddeschaal zodat het administratief toezicht niet door hen dient te gebeuren, terwijl de administratie van de geachte Minister voor het administratief toezicht naar Binnenlandse Aangelegenheden verwijst.

Zolang voormelde gemeenteraadsbesluiten niet zijn goedgekeurd zijn zij — in principe — niet uitvoerbaar.

Graag vernam ik van de geachte Minister wie nu eigenlijk bevoegd is voor deze materie.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Het artikel 10 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwezen bepaalt dat het kader en de weddeschalen van het leidend en technisch personeel ter goedkeuring aan de Koning moeten worden voorgelegd, dus thans aan de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap. Ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 wordt dit toezicht uitgeoefend door de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Uit de omzendbrief van 20 juli 1989 — Sociale programmatie 1989 — blijkt duidelijk dat het intersectorieel akkoord doelde op een verhoging van de weddeschalen met 2 ten honderd. De wijze van uitbetaling via een aanvullingswedde werd gekozen omdat er nieuwe weddeschalen zouden worden uitgevaardigd per 1 januari 1990. Deze uitbetalingswijze was enkel voorzien als een overgangsmaatregel. Dit kan niet beletten dat de maatregel essentieel een verhoging van de weddeschalen inhield (zie de omzendbrief van 1 december

1989 — Sociale programmatie 1989, en de omzendbrief nummer 324 — Sociale programmaties Openbaar Ambt 1989 en 1990).

Gemeenteraadsbesluiten houdende toekenning van de aanvullingswedde aan het leidend en technisch personeel van de erkende bibliotheken zijn dan ook onderworpen aan het goedkeuringstoezicht van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 7 van 21 november 1990 van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken in de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 14
van 6 november 1990
van de heer D. VAN DER MAELEN

**N 42 — Ontsluiting Geraardsbergen regio in de richting
Gent**

Het is de geachte Minister ongetwijfeld bekend dat de ontsluiting van de Geraardsbergse regio door middel van goede verbindingen over de weg in de richting van de haven van Gent, sedert lange tijd veel te wensen overlaat.

Sedert een paar maanden is wel het vak Geraardsbergen-Herzele afgewerkt, maar deze volledig afgewerkte weg werd maar voor een klein gedeelte voor het verkeer opengesteld. Het grootste deel van dit afgewerkte vak is gesloten voor het verkeer. Het gaat over het gedeelte vanaf de kruising met de weg Brakel-Ninove tot de oude weg Geraardsbergen-Zottegem, namelijk tot het punt waar met de werken nog zou moeten worden begonnen te Herzele. Dit stuk is volledig afgewerkt, maar het verkeer wordt er nu al een paar maanden niet toegelaten.

Deze gang van zaken stuit op veel onbegrip bij de bevolking en de plaatselijke nijverheid die al vele jaren wacht op een vlotte verbinding met Gent.

Ik zou de geachte Minister dankbaar zijn indien hij onverwijld de gepaste maatregelen wilde nemen die toelaten dat het bovenvermelde vak van de N 42 zo snel mogelijk in gebruik kan worden genomen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het deel van de rechtekking van de N 42 te Ophasselt, gelegen ten noorden van de N 8 Ninove-Brakel, nog niet voor het verkeer werd opengesteld omdat nog veiligheidsmaatregelen te treffen zijn voor het kruispunt van de N 42 met de Assestraat, zijnde een belangrijke gemeenteweg die de verbinding vormt tussen de deelgemeente Steenhuijze-Wijnhuize van Herzele en de deelgemeente Erwetegem van Zottegem.

Vraag nr. 15
van 6 november 1990
van mevrouw F. BREPOELS

**Afzondering van het land van Overmaas — Verbetering
via openbaar vervoer**

De afzijdige houding die vele Overmazers aannemen tegenover Vlaanderen wortelt grotendeels in hun lange afzondering. Deze afzondering werd tussen de twee wereldoorlogen doorbroken via een druk gebruikte spoorverbinding tussen Montzen en Tongeren.

De Luikse directie van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) heeft na het springen

van de Maasbruggen te Wezet opzettelijk vijf jaren getreuzeld vooraleer die te herstellen. Alleen goedertrentreinen mochten er nog rijden. Zelfs een coördinatie tussen de autobuslijn Tongeren-Wezet en het treintje dat tussen Wezet en Montzen reed kon er nooit af.

In het unitaire België werd dus wel degelijk een niet louter economisch gerichte verkeerspolitiek gevoerd. Wat belet de Vlaamse Gemeenschap hetzelfde te doen ?

Graag zou ik van de geachte Minister antwoord krijgen op de volgende vragen.

1. Welk openbaar vervoer rijdt er tussen Tongeren en het land van Overmaas (Voeren en eventueel oostelijker) ?
2. Welke privé-autobuslijnen rijden daar eventueel ?
3. Welk ander openbaar vervoer doet de gemeente Voeren aan ?
4. Welke privé-autobuslijnen doen dit eventueel ?
5. Welke mogelijkheden ziet de geachte Minister om de huidige toestand desnoods te verbeteren ?
6. Werden reeds pogingen gedaan om in dit verband openingen naar Nederlands Limburg toe te realiseren ?

Antwoord

1. De lijn 39b bedient Voeren in relatie met Tongeren.
2. Voor zover bekend, zijn er geen privé-autobuslijnen in deze streek.
3. De Waalse lijn 39c (Visé-Aubel-Montzen) bedient eveneens Voeren (lijn van de groep Luik).
4. Geen.
5. De eventueel ingediende voorstellen zullen worden onderzocht op hun haalbaarheid, zowel op het vlak van exploitatie als op het financieel vlak.
6. In oktober 1989 werd contact opgenomen met het Verenigd Streekvervoer Limburg om haar lijn 57 : Maastricht-Slenaken door te trekken tot Voeren.

Het Verenigd Streekvervoer Limburg heeft negatief geantwoord om de volgende redenen :

- zij beschikte niet over gegevens van potentiële reizigers op het gevraagde traject ;
- de eerder opgedane ervaringen met grensoverschrijdende lijnen waren weinig positief : te weinig reizigers ;
- het te verwachten exploitatietekort, welke in geen enkele verhouding staat tot hetgeen zou mogen worden verwacht.

Vraag nr. 17
van 7 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Rechtstrekking N 42 — Stand van zaken

De rechtstrekking van de N 42 op het grondgebied van

Herzele staat volop in het nieuws. Een comité verzet zich tegen het geplande tracé en zoekt contact met verschillende politici om zijn visie kenbaar te maken.

Vanuit verschillende hoeken kreeg het comité te horen dat werd gedacht aan een paar onderdoorgangen die nog niet voorzien zijn op het plan maar die moeten vermijden dat landbouwbedrijven van hun gronden worden afgesneden.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of in die onderdoorgangen inderdaad worden voorzien aan de Oude Rijksweg, de Leugenstraat, de Schipstraat en de Vossenhoek ;
2. hoeveel deze werken kosten en hoeveel de meerkost bedraagt ;
3. welke initiatieven de geachte Minister heeft genomen om de bewoners te betrekken bij het besluitvormingsproces ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op een informele vergadering van mijn diensten met de gemeente Herzele, terloops is gesproken over het gebeurlijk voorzien van onderdoorgangen ten behoeve van landbouwbedrijven in de omgeving van de Vossehoek en de Leugenstraat.

Evenwel is, noch door de gemeente Herzele, noch door de betrokkenen zelf of hun organisaties deze probleemstelling reeds naar voor gebracht. Een dergelijke probleemstelling dient gestaafd met de nodige gegevens over de betrokken landbouwbedrijven (ligging van bedrijfszetel, ligging van de gebruikte percelen, kansen op voortzetting van de huidige bedrijfsvorm, enzovoort).

Verder wil ik er het geachte lid op wijzen dat het kruispunt met de Schipstraat met verkeerslichten zal worden uitgerust.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 4
van 22 oktober 1990
van de heer F. VANDENBROUCKE**

Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossingen

Begin augustus 1990 grepen er op de percelen gelegen aan de Essenberg te Waanrode (Provinciebaan Diest-Tienen) grootschalige illegale ontbossingen plaats.

Op een grote oppervlakte werd alle groen met bulldozers verwijderd en met vrachtwagens afgevoerd. Deze

werken werden stilgelegd door de rijkswacht. Het terrein in kwestie maakt deel uit van het als natuurgebied erkende Begijnenbos.

Op dit ogenblik ligt het terrein volledig klaar voor landbouwdoeleinden.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Zullen de diensten van Stedebouw een vordering overeenkomstig de wetgeving bij het parket indienen ?
2. Welke maatregelen zal de geachte Minister nemen om de illegale werken te doen stoppen ? De werken gaan ondertussen gewoon verder.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De Essenberg te Waanrode ligt volgens het gewestplan Aarschot-Diest in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De bevoegde buitendienst voor Vlaams Brabant heeft op 9 oktober 1990 proces-verbaal opgesteld en de werken stilgelegd.

De herstelmaatregel wordt eerstdaags aan het parket te Leuven meegedeeld.

Wegens de ligging van het terrein in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied zijn de uitgevoerde werken strijdig met artikel 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en latere wijzigingen betreffende de toepassing en de inrichting van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

**Vraag nr. 6
van 24 oktober 1990
van de heer A. SCHELLENS**

Beschermde orgels — Restauratie en subsidiëring

In verband met de restauratie van beschermde orgels in Vlaanderen, vernam ik van de geachte Minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel dossiers inzake restauratie werden per arrondissement van het Vlaamse landsgedeelte ingediend bij het departement van de geachte Minister ?
2. Hoeveel principiële en vaste beloften van toelage werden reeds verleend ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen dat volgende dossiers inzake restauratie aan beschermde orgels in Vlaanderen werden ingediend.

Antwerpen	Sint-Andrieskerk	orgel	14.401.120
Essen	Sint-Vincentius		
	Paulokerk	orgel	4.245.280
Affligem	Onze-Lieve-Vrouw		
	Bezoeking te Essene	orgel	5.568.040
Bertem	Sint-Pieterskerk	orgel	4.497.316

Geetbets	Sint-Pauluskerk	orgel	3.791.825
Grimbergen	Sint-Servaaskerk	orgel	20.173.000
Herent	Onze-Lieve-Vrouw-kerk	orgel	5.950.590
Keerbergen	Sint-Michielskerk	orgel	5.092.879
De Haan	Sint-Clemenskerk deel III	orgel	3.808.460
Ichtegem	Sint-Amanduskerk	orgel	2.513.490
Destelbergen	Heilig-Kruiskerk	orgel	5.278.400
Gent	Sint-Niklaaskerk	orgel	14.524.769
Hamme	Sint-Pieterskerk	orgel	17.140.980
Hamme	Sint-Annakerk	orgel	3.478.780
Lummen	Sint-Willebroduskerk	orgel	2.910.722
Sint-Truiden	Onze-Lieve-Vrouw-kerk	orgel	16.284.388
Sint-Truiden	Begijnhofkerk	orgels	2.646.330
Antwerpen	Carolus Borromeuskerk	orgel	11.588.400
Leuven	Augustinessenklooster	orgel	3.330.301

Voor de volgende dossiers werd in 1990 de vaste belofte van toelage verleend :

Balen	Sint-Andreaskerk	restauratie orgel eindafrekening	185.675
Oostkamp	Sint-Pieterskerk	restuaratie orgel	4.381.468

Er weze opgemerkt dat thans voor wat de procedure betreft, het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 juni 1989 van toepassing is en dat slechts nog vaste beloftes van toelage worden verleend. Principiële beloftes van toelage worden niet meer verleend.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 2 van 25 oktober 1990 van de heer J. VALKENIERS

Jongereninformatie- en -adviescentra — Statuut en kredieten

Sinds twintig jaar bekommeren op veertien plaatsen in het Vlaamse land de jongereninformatie- en -adviescentra (JIAC's) zich om de problemen van jonge volwassenen.

Zij gaan uit van een pluralistische inspiratie en hebben te maken met problemen op het vlak van gezinsrelatie, partnerrelatie, ongewenste zwangerschap, huisvesting, vereenzaming, verslaving, werkloosheid enzovoort.

Hoewel niemand de noodzakelijkheid van deze centra en de lovenswaardige inzet van de hulpverleners betwist, bestaat er toch ongenoegen over de tegemoetkoming vanwege de overheid op dit vlak.

Zou ik van de geachte Minister het volgende mogen vernemen ?

1. Zal het personeel in deze centra tewerkgesteld wel-dra over een ernstig statuut beschikken ?
2. Zullen de toegekende kredieten een ernstige werking in deze centra mogelijk maken ?
3. Zullen de toegekende bedragen tijdig worden uitbetaald ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik op 24 oktober 1990 aan een delegatie van de jongereninformatie- en -adviescentra mijn voor-nemen heb kenbaar gemaakt om op zeer korte termijn aan de Vlaamse Executieve een ontwerp van besluit ter goedkeuring voor te leggen inzake de erkenning en subsidiëring van deze centra.

Dit besluit, dat op 1 januari 1991 zou kunnen van kracht worden, zal de basisleeftijd van deze centra garanderen en zal een vlottere uitbetaling van de subsidies mogelijk maken.

Bovendien heb ik reeds beslist het krediet voor de jongereninformatie- en -adviescentra te verhogen van 29,8 miljoen in 1989 naar 33,1 miljoen in 1990.

Vraag nr. 3 van 29 oktober 1990 van de heer L. PEETERS

OCMW-ontvanger — Kasnazicht

Ik wens terug te komen op de inhoud van het antwoord op de vraag nummer 4 van 9 november 1989 van de heer Van der Sande (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 5 van 8 januari 1990, bladzijde 206) met betrekking tot de interpretatie van artikel 93 van de organieke wet op de OCMW's.

Bedoeld antwoord lijkt mij logisch en evident te zijn en volledig in overeenstemming met de vigerende wettelijke bepalingen. Toch meldt men mij dat een aantal OCMW's, bediend door een gewestelijk ontvanger, zich nog steeds beroepen op artikel 93 om een of meerdere raadsleden te belasten met het kasnazicht van de boekhouding van een gewestelijk ontvanger. Artikel 93 wordt toegepast niettegenstaande de expliciete bepaling vervat in artikel 87 van de organieke wet op de OCMW's, alsmede de bepalingen van het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit (ARGC).

Sommige van dergelijke besluiten werden inmiddels door de toeziende overheid voor kennisneming aangenomen. Sommige OCMW's zouden ook eisen dat dergelijk kasnazicht zou geschieden op de zetel van het OCMW (dit niettegenstaande het feit dat de gewestelijke ontvanger zijn standplaats vaak elders heeft en de boekhouding zich bevindt op zijn administratieve standplaats).

Gelet op het feit dat de wet de arrondissementscommissaris belast met het kasnazicht van de boekhouding van de onder zijn toezicht staande gewestelijke ontvangers, wordt de geachte Minister verzocht mij het volgende mee te delen.

1. Kan een beslissing houdende aanduiding van één of meerdere raadsleden, in strijd met artikel 87 van de organieke wet op de OCMW's, voor het kasnazicht van de boekhouding van een gewestelijke ontvanger effect hebben ?
2. Kan een gewestelijke ontvanger zich verzetten tegen een formeel kasnazicht, door één of meerdere raadsleden, hiertoe aangeduid door de Raad ?
3. Waar dient dit nazicht te geschieden in de hypothese 1. en 2. ?
4. Kunnen niettegenstaande de wetgeving de arrondissementscommissaris belast met het kasnazicht van de gewestelijke ontvangers, in de hypothese dat de Raad toch één of meerdere van zijn leden aanduidt, de leden hiervoor een zitpenning ontvangen (mits raadsbeslissing) ?
5. Kunnen — zoals in punt 4 — ook reiskosten worden ingebracht en of de gewestelijke ontvanger een dergelijk nazicht slechts zou kunnen dulden op zijn administratieve standplaats ?
6. Toont één en ander niet aan dat de organieke wet op dit stuk dient te worden verduidelijkt of aangepast, bijvoorbeeld naar analogie met de gemeentewet ? Hier wordt wel een onderscheid gemaakt tussen het kasnazicht van een gewestelijke en een lokale ontvanger. Het ARGC regelt wel degelijk de procedure voor het geval waarin een openbare rekenplichtige meerdere openbare kassen beheert.
7. Zal de geachte Minister de nodige stappen ondernemen met het oog op de ter zake zo wenselijke wetswijziging ?

Antwoord

Ik heb de eer het volgende te antwoorden op de respectieve vragen van het geachte lid.

1. Een beslissing waarbij een Raad voor Maatschappelijk Welzijn een of meer raadsleden aanstelt om de kas en de boeken van de gewestelijke ontvanger na te zien, vindt geen deugdelijke steun in de wet en kan geen rechtsgeldig effect hebben. Zij is vatbaar voor schorsing of vernietiging door de toezichthoudende overheid.
2. Een gewestelijk ontvanger kan zich met alle wettelijke middelen verzetten tegen het nazicht waarvan sprake in vraag 1.
3. Gelet op het bovenstaande is deze vraag zonder voorwerp.
4. en 5. Er kan geen presentiegeld worden toegekend aan de betrokken raadsleden, die ten onrechte zijn belast met het kasnazicht bij de gewestelijke ontvanger. Evenmin hebben zij recht op een vergoeding van hun reiskosten.
6. en 7. Gelet op de blijkbaar uiteenlopende interpretaties van artikel 93 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is een aanpassing van dat artikel mijns inziens inderdaad

wenselijk. Ik wil het geachte lid er evenwel op wijzen dat de nationale overheid bevoegd is voor de regelen tot inrichting van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en dus ook voor de wijziging ervan.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

**Vraag nr. 387 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer J. GEYSELS**

Herald of Free Enterprise — Procedure voor de correctionele rechtbank

Binnenkort wordt de zaak van de Herald of Free Enterprise behandeld voor de correctionele rechtbank van Brugge.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) zich in deze zaak burgerlijke partij heeft gesteld en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Als antwoord op vraag nummer 387 in verband met de zaak van de Herald of Free Enterprise behandeld door de correctionele rechtbank van Brugge kan ik het geachte lid meedelen dat :

- de OVAM zowel de procedure voor de correctionele raadkamer als de strafprocedure zelf van nabij volgt ;
- de OVAM zich in deze zaak geen burgerlijke partij heeft gesteld vermits de betrokkenen worden vervolgd voor overtredingen op diverse vervoerreglementeringen naar aanleiding van de doorvoer van afvalstoffen waarvoor de nationale overheid bevoegd is.

Daarenboven werden de aangespoelde afvalstoffen, waarvoor onder meer de huidige verdachten aansprakelijk waren, door bemiddeling van de OVAM verwijderd ingevolge een overeenkomst, gesloten tussen partijen op basis van artikel 21, § 2, b van het afvalstoffen-decreet.

De OVAM werd inmiddels voor haar bemiddeling vergoed.

**Vraag nr. 400 (zitting 1989-1990)
van 2 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Meetgegevens SO₂, NOX en OZON — Openbaarheid

Volgens een krantebericht van 25 september 1990 deelt het Brusselse Staatssecretariaat voor Leefmilieu elke dag aan elke geïnteresseerde via de telefoon de meetgegevens mee voor de meetnetten van SO₂, NOX en OZON.

Klopt dit krantebericht ?

Indien ja, vernam ik graag van de geachte Minister waarom in Vlaanderen de openbaarheid van de meetgegevens van SO₂, NOX en OZON niet in dezelfde mate wordt gerealiseerd als in Brussel.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat initiatieven van het Brussels Staatssecretariaat niet tot mijn bevoegdheid behoren en dat ik dan ook niet over de door hem gevraagde informatie dienaangaande beschik.

Wat de meetgegevens met betrekking tot het Vlaamse Gewest betreft, wil ik het geachte lid verwijzen naar de publikaties van mijn MINA-beleidsplan 1990-1995, begin 1990, waarin een hele reeks van meetgegevens zijn opgenomen en aldus ook openbaar gemaakt.

Verder kan ik het geachte lid meedelen dat, in zoverre de administratie zelf over deze gegevens beschikt, deze meetgegevens worden meegedeeld.

Ten slotte wil ik het geachte lid er op wijzen dat een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaamse Gewest betreffende de milieuvergunning (Vlaem) in voorbereiding is waarmee onder meer ook de omzetting van de EG-richtlijn 90/313/EEG van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie zal worden geregeld.

Vraag nr. 406 (zitting 1989-1990) van 3 oktober 1990 van de heer W. KUIJPERS

Walenbos te Houwaart — Verblijfplaatsplan

Is de geachte Minister ervan op de hoogte dat er voor het Walenbos te Houwaart een tweede verblijfplaatsplan (caravaning) wordt vooropgesteld ?

Zo ja, wat is het standpunt van de geachte Minister ter zake ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de bevoegde diensten geen kennis hebben van een verblijfplaatsplan.

Vraag nr. 411 (zitting 1989-1990) van 4 oktober 1990 van de heer J. GABRIELS

CITES-specimen — Uitreiken van vergunningen

Sinds de ratificatie van de conventie van Washington werden in België, specimens, die op de bijlage 1 van de CITES zijn geplaatst, ingevoerd. Zo werden aan de hand van CITES-invoervergunning 2-AII-4395/88 meerdere specimens ingevoerd. CITES-uitvoervergunningen en certificaten voor in gevangenschap verkregen produkten van hoger omschreven specimens

werden op 26-27 mei 1990 aangevraagd aan de bevoegde instantie. Gezien de hoge bederfbaarheid van deze produkten was het van belang dat de hierboven omschreven CITES-aanvragen door de bevoegde instantie tijdig werden behandeld. Als gevolg van het niet-tijdig behandelen zijn alle produkten, zoals omschreven op de respectieve CITES-aanvraagformulieren, teloor gegaan.

Daarom hadden wij graag van de geachte Minister vernomen :

1. waarom de CITES-uitvoervergunningen en certificaten voor deze in gevangenschap verkregen produkten van hoger omschreven specimens niet tijdig werden uitgereikt ;
2. wie verantwoordelijk is voor de schade veroorzaakt door het niet tijdig uitreiken van de respectieve CITES-uitvoervergunningen en certificaten voor deze in gevangenschap verkregen produkten van hoger omschreven specimens en wie die schade zal dragen.

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het geachte lid op het feit dat, overeenkomstig artikel 6, § 1, III, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de toepassing van de overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten van 3 maart 1973, de zogenaamde CITES-overeenkomst, een nationale bevoegdheid is, waarvoor hetzij de Diergeneeskundige Inspectie (dieren en afgeleide produkten), hetzij de Dienst voor Plantenbescherming (planten en afgeleide produkten) van het Staatssecretariaat voor Landbouw als administratieve dienst is aangewezen.

Zijn vraag moet dan ook tot de Staatssecretaris van Landbouw worden gericht.

Vraag nr. 414 (zitting 1989-1990) van 12 oktober 1990 van de heer J. CUYVERS

Verhoogde ozonconcentratie — Maatregelen

In juli van dit jaar maakte het kabinet van de Staatssecretaris voor Leefmilieu een draaiboek bekend getiteld „Ozon op leefniveau. Wat te doen bij verhoogde ozonconcentraties”. Ondertussen hebben de feiten aangetoond dat dit draaiboek de Gentse bevolking niet heeft kunnen beschermen tegen de nadelige gevolgen van de overschrijdingen van de normen van deze zomer. Daarom heeft de gemeenteraad van Gent in zitting van 18 september 1990 een ozonmotie goedgekeurd die uitging van de AGALEV-fractie. Conform artikel 2 van de motie werd de tekst ervan aan de geachte Minister als betrokken instantie opgestuurd.

Kan de geachte Minister antwoorden op volgende vragen ?

1. Zullen de betrokken lokale instanties in het vervolg ook worden opgenomen in de ozon-overlegstructuur (artikel I, punt I van de motie) ?

2. Zullen de meetgegevens en de prognoses inzake luchtverontreiniging permanent aan de betrokken gemeenten worden meegedeeld (artikel 1, punt 2) ?
3. Zullen de normen voor de alarmfase verstrengen aangezien voortdurende ozonconcentraties van 160 microgram per kubieke meter negatieve gevolgen kunnen hebben voor kinderen en carapatiënten (artikel I, punt 3) ?
4. Wordt de efficiëntie van het actieplan verhoogd (artikel 1, punt 3) ?
5. Wordt het aantal meetposten voor ozon op leefniveau in het Gentse uitgebreid (momenteel staat er maar één meetpost te Sint-Kruis-Winkel) ?

Antwoord

In geval van luchtverontreiniging door verhoogde ozonconcentraties behelst de gebruikelijke procedure onder meer het volgende :

- metingen worden steeds uitgevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) in een aantal meetposten, waarvan het aantal en de plaats worden bepaald door de deskundigen van het IHE, teneinde voldoende relevante informatie te verkrijgen. De meetresultaten worden overgemaakt aan het Bestuur voor Leefmilieu ;
- in geval van overschrijdingen van bepaalde waarden (vastgelegd in overleg tussen de nationale overheid en de Gewesten) worden via de media aan (een deel van) de bevolking bepaalde raadgevingen en/of waarschuwingen gegeven. Tegelijk worden de bedrijven aangemaand de lozingen van stikstofdioxide en koolwaterstoffen zo veel mogelijk te beperken ; ook het autogebruik wordt afgeraden.

Gezien het hier problemen betreft die zich voordoen over grote oppervlakten, en die erg afhankelijk zijn van klimatologische omstandigheden, kunnen alleen maatregelen genomen op gewestelijk en/of nationaal vlak, van betekenisvolle invloed zijn op de luchtkwaliteit.

**Vraag nr. 415 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Ghent Coal Terminal — Stofhinder

Ghent Coal Terminal slaat enorme partijen steenkool op en om. Inwoners van de buurt klagen over de grote hoeveelheden stof die van de opslagplaatsen vrijkomen (vooral bij winderig weer) alsook na het vervoer met open vrachtwagens.

Graag verneem ik van de geachte Minister wanneer en welke maatregelen hij heeft genomen om de emissie van stof te verminderen zowel wat de opslagplaatsen als het wegtransport betreft.

Behoort het natspuiten van de open kolenvoorraad en het verplicht vervoer in zakken of met gesloten laatrijtuigen tot de maatregelen ? Wanneer en door wie is een evaluatie gebeurd van de saneringsmaatregelen ? In welke mate is de emissie van stof door het bedrijf in absolute cijfers dit jaar verminderd vergeleken met vorige jaren ?

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

**Vraag nr. 416 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. Cuyvers**

Pluimveeslachthuis Temse — Watervervuiling

Graag wou ik de aandacht van de geachte Minister vestigen op een probleem rond het pluimveeslachthuis Van Hoey in de Haagdam te Temse. Ik vermoed dat dagelijks honderden liters slachtafval en bloed het bedrijf verlaten via een beek die uitmondt in de Barbekebeek en aldus in de Schelde verdwijnt.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of dit bedrijf een lozingsvergunning bezit en zo ja, of hetgeen er momenteel gebeurt in overeenstemming is met deze vergunning. Deze toestand is mijns inziens ontoelaatbaar.

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

**Vraag nr. 417 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Zware industrie in Gentse kanaalzone — Beperking van SO₂-uitstoot

Uit het MINA-plan 2000 verneem ik op pagina 16 dat tegenover het referentiejaar 1980 de SO₂-emissie afkomstig van de ijzer-, staal-, non-ferro-industrie en de cokesfabrieken in Vlaanderen in 1987 is gestegen met 2 ten honderd. Op pagina 25 lees ik : „De Gentse agglomeratie en vooral de woongebieden Wondelgem en Evergem blijven uitgesproken probleemgebieden op het vlak van de SO₂-concentraties in de lucht”. Daartegenover staat dat de uitstoot van andere industriële bedrijfstakken een aanzienlijke daling vertoond voor 1987 in vergelijking met 1980.

Anderzijds stelt de geachte Minister in het MINA-plan 1990-1995 op pagina 254 „Conform de vooropgestelde doelstellingen zullen de emissienormen en desgevallend ook de maximaal toegelaten hoeveelheden vuilvrachten die per jaar in de lucht mogen worden geloosd derwijze worden vastgesteld dat : de industriële zwaavedioxyde-uitstoot ten opzichte van het referentiejaar 1980 vermindert met 30 ten honderd tegen 1993 en met 84 ten honderd tegen 2000 als richtwaarde. Uit de benadering dat alle bedrijfssectoren gelijkwaardige inspanningen dienen te leveren, zal de SO₂-emissie bijgevolg van de ijzer-, staal-, non-ferro-industrie onder meer in de Gentse Kanaalzone drastisch moeten dalen.”

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Wat is het aandeel van de bedrijvensector van de Gentse Kanaalzone in de SO₂-uitstoot ?
2. Hoe is de emissie van SO₂ van de ijzer-, staal-, non-ferro-industrie en de cokesfabrieken van de Gentse Kanaalzone voor de jaren 1988 en 1989 geëvalueerd vergeleken met het referentiejaar 1980 ?
3. Zijn er voor de Gentse Kanaalzone voor boven vermelde bedrijven al verstrengde emissienormen en een afnemend aantal maximaal toegelaten vuilvrachten die jaarlijks mogen worden geloosd vastgesteld, zodat ook deze bedrijvensector minimaal de vooropgestelde reducties van — 30 procent tegen 1993 en — 80 procent tegen 2000 van SO₂-uitstoot zal kunnen realiseren ?
4. Welke aanpassingen zullen de bedrijven gelegen in de Gentse Kanaalzone doorvoeren om die vooropgezette normen te bereiken ?
5. Tegen welke datum moeten die bedrijven die aanpassingen doorvoeren ?
6. Welke sancties neemt de geachte Minister indien die bedrijven er niet in slagen te voldoen aan de nieuwe emissienormen voor SO₂ ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag betreffende de emissie van SO₂ in de Gentse kanaalzone, kan ik het geachte lid volgende gegevens over de evolutie van de SO₂-emissie verstrekken.

SO ₂ -emissie (ton per jaar)	1980	1988	1989
Vlaanderen (alle industrie)	533.658 100 %	241.383 45 %	224.135 42 %
Gentse kanaalzone (alle industriën)	145.713 100 %	54.460 37 %	42.129 29 %
Gentse kanaalzone (metaal + cokes)	20.025 100 %	22.742 114 %	18.970 95 %
Industrie Gentse Kanaalzone ten opzichte van Vlaanderen	27 %	23 %	19 %
Metall en Cokes Gentse Kanaal ten opzichte van Vlaanderen	63 %	71 %	72 %

Bij gebrek aan personeel heeft het Bestuur voor Leefmilieu tot op heden nog geen strengere emissienormen kunnen uitwerken.

Vraag nr. 1
van 16 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS

Bedrijf drukinkten Lokeren — Reukhinder

De klachten over de geurhinder van een Lokers bedrijf

waar producten worden gemaakt voor drukinkten blijven aanhouden ondanks de respons op mijn parlementaire vraag nummer 147 van 11 januari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 9 van 5 maart 1990, bladzijde 432).

Met een brief van 26 juni 1990 wijst het gemeentebestuur van Lokeren het verslag nummer 90.019 van het SGS af als zijnde totaal onvoldoende en pleit voor bijkomende saneringsmaatregelen in afwachting van een herlokalisatie van het bedrijf. In dit verslag is enkel sprake van verbranding van KWS-gassen van de verschillende reactoren maar niet over de vele dampen die vrijkomen tijdens ander procesonderdelen. Deze dampen worden zonder behandeling door dakventilatoren naar buiten gevoerd met reukhinder als gevolg.

„Het probleem werd in dit rapport dus slechts ten dele aangepakt. Het vooropgestelde debiet aan te verbranden gassen is dan ook sterk onvoldoende. Door het veresteringsproces zijn de dampen zeer rijk aan water in tegenstelling met de conclusies van uw rapport is een verbranding zonder bezoedeld condensatiewater niet efficiënt. Gelet op het bovenstaande heeft het college van burgemeester en schepenen in zitting van 18 juni 1990 beslist in de toekomst geen gunstig advies meer te verlenen voor het verlengen van een vergunning. Wij verzoeken u dan ook maatregelen te nemen om uw bedrijf naar een andere vestigingsplaats over te brengen. Tussendoor dient u zich maximaal in regel te stellen”.

Nu de bijkomende testen en analyses zijn uitgevoerd, verneem ik graag welke definitieve beslissing is genomen met betrekking tot het blijvend probleem van de geurhinder.

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1990
van de heer F. VANDENBROUCKE

Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossing

Begin augustus 1990 grepen er op de percelen gelegen aan de Essenberg te Waanrode (Provinciebaan Diest-Tienen) grootschalige illegale ontbossingen plaats.

Op de grote oppervlakte werd alle groen met bulldozers verwijderd en met vrachtwagens afgevoerd. Deze werken werden stilgelegd door de rijkswacht. Het terrein in kwestie maakt deel uit van het als natuurgebied erkende Begijnenbos.

Op dit ogenblik ligt het terrein volledig klaar voor landbouwdoeleinden.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Zal het Vlaamse Gewest (Natuurbehoud, Waters en bossen) zich burgerlijke partij stellen teneinde herbebossing te realiseren ?

2. Welke beleidsmaatregelen neemt de geachte Minister teneinde dergelijke zware ingrepen met precedentswaarde in waardevolle natuurgebieden te voorkomen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat het bosdecreet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 september 1990 en rechtsgeldig werd 10 dagen na publicatie. Feiten die vóór deze datum werden gepleegd kunnen dus niet worden vervolgd op grond van het bosdecreet. Toepassing van artikel 95 van dit decreet zal in de toekomst wel een efficiënt optreden mogelijk maken en op vordering van de Vlaamse Executieve of van de gemachtigde ambtenaar dient de rechtbank maatregelen tot herstel uit te spreken.

**Vraag nr. 4
van 25 oktober 1990
van de heer Jos BOSMANS**

Bodemverdroging — Gevolgen voor drinkwatervoorziening

Steeds meer studies bevestigen de stelling dat de bodemverdroging in Vlaanderen ernstige vormen aanneemt en op termijn zowel voor de landbouw als voor de drinkwatervoorziening verstreckende gevolgen kan hebben.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of er voldoende wetenschappelijk onderzoek werd uitgevoerd om een duidelijke kaart van probleemgebieden in Vlaanderen op te stellen ;
2. of op basis van het reeds uitgevoerde wetenschappelijk onderzoek de hogergenoemde thesis kan worden onderschreven ;
3. welke maatregelen hij concreet neemt om deze verdrogingsproblematiek aan te pakken teneinde onder meer een voldoende drinkwatervoorziening op lange termijn te verzekeren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik kennis heb genomen van de regionale onderzoeksresultaten uitgevoerd naar bodemverdroging in Nederland ten gevolge van waterwinning, waterwerken en dergelijke meer. Deze resultaten zijn echter niet overdrachtelijk naar het Vlaamse Gewest om reden dat onder meer de Nederlandse debietcijfers proportioneel zelfs niet vergelijkbaar zijn met deze van het Vlaamse Gewest.

Anderzijds zijn de interacties van een grondwaterstandsval op de fysische karakteristieken van de bodem voldoende gekend zodat, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermzones, alle aanvragen van belangrijke grondwaterwinningen van categorie B en van alle grondwaterwinningen van categorie C vergezeld

zijn van een technisch rapport waarin het effect op de watervoerende laag en op de bovengrondse eigendommen worden beschreven.

Tevens zal in uitvoering van het Milieubeleidsplan en Natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen, meer bepaald ten behoeve van het Bodembeleidsplan, eventuele aanwijzingen van bodemverdroging door de administratie worden geïnventariseerd. Ook heb ik de administratie belast met de ontwikkeling van een gebruiksvriendelijke methodologie voor een evenwichtige aquiferbeheer in correlatie met de waterbehoeften en de diverse milieuaspecten.

**Vraag nr. 5
van 25 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS**

Hinderlijke olieproducerend bedrijf te Izegem — Noodzaak verstrenging exploitatievergunning

Sinds de nieuwe investeringen bij Izegemse olieproducerende firma Van De Moortele, klagen de mensen over een gevoelige toename van stank- en lawaaihinder.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Is de uitbreiding van het bedrijf gepaard gegaan met een aanscherping van de exploitatievergunning voor het bedrijf ? Deze uitbreiding zal immers zonder extra maatregelen aanleiding geven tot nog meer hinder voor de omgeving.
2. Wanneer er extra maatregelen zijn genomen, wordt er dan regelmatig door de diensten van de geachte Minister gecontroleerd of het bedrijf zich aan de nieuwe verstrengde exploitatieregels houdt ? In welke mate zijn die regels dan concreet verstrakt ?
3. Wanneer dit niet het geval is, dringt dan, gezien de klachten van de buurt, een verstrenging van de exploitatieregels op ? Graag krijg ik een overzicht van de verstrenging van de exploitatieregels.
4. Welke saneringsmaatregelen dringen er zich — gezien de uitbreiding van het bedrijf — op ? Tegen welke uiterste datum moet die sanering een feit zijn ? Welke positieve gevolgen voor de vermindering van stankhinder en lawaaihinder worden er beoogd ? Wat indien die doelstellingen niet binnen de voorziene periode door het bedrijf worden gerealiseerd ?

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

**Vraag nr. 7
van 26 oktober 1990
van de heer J. GEYSELS**

Antwerpse Waterwerken — Gebruik afvalcollector Tesselenderlo-Antwerpen

Onlangs werd beslist dat de Antwerpse Waterwerken

(AWW) voor het vervoer van drinkwater gebruik kunnen maken van een gedeelte van de afvalcollector Tessenlo-Antwerpen.

Kan de geachte Minister het volgende meedelen ?

1. Is de vermelde afvalcollector definitief opgeleverd ?
2. Zo ja, wanneer ? Zo neen, welke zijn dan de (juridische) gevolgen voor de uitvoering van het akkoord tussen de geachte Minister en de AWW.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat nog niet alle werken tot verwezenlijking van bedoelde collector langs het Albertkanaal het voorwerp van een definitieve oplevering hebben uitmaakt.

Deze definitieve oplevering is evenwel een aangelegenheid die tot de bevoegdheid behoort van de nationale overheid.

In de door de Vlaamse Executieve op 4 juli 1990 goedgekeurde overeenkomst met de Antwerpse Waterwerken werden de door de Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie voorgestelde bepalingen ter vrijwaring van de rechten van de nationale overheid opgenomen.

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 113 (zitting 1989-1990)
van 8 oktober 1990
van de heer L. PEETERS**

BLOSO-Centrum Menaggio — Exploitatiemodaliteiten

In de Italiaanse stad Menaggio, gelegen op de samenvloeiing van de drie armen van het Como-meer en gebouwd op een vooruitstekende landtong in het meer, ligt een BLOSO-steiger en een verblijfsgebouw in Noorditaliaanse stijl.

A. Kan de geachte Minister mij de hiernavolgende gegevens verstrekken betreffende het BLOSO-centrum Menaggio :

1. voor de periodes van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 en van 1 januari 1990 tot en met 31 augustus 1990, de bezettingsgraad per maand in functie van het aantal deelnemende Vlamingen aan :
 - a. specifieke BLOSO-organisaties ;
 - b. activiteiten van andere organisaties en welke ;
2. voor de periodes van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 en van 1 januari 1990 tot en met 31 augustus 1990, de geldende tarieven voor :
 - a. specifieke BLOSO-organisaties ;
 - b. andere organisaties ;

3. de totale inkomsten voor het jaar 1989 (meer bepaald van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989) ?

4. artikelsgewijze, de uitgaven via het Nationaal Sportfonds en de gewone begroting, voor het jaar 1989 (meer bepaald van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989) voor :

- voeding en drank ;
- elektriciteitsverbruik ;
- gas- en/of olieverbruik ;
- waterverbruik ;
- huur van het centrum ;
- onderhoud en herstellingen ;
- andere, te specificeren uitgaven zoals bijvoorbeeld huur boten, aankoop materiaal enzovoort.

5. Voor de periodes van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 en van 1 januari 1990 tot en met 31 augustus 1990, de personeelsbezetting van het centrum, betaald via het Nationaal Sportfonds of via de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven van het Ministerie van Financiën met vermelding van de naam, de graad, het statuut, de functie, de tewerkstellingsperiode en de wijze van tewerkstelling (deeltijds of voltijds), alsmede de totale kostprijs.

- B. 1. Van wie en tegen welke maandelijks huurprijs huurt BLOSO momenteel het centrum ?
2. Sinds wanneer huurt BLOSO het centrum van deze verhuurder ?
3. Hoeveel is het verschil in huurprijs tussen de huidige verhuurder en de eventuele vroegere verhuurder ?
4. Wanneer, door wie en voor welke periode werd het huidig geldend huurcontract afgesloten ?
5. Werd het huurcontract voorgelegd voor goedkeuring aan de Inspecteur van Financiën ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid de hierna volgende gegevens te verstrekken.

A. 1. Bezettingsgraad

Bezetting per georganiseerde periode van 1 week

* Van 1 januari 1989 tot 31 december 1989 :

a. BLOSO-organisaties :

25/3-02/4/89 : 11 deelnemers ;
01/4-09/4/89 : 18 deelnemers ;
01/7-09/7/89 : 24 deelnemers ;
08/7-16/7/89 : 22 deelnemers ;
15/7-23/7/89 : 23 deelnemers ;
22/7-30/7/89 : 22 deelnemers ;
29/7-06/8/89 : 22 deelnemers ;
05/8-12/8/89 : 22 deelnemers ;
12/8-20/8/89 : 24 deelnemers ;
18/8-27/8/89 : 23 deelnemers ;
26/8-03/9/89 : 26 deelnemers ;

02/9-10/9/89 : 21 deelnemers ;
 09/9-17/9/89 : 22 deelnemers ;
 16/8-24/9/89 : 20 deelnemers ;
 23/9-1/10/89 : 18 deelnemers ;

b. Andere organisaties :

05/02- 12/02/89 : Vlaamse Minivoetbal-
 school : 10 deelnemers ;

16/04-21/04/89 : Funck Instituut (school) :
 18 deelnemers ;

21/04-29/04/89 : Vlaamse Dansacademie :
 27 deelnemers ;

30/04-08/05/89 : Vlaamse Dansacademie :
 30 deelnemers ;

28/10-31/10/89 : Gezinssportkamp : 15
 deelnemers.

* Van 1 januari 1990 tot 31 augustus 1990 :

a. BLOSO-organisaties

07/4-15/4/90 : 25 deelnemers ;
 14/4-22/4/90 : 29 deelnemers ;
 21/4-29/4/90 : 30 deelnemers ;
 16/6-24/6/90 : 18 deelnemers ;
 30/6-08/7/90 : 21 deelnemers ;
 07/7-15/7/90 : 21 deelnemers ;
 14/7-22/7/90 : 24 deelnemers ;
 21/7-29/7/90 : 22 deelnemers ;
 28/8-05/8/90 : 17 deelnemers ;
 04/8-12/8/90 : 23 deelnemers ;
 11/8-19/8/90 : 20 deelnemers ;
 18/8-26/8/90 : 24 deelnemers ;
 25/8-02/9/90 : 23 deelnemers ;

b. Andere organisaties :

25/2/90 - 3/3/90 : Vlaamse Minivoetbalver-
 eniging : 14 deelnemers.

2. Geldende tarieven

* Van 1/1/89 tot 31/12/89

BLOSO-organisaties :

25/3-2/4/89 : 11.500 frank per deelnemer ;
 01/4-9/4/90 : 11.500 frank per deelnemer ;
 alle andere periodes : 13.500 frank per deel-
 nemer ;

Andere organisaties :

5/2-12/1/89 : 6.150 frank per deelnemer — en-
 kel vol pensioen ;

14/4-22/4/90 : 5.800 frank per deelnemer —
 enkel vol pensioen ;

21/4-29/4/89 : 9.500 frank per deelnemer ;

30/4-8/5/89 : 9.500 frank per deelnemer ;

28/10-31/10/89 : 1.180 frank per deelnemer
 kamer + ontbijt.

* Van 1/1/90 tot 31/8/90 :

BLOSO-organisatie : 7/4-15/4/90 : 11.500
 frank per deelnemer ;

14/4-22/4/90 : 12.500 frank per deelnemer ;

21/4-29/4/90 : 12.500 frank per deelnemer ;

alle andere periodes : 14.500 frank per deel-
 nemer ;

Andere organisaties :

25/3-3/3/90 : 6.350 frank per deelnemer (enkel
 vol pensioen).

3. De totale inkomsten voor het jaar 1989 bedra-
 gen 5.400.481 frank.

4. Uitgaven via het Nationaal Sportfonds en de
 gewone begroting gedaan in 1989 (in franken) :

- voeding en drank : 2.338.244 ;
- elektriciteit + water : 115.586 ;
- gas — olie : 0 ;
- huur centrum : 1.771.250 ;
- onderhoud en herstellingen : 297.196 ;
- lesgevers : 195.166 ;
- materiaal : 1.366.733 ;
- vervoer deelnemers : 1.225.113 ;
- verzekering : 142.880.

5. Personeelsbezetting

* Van 5/2 tot 12/2/89 :

mevrouw Gerletti : beheerder ;

mevrouw Van Hoof : hoofdklerk-typiste,
 hulppersoneel (schaal 34/1) ;

mevrouw Gheskière : hulppersoneel.

* Van 25/3 — 2/4/89 :

mevrouw Gerletti : contractueel hulpperso-
 neel, beheerder (rang 40/1) ;

mevrouw Gheskière : statutair geschoold
 werkman (41/2) hulppersoneel ;

de heer Van Meulebroecke M. : Iste vakman A
 (44/1), hulppersoneel.

* Van 21 april tot 8 mei 1989

mevrouw Gerletti : beheerder ;

mevrouw Gheskière : hulppersoneel ;

mevrouw Mostinckx : hulppersoneel ;

* Van 1/7 tot 1/10/89.

mevrouw Gerletti : beheerder

* Van 29/7 tot 27/11/89 :

mevrouw Van Hoof : hulppersoneel.

* Van 22/7 tot 30/7/89 :

mevrouw Mostinckx : hulppersoneel.

* Van 1/7 tot 30/7/89 :

Mejuffrouw Van Acker Kristen : seizoenper-
 soneel (40/1), hulppersoneel ;

- * Van 28/9 tot 8/10/89 :
de heer Van Meulebroucke : onderhoudspersoneel ;
de heer Mommerency : hulppersoneel NSF (40/1), onderhoudspersoneel.
- * Van 25/6 tot 4/10/89 :
de heer A. Termote : hulppersoneel (4011).
- * Van 2/9 tot 17/9/89 :
mevrouw Geerts Katrien : jobstudente (40/1).
- * Van 9/9 tot 1/10/89 :
mevrouw Veerle Mol : jobstudente (40/1).
- * Van 26/8 tot 3/9/90 :
mevrouw Creyf : contractueel hulppersoneel (40/1).
- * Van 23/2 tot 4/3/90 :
de heer L. Van Nuffel : contractueel bestuurssecretaris, organisator.
- ** Totale kostprijs : 1.011.812 frank
- * Van 1/1 tot 31/8/90 :
Van 21/7 tot 5/8/90 : A. Van Hoof, hoofd-
klerk typiste — hulppersoneel ;
Van 5/4 tot 3/5/90 : mevrouw C. Gheskière :
hulppersoneel.
Van 5/4 tot 16/4/90 : de heer Van Meule-
broucke en A. Mommerency, hulppersoneel ;
Van 5/4 tot 14/4/90 : de heer R. Blomme —
tijdelijk statutair en de heer F. Goethals —
contractueel regent LO, organisator ;
Van 7/4 tot 15/4/90 : mevrouw A. Van den
Troost, stagiair herstellwet, hulppersoneel ;
Van 14/4 tot 29/4/90 : mevrouw H. Creyf,
hulppersoneel NSF (40/4), hulppersoneel ;
Van 22/6 tot 6/7/90 : de heer Van Meule-
broucke, de heer A. Mommerency, onder-
houdspersoneel ;
Van 23/2 tot 4/3/90 : de heer L. Van Nuffel,
contractueel bestuurssecretaris, organisator,
mevrouw D. Keller, contractueel bestuursse-
cretaris, hulppersoneel ;
Van 21/2 tot 5/3/90 : mevrouw C. Gheskière
en de heer Van Meulebroucke, hulpperso-
neel.
- Tijdens vermelde periodes werd het beheer
van het BSC waargenomen door mevrouw T.
Gerletti.
- B. 1/2 : Het BLOSO huurt het goed, gelegen via
Castelli nr. 5 te Menaggio per georganiseerde

periode van 1 week sinds 1985 van de NV
Flanders Leisure, E. Faesstraat, 125 te Brus-
sel. De huurprijs per week bedraagt 84.000
frank.

3. Voor het BLOSO het goed huurde van de NV
Flanders Leisure, werd, bij mijn weten, het
goed niet aan derden verhuurd.

4/5. De huurovereenkomsten tussen het BLOSO
en de NV Flanders Leisure, worden opge-
maakt en afgesloten per georganiseerde perio-
de van 1 week. De overeenkomsten worden
ondertekend door het BLOSO, door de heer
A. Lams, leidend ambtenaar, hiervoor ge-
machtigd op 15 maart 1985 door de heer K.
Poma, toenmalige Gemeenschapsminister van
Cultuur.

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS

***Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Bel-
gische kleuren op puntenbord***

Op vrijdagavond 28 september 1990 werd de eerste
uitzending van het programma Kinderen voor kinderen
uitgezonden. Na iedere koorzang werd op het punten-
bord Vlaanderen aangeduid met Belgische kleuren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke in-
structies hij zal geven opdat in het vervolg de Vlaamse
kleuren zouden worden gebruikt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de
hiernavolgende gegevens, verstrekt door de Belgische
Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeen-
schap, (BRT), meedelen.

„1. Kinderen voor kinderen is een programmareeks,
die reeds een tiental jaren in Nederland wordt ge-
produceerd en uitgezonden. De BRT en de VARA
zijn vorig jaar overeengekomen de volgende reek-
sen in coproductie te nemen, waarbij de BRT ui-
teraard een evenwaardig aandeel krijgt in de redac-
tie en presentatie van het programma. De uitvoe-
rende producent voor de zopas afgesloten reeks is
evenwel de VARA. Hoewel de Nederlands om-
roep, met name voor de serie Tien voor Taal, door
de BRT al was gewezen op de huidige staatkundige
verhoudingen, werd voor Kinderen voor kinderen
dezelfde fout gemaakt. De BRT betreurt deze
gang van zaken.

2. Met de VARA is intussen afgesproken een nieuwe
reeks van Kinderen voor kinderen op te zetten,
waarin één en ander zal worden rechtgezet, net
zoals dat is gebeurd voor Tien voor Taal. De BRT
zal daar aandachtig op toekijken.”

Ik wil er tevens de aandacht van het geachte lid op
vestigen dat, luidens artikel 2, § 2 van het omroepde-
creet van 28 december 1979, de BRT programmatori-
sche vrijheid geniet. Het zou mij bijgevolg hoedanook
niet toekomen instructies aangaande de inhoud of de
vorm van een programma te geven.

Vraag nr. 4
van 19 oktober 1990
van de heer E. VANVAERENBERGH

VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking

Gelet op het decreet betreffende de basiseducatie en het uitvoeringsbesluit, alsook het antwoord dat de geachte Minister Dewael me gaf op mijn actuele vraag (Handelingen, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 53 van 28 juni 1990, bladzijde 1898), stellen wij vast dat er nog geen gevolg werd gegeven aan het verzoek tot opname van de Vlaams-nationale strekking in de bestuursorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (VCOB).

Op het kabinet van Gemeenschapsminister van Onderwijs Daniël Coens, is op 27 september 1990 officieel het VCOB geïnstalleerd.

De algemene vergadering bestaat uit 18 leden waarvan er zes afgevaardigd zijn door de Hoge Raad voor Volksontwikkeling (HRVO).

De raad van bestuur bestaat uit negen leden: 3 uit het sociaal-cultureel werk, 3 uit het onderwijs, 2 uit de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en 1 uit het welzijnswerk.

Reeds herhaaldelijk werd gesteld en bevestigd door de Minister dat het cultuurpact alvast op de mandaten van het sociaal-cultureel werk (HRVO) van toepassing is.

Nochtans is de Vlaams-nationale strekking, die in de Hoge Raad drie leden telt — daar waar de pluralistische en de vrijzinnige er één lid hebben — niet in de beheersorganen vertegenwoordigd.

Wat zal de Voogdijminister van de HRVO, de heer P. Dewael, doen opdat het cultuurpact alsnog wordt toegepast?

Aangezien de Hoge Raad voor Volksontwikkeling ook een adviesorgaan is ten behoeve van de Vlaamse Executieve, stellen wij dat ook Minister Coens als Voogdijminister voor de basiseducatie gevat blijft door de bepalingen van het cultuurpact.

Wij stellen zelfs de vraag of de basiseducatie als geheel niet gebonden is door de bepalingen van het cultuurpact.

Wat zal de Minister doen om alsnog de Vlaams-nationale sociaal-culturele strekking op te nemen in de beheersorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie?

Is het negeren van de cultuurpactwetgeving als wet van openbare orde niet van dien aard dat de rechtspersoonlijkheid van de betrokken VZW in gevaar komt?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Antwoord

Als antwoord op een actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh (Handelingen, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 53, 28 juni 1990, bladzijde 1898) stelde ik dat het cultuurpact van toepassing is op de afvaardiging van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling in het Vlaams Ondersteuningscentrum voor Basiseducatie.

Door Vakbel VZW die als erkende koepelorganisatie (decreet van 2 januari 1976) optreedt als representatieve gebruikersgroepering voor de Vlaams-nationale strekking in de culturele sector werd klacht ingediend bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De klacht heeft betrekking op het feit dat de Vlaams-nationale strekking, die in de Hoge Raad is vertegenwoordigd door drie leden, geen deel uitmaakt van de vertegenwoordiging van de Hoge Raad in het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie.

Ik wens de uitspraak met betrekking tot deze klacht van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie af te wachten en zal overeenkomstig deze uitspraak de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling opdracht geven met betrekking tot de wijze waarop het cultuurpact moet worden toegepast op de samenstelling van betrokken afvaardiging.

Wat betreft de vraag van het geachte lid of basiseducatie gebonden is door de bepalingen van het cultuurpact, verwijs ik naar drie klachten die aanhangig zijn gemaakt bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie met betrekking tot de samenstelling van de Raad van Bestuur van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie.

Het betreft, naast de hogervermelde klacht van Vakbel VZW, klachten vanwege het Coördinatiecentrum voor Liberaal Socio-Cultureel Beleid VZW en vanwege de Vrijzinnige Koepel VZW.

Hun klacht steunt op het feit dat zij van oordeel zijn dat het cultuurpact van toepassing is op de basiseducatie.

Ik meen daarom dat het aangewezen is om ook in deze de uitspraak van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie af te wachten.

Het negeren van de cultuurpactwetgeving als wet van openbare orde kan de rechtspersoonlijkheid van betrokken VZW niet in het gedrang brengen.

De rechtspersoonlijkheid van VZW's wordt geregeld door de wet van 1921 op de VZW's.

Vraag nr. 5
van 19 oktober 1990
van de heer T. VAN PARYS

Opera voor Vlaanderen — Financiële last Vlaamse Gemeenschap

Op 4 juli 1988 werd de CV-Intercommunale Opera voor Vlaanderen ontbonden en in vereffening gesteld.

Welke financiële last zal deze vereffening veroorzaken voor de Vlaamse Gemeenschap zowel wat het sociaal passief en de andere schulden van de CV-Intercommunale Maatschappij Opera voor #Vlaanderen in vereffening betreft.

Antwoord

Op 4 juli 1988 werd de Intercommunale Maatschappij Opera voor Vlaanderen CV ontbonden en in vereffening gesteld.

De financiële impact van deze vereffening omvat 2 luiken : de financiering van 1. : het sociaal passief en 2. : het beheerspassief (dit met toepassing van artikel 42 van de statuten van de bovenvermelde intercommunale maatschappij.

In het kader van deze vereffening werden er tot op heden drie consolidatieleningen afgesloten, twee ten

bedrage van elk 500 miljoen frank ter financiering van het sociaal passief en één ten bedrage van 615.210.840 frank ter financiering van het beheerspassief.

De opdeling van de financiële lasten voor de Vlaamse Gemeenschap naar kapitaal en intresten in frank is als volgt.

Jaar	Sociaal passief		Beheerspassief		Totaal
	Kapitaal	Intresten*	Kapitaal	Intresten*	
1989	29.350.729	13.977.451	—	—	43.328.180
1990	50.000.000	33.907.197	—	857.023	84.764.220
1991	67.500.000	43.032.915	61.521.084	61.705.647	233.759.646
1992	100.000.000	81.845.665	61.521.084	55.535.082	298.901.831
1993	100.000.000	74.625.665	61.521.084	49.364.518	285.511.267
1994	100.000.000	65.415.665	61.521.084	43.193.953	270.130.702
1995	100.000.000	56.205.665	61.521.084	37.023.389	254.750.138
1996	100.000.000	46.995.665	61.521.084	30.852.824	239.369.573
1997	100.000.000	37.785.665	61.521.084	24.682.259	223.989.008
1998	100.000.000	28.575.665	61.521.084	18.511.694	208.608.443
1999	100.000.000	19.365.665	61.521.084	12.341.129	193.227.878
2000	53.149.271	13.493.415	61.521.084	6.170.565	134.334.335
Totalen	1.000.000.000	515.226.298	615.210.840	340.238.083	2.470.675.221

* Hypothese dat de intrestvoeten constant blijven gedurende de ganse looptijd.

Vraag nr. 6
van 22 oktober 1990
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Belgische kleuren op puntenbord

Momenteel zendt TV-1 wekelijks een aflevering uit van het Kinderen voor kinderen-festival, een coproductie van de BRT en de VARA.

Een Vlaams en een Nederlands kinderkoor strijden voor een plaats in een finale-uitzending. Een positief initiatief dat de integratie tussen Noord en Zuid kan ten goede komen.

Eens te meer moeten we echter vaststellen dat — net zoals destijds bij het programma Tien voor Taal — de BRT het niet al te nauw neemt met de identiteit van zijn opdrachtgever, de Vlaamse Gemeenschap.

De presentatoren praten voortdurend over de Belgische ploegen en te pas en te onpas verschijnt een tricolore voorstelling van België in beeld. De staatkundige en culturele realiteit waarin ons volk zich bevindt wordt daarmee grondig miskend. We missen aldus een kans om Vlaanderen bij onze Noordnederlandse vrienden beter bekend te maken. Binnenkort vinden opnieuw een reeks pre-selecties plaats voor een nieuwe reeks uitzendingen.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. wat de programmamakers ertoe heeft aangezet een verkeerde voorstelling van de staatkundige en culturele realiteit waarin Vlaanderen zich bevindt te propageren ;
2. welke maatregelen de Minister neemt om de leiding van onze Vlaamse gemeenschapsomroep te dwingen in dergelijke uitzendingen het Vlaamse karakter van onze Gemeenschap te respecteren en naar het buitenland uit te dragen.

Antwoord

1. Kinderen voor kinderen is een programmareeks, die reeds een tiental jaren in Nederland wordt geproduceerd en uitgezonden. De BRT en de VARA zijn vorig jaar overeengekomen de volgende reeksen in coproductie te nemen, waarbij de BRT uiteraard een evenwaardig aandeel krijgt in de redactie en presentatie van het programma. De uitvoerende producent voor de zopas afgesloten reeks is evenwel de VARA. Hoewel de Nederlandse omroep, met name voor de serie Tien voor Taal, door de BRT al was gewezen op de huidige staatkundige verhoudingen, werd voor Kinderen voor kinderen dezelfde fout gemaakt. De BRT betreurt deze gang van zaken.

2. Met de VARA is intussen afgesproken een nieuwe reeks van Kinderen voor kinderen op te zetten, waarin één en ander zal worden rechtgezet, net zoals dat is gebeurd voor Tien voor Taal. De BRT zal daar aandachtig op toekijken.

Vraag nr. 9
van 31 oktober 1990
van de heer J. CAUDRON

BRT-Journaal — Interview Franstalige Ministers

Het valt op dat Franstalige Ministers, van wie bekend is dat zij best in staat zijn zich in het Nederlands uit te drukken, in het journaal van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, (BRT), veelal toch in het Frans worden geïnterviewd.

Waarom geven de BRT-journalisten, Franssprekenden niet de kans hun landgenoten van boven de taalgrens te laten horen dat zij hun taal wel kennen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRT), bezorgen.

- „1. Het is niet juist dat Franstalige Ministers, die behoorlijk Nederlands spreken, „veelal” in het Frans worden geïnterviewd. Die Ministers zijn bij de journalisten bekend en worden dan ook in het Nederlands geïnterviewd. Het beste voorbeeld is Minister Wathelet.
2. De algemene regel is dat bij de verslaggeving de inhoud primeert. Als het journalistiek verantwoord is om een Minister in het Frans te interviewen, omdat hij dan vlotter de inhoud kan vertolken, dan doen we dat.
3. Het kan wel zijn dat we een interview van een Minister overnemen van de RTBF. In dat geval is het interview natuurlijk in het Frans. Wij zetten er dan Nederlandse ondertitels bij.
4. Soms gaat het niet om een door ons afgenomen interview maar een passage uit een verklaring of een inleiding tot een persconferentie. Als de interessante passage in het Frans was, dan gaat ze natuurlijk ook zo in het journaal (met ondertitels).”

Vraag nr. 11
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Hotelsector en culturele instellingen — Toeristische arrangementen

Teneinde ons patrimonium en onze cultuur op voordelige wijze in het buitenland bekend te maken, kan wellicht worden gedacht om via bepaalde toeristische instanties arrangementen te maken tussen de hotelsector en Vlaamse culturele instellingen en eventueel ook bepaalde vervoersinstanties, waarvoor de reservatie centraal kan gebeuren. Welke initiatieven heeft het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme

(VCGT) reeds genomen om dergelijke arrangementen uit te werken en te promoveren ? In welke steden is dit reeds het geval ?

Welke samenwerkingsverbanden werden reeds op punt gezet ? Wellicht kan dit ook een middel zijn om tot een samenwerking tussen het VCGT zelf en de private sector te komen.

Antwoord

Dergelijke arrangementen worden inderdaad vaak op het getouw gezet, meestal door buitenlandse gespecialiseerde reisorganisatoren en dit ter gelegenheid van grotere tentoonstellingen of bijvoorbeeld van het Festival van Vlaanderen.

De prospectors van het VCGT die in onze buitenlandse toerismebureaus werkzaam zijn, stimuleren dergelijke arrangementen.

Dergelijke combinaties blijken alleen te zijn geschikt voor buitenlandse bezoekers omdat het Belgisch publiek na afloop van de voorstelling gewoonlijk niet overnacht in een hotel maar weer naar huis gaat.

Deze arrangementen hangen bijna altijd samen met tentoonstellingen en voorstellingen in grote steden en zijn dus tijdsgebonden. Een vast arrangement staat er in Vlaanderen Vakantieland met name voor het Mechels Miniatuurtheater.

Vraag nr. 12
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

VCGT — Toelagen

1. Graag kreeg ik van de geachte Minister een overzicht van de toelagen van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) die in 1989 werden verstrekt.
2. Welke bedragen werden voor welke posten voorzien voor 1990 ? Welke werden reeds uitbetaald in 1990 ? Waar deden zich tekorten voor ?
3. Welke beloften van toelagen werden reeds gedaan voor 1991 ? Voor welk bedrag zijn kredieten voorzien ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid een overzicht van de toelagen van het VCGT mede te delen. Een gedetailleerde opsomming per begunstigde zal het geachte lid afzonderlijk worden meegedeeld.

1. Voor 1989

Artikel 540.01	Hotelpremies	77.107.119
Artikel 540.02	Kampeerpriemies	1.349.202
Artikel 540.03	Sociaal Toerisme	83.915.000
Artikel 540.05	Toeristische uitrusting (VZW...)	23.850.155
Artikel 540.06	Toeristische uitrusting (gemeenten)	7.831.663

2. Voor 1990

Artikel 540.01	Hotelpremies	64.872.588
Artikel 540.02	Kampeerpriemien	—
Artikel 540.03	Sociaal Toerisme	48.500.000
Artikel 540.05	Toeristische uitrusting (VZW...)	14.480.219
Artikel 540.06	Toeristische uitrusting (gemeenten)	69550.000

Voor 1990 werd op artikel 540.01 reeds een bedrag van 30.616.620 frank uitbetaald.

3. Voor 1991 werden nog geen beloften van toelagen gedaan. De door de Raad van Beheer op 19 september 1990 en 24 oktober 1990 goedgekeurde begroting voorziet in volgende vastleggingen voor 1991 (deze begroting werd nog niet door de voogdij-overheid goedgekeurd).

540.01	Premies ter bevordering van de modernisering of de bouw van hotelinrichtingen	97.850.000
540.02	Premies voor de modernisering, aanleg en uitbreiding van kampeerterrinen	3.000.000
540.03	Subsidies voor de bevordering van het sociaal toerisme voor loonarbeiders — camping inbegrepen	97.850.000
540.05	Tussenkomen in de financiering van aankopen en werken met betrekking tot de regionale toeristische uitrusting (erkende VZW's)	13.300.000
540.06	Tussenkomen in de financiering van aankopen en werken met betrekking tot de regionale toeristische uitrusting (regionale en lokale besturen)	

Vraag nr. 15
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Toeristisch recreatiepark Raversijde/Oostende — Stand van zaken

Kan ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen wat de stand van zaken is van het project voor het toeristisch recreatiepark Raversijde-Oostende ?

Antwoord

De realisatie van het toeristisch recreatiepark Oostende behoort tot de bevoegdheid van de provincie West-Vlaanderen. Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) besliste om subsidiërend op te treden. Hiervoor werd in een krediet van 55,3 miljoen frank voorzien.

Vraag nr. 16
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Toeristische statistieken — Betrouwbaarheid

Onlangs kwam een badplaats in de actualiteit doordat een schepen voor toerisme bekende dat de toeristische statistieken lukraak werden ingevuld.

De burgemeester van dezelfde badplaats antwoordde de volgende dag dat de statistieken wel ernstig werden

ingevuld op basis van de gegevens die door de hoteliers werden bezorgd.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de toeristische statistieken in ons land betrouwbaar zijn en welke controles of steekproeven er worden uitgevoerd ten einde de juistheid van deze statistieken na te gaan.

Worden ook de aangiftdocumenten van hotels en andere instellingen opgevraagd, gecontroleerd of naar Brussel meegestuurd, iets wat de juistheid van de statistieken zou kunnen bewijzen ? Mij wordt meegedeeld dat er in sommige gemeenten zelfs helemaal geen aangiften zijn.

Antwoord

De statistische gegevens, ook naar de toeristische sector toe, worden opgemaakt door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS). Soms gebeurt het dat bepaalde instellingen nalaten de gegevens tijdig over te maken. Het NIS vraagt dan de tussenkomst van het VCGT hetgeen ook ogenblikkelijk gebeurt.

Vraag nr. 19
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Toeristische promotie — Samenwerking

Welke toeristische campagnes worden gevoerd in samenwerking met „l'Office de Promotion du Tourisme de la Communauté française de Belgique” (OPT) ?

Bestaat er samenwerking met de toeristische instanties van Nederland als één taalgemeenschap ?

Kan de geachte Minister mij verder meedelen of er een toeristische coördinatie bestaat binnen de Benelux ? Indien niet, wordt daaraan gewerkt ?

Antwoord

1. Met het OPT bestaat een permanente vorm van samenwerking, voornamelijk op het gebied van het netwerk van toerismebureaus in het buitenland. Verder worden sommige brochures gemeenschappelijk uitgegeven, prospectie bij de tussenhhandel wordt gezamenlijk gedaan, stands op beurzen eveneens enzovoort. Reclamecampagnes in de buurlanden worden apart gevoerd, in verder afgelegen landen gezamenlijk. De jaarthema-acties worden eveneens in samenwerking met het OPT gevoerd.

2. Met het Nederlands Bureau voor Toerisme zijn er veelvuldige contacten en is er uitwisseling van marktinformatie.

3. Binnen de Benelux bestaat een bijzondere commissie voor het toerisme. De activiteiten daarvan beperken zich thans tot het coördineren van de hotelclassificatie. Momenteel schijnt er geen behoefte te bestaan aan een meer intense samenwerking.

Vraag nr. 22
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Congrestoerisme — Stand van zaken

Wat is de stand van zaken in verband met het congres-toerisme ? Welke initiatieven werden dit jaar genomen ?

Welke zijn de huidige bevindingen met BECIB ?

Kan de geachte Minister mij eveneens meedelen welke budgetten zijn voorzien voor Beautiful Belgium ? Wanneer start men de realisatie ?

Antwoord

De VZW Belgium Convention and Incentive Bureau (BECIB) werd door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (het VCGT), l'Office de Promotion du Tourisme de la Communauté française de Belgique (OPT) en Sabena samen opgericht en is operationeel sinds 1 september 1989. De resultaten die tot nu toe werden behaald stemmen tot enig optimisme. In zijn eerste werkjaar behandelde BECIB iets meer dan honderd projecten voor congressen en grotere meetings. Ongeveer 30 ten honderd daarvan kregen tot nu toe een positieve beslissing voor België. 45 ten honderd van de aanvragen had betrekking op Brussel als congresbestemming, de overige op andere steden en regio's. Groot-Brittannië is vooraan de grootste markt : 1 of 4 van alle aanvragen komen uit dit land.

Inmiddels werd door BECIB een overeenkomst gesloten met het Brusselse Gewest waardoor het met financiële steun van het Gewest mogelijk wordt om binnen BECIB een afdeling Brussel in te richten.

Het project Beautiful Belgium verkeert nog in een oriënteringsfase.

Vraag nr. 23
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Toeristische informatie — Coördinatie

Het is bekend dat elke regio een ander toeristisch aanbod heeft en veelal een specifieke promotie naar specifieke doelgroepen voert. Er is bijgevolg nood aan een gedifferentieerde planning die op verschillende niveaus, bijvoorbeeld door de provinciale diensten en binnen de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) wordt uitgedacht en wordt voor een stuk gecoördineerd.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke initiatieven worden genomen door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) om van deze waaier van mogelijkheden enerzijds op de hoogte te zijn en anderzijds om deze via een gedifferentieerde promotie in de kijker te stellen.

Welke thematische campagnes werden bijvoorbeeld het afgelopen jaar uitgewerkt ?

Antwoord

De toeristische promotie van de provincies wordt hoofdzakelijk door de Provinciale Federaties voor Toerisme gevoerd.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme blijft hiervan op de hoogte door de geregelde contacten in de schoot van de pool van de Vlaamse provincies. De activiteiten van de Vlaamse provincies zijn vooral op de binnenlandse markt gericht.

In zijn buitenlandse promotie legt het VCGT uiteraard andere accenten naargelang van de doelgroepen en van de regio's die worden gepromoot : voornamelijk de Kust, Brussel, de Kunsthistorische Steden en de Kempen.

Als thematische campagne voor 1990 was er de actie België Lekker Land.

Vraag nr. 25
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Sociaal toerisme — Middelen

Bij de bespreking van de begroting 1990 stelde de geachte Minister dat een werkgroep zich boog over maatregelen waardoor de middelen die ter beschikking worden gesteld voor het sociaal toerisme, ook optimaal de meest behoeftigen (bejaarden, werklozen, gehandicapten enzovoort) zouden bereiken. Thans is een nieuw vijfjarenplan aangekondigd.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoever dit is gevorderd.

In welke maatregelen is voorzien om de eigenlijke doelstellingen te bereiken ?

Wordt ook gedacht om individuele vormen van ondersteuning uit te werken ?

Welke initiatieven werden in 1990 gesubsidieerd en voor welk bedrag ? Welke zijn nog voorzien ?

In hoeveel wordt voorzien voor 1991 ? Welke beloften van toelagen zijn er reeds voor deze sector ?

Antwoord

Ik heb het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) om een doorlichting van de sector gevraagd. Op 5 december 1990 staat deze problematiek op de agenda van een speciale vergadering van de Raad van Beheer.

Voor 1990 heeft de Raad van Beheer (in uitvoering van het 5-jarenplan) de kredieten 1990 (artikel 540.03 Sociaal toerisme) over volgende verenigingen verdeeld :

	(in miljoenen frank)
— VZW Volkstoerisme	6,80
— VZW Vakantievreugde	16,30
— VZW Natuurvrienden	4,70
— VZW VJHC	10,84
— VZW Centrum Sociaal Toerisme	4,40
— VZW Vakantiegenoegens	32,20

De uiteindelijke goedkeuring van de projecten gebeurt in 2 fasen volgens de door de Raad van Beheer op 21 december 1988 goedgekeurde richtlijnen.

1. principiële goedkeuring door de Raad van Beheer ;
 2. goedkeuring vastlegging door de Raad van Beheer.
- A. Principiële goedkeuringen door de Raad van Beheer :
1. VZW Centrum voor Sociaal Toerisme
Vakantiehuis Ter Helme : 4,4 miljoen frank ;
 2. VZW Natuurvriendenhuis
Vakantieverblijf Westhinder-Oostduinkerke
toegekende subsidie : 4,7 miljoen frank ;
 3. VZW HJHC
Jeugdherberg Gent
toegekende subsidie : 10,84 miljoen frank.
- B. Goedkeuring vastlegging door de Raad van Beheer :
1. VZW Vakantiegenoegens
Domein Iepenurg te Schoten
toegekende subsidie : 9,2 miljoen frank ;
 2. VZW Vakantievreugde
Jeugdverblijfcentrum Tongeren
toegekende subsidie : 16,3 miljoen frank ;
 3. VZW Vakantiegenoegens
Sportacentrum Tongerlo
toegekende subsidie : 23 miljoen frank.

Op de door de Raad van Beheer op 24 oktober 1990 goedgekeurde begroting wordt voor 1991 een vastleggingskrediet van 97,85 miljoen frank voorzien. Er zijn op dit krediet nog geen beloften van toelagen gegeven.

Vraag nr. 27
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

SERV-studie — Economisch belang toeristische sector

In 1990 werd opdracht gegeven aan de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) een studie te maken over het economisch belang van de toeristische sector in Vlaanderen.

Graag volgende vragen aan de geachte Minister.

Hoe ver is deze studie gevorderd ?

Wanneer mogen de eerste resultaten worden verwacht ?

Antwoord

Op 25 januari 1990 werd door de Gemeenschapsminister van Cultuur aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen de opdracht gegeven voor een studie van de economische impact van het toerisme in Vlaanderen.

In een eerste fase werd een beperkte deskundigengroep geïnstalleerd bestaande uit vertegenwoordigers van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) en vertegenwoordigers van de Gemeenschapsminister van Cultuur en het SERV-secretariaat. Door deze beperkte deskundigengroep werd een inhoudelijk voorstel geformuleerd. In een tweede fase werd de deskundigengroep uitgebreid met de vertegenwoordigers van de SERV-organisaties en een vertegenwoordiging (2 leden) van de Raad van Beheer van het VCGT.

Het onderzoek dat aanzienlijke financiële middelen vergt wordt gefaseerd. In de eerste fase wordt de nadruk gelegd op de uitbouw van een methodologie, het inventariseren van de beschikbare bronnen en wordt een aanzet gegeven tot het ramen van de macro-economische bestedingen van de tweede verblijfshouders en van de recreatiebestedingen in toeristische attractiepunten in Vlaanderen. Dit onderzoek wordt uitbesteed aan het Westvlaams Economisch Studiebureau (WES) en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Antwerpen.

De overeenkomsten die de SERV sluit met de opdrachthouders gaan in op 1 november 1990. Uiterlijk op 31 oktober 1991 wordt de eindrapportering van deze eerste fase verwacht.

Vraag nr. 28
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Vakantiespreiding — Initiatieven

Bij de bespreking van de begroting 1990 ging de geachte Minister akkoord om verdere stappen te ondernemen in verband met de vakantiespreiding.

Welke stappen zijn ondertussen gezet ? Welke worden gepland ?

Zijn er thans regelmatig contacten met de Franstalige Gemeenschap in dit verband ?

Wordt er overleg gepleegd met de sociaal-economische sector ?

Antwoord

Besprekingen hebben plaatsgehad tussen het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) en het kabinet van de Minister van Onderwijs. Daarbij werd besloten met de Ministers van Onderwijs in de Franse Gemeenschap besprekingen te beginnen over een differentiëren van de data van de zomervakantie in de scholen volgens de Gemeenschappen.

Aan Franstalige zijde schijnt dit probleem echter een geringe prioriteit te krijgen. Er is tot nu toe dan ook weinig vooruitgang te bespeuren.

De uiteindelijke beslissing ligt bij de Ministers van Onderwijs.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 2
van 26 oktober 1990
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Poliomyelitis — Tussenkost Vlaamse Gemeenschap

Met toepassing van het koninklijk besluit van 10 april 1952 kan de Staat tegemoetkomen in de kosten van de behandeling van personen aangetast door poliomyelitis of blauwziekte.

Volgens artikel 1 van dit koninklijk besluit is het de Minister van Volksgezondheid die hierover beslist. Thans blijkt dat de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden hierover beslissingsbevoegdheid heeft en dat de Vlaamse administratie, Dienst Sociale Ziekten, instaat voor het onderzoek van de dossiers.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij volgende informatie bezorgen ?

1. Sinds wanneer werd de bevoegdheid overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Welke zijn de criteria die worden gehanteerd voor de tussenkost ?
3. Hoeveel bedragen de tussenkosten en het aantal rechthebbenden per jaar gedurende de periode waarin de overdracht is gebeurd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid als antwoord op de door haar gestelde vragen het volgende mee te delen.

1. De bevoegdheid over de tussenkost in de behandeling van personen aangetast door poliomyelitis of door blauwe ziekte (koninklijk besluit van 10 april 1952) werd overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap sinds de eerste fase van de staatshervorming, ingesteld bij de wetten van 8 en 9 augustus 1980.
2. De criteria die worden gehanteerd voor de tussenkost zijn deze zoals ze bepaald zijn in bovenvermeld besluit, namelijk : een medisch diagnose waaruit duidelijk blijkt dat de aandoening een congenitale hartziekte is, de behandeling moet in een gespecialiseerd verzorgingscentrum gebeuren en uit een sociaal onderzoek moet blijken dat de zieke in een bijzondere toestand verkeert en wordt de mate van tegemoetkoming van de staat bepaald. Een tussenkost in de behandeling van poliomyelitis wordt niet meer verricht aangezien hiervoor geen aanvragen meer zijn.
3. Uit de tabellen blijkt hoeveel tussenkosten er vanaf 1 januari 1981 door de Vlaamse Gemeenschap werden verricht en welke bedragen jaarlijks werden uitbetaald.

Jaar	Aantal aanvragen	Bedrag tussenkost (in franken)
1981	178	1.608.167
1982	71	600.653
1983	70	588.209
1984	121	997.944
1985	174	1.477.028
1986	181	2.055.771
1987	184	1.712.210
1988	147	1.434.622
1989	140	2.156.213

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 264 (zitting 1989-1990)
van 4 oktober 1990
van de heer G. ANNEMANS

Proefschriften — Engelse taal in Vlaanderen

Hoeveel van de Vlaamse officiële universitaire proefschriften werden er in de loop van 1989-1990 in de Engelse taal opgesteld ?

Antwoord

Naar aanleiding van de vraag van het geachte lid werden de betrokken universitaire instellingen verzocht de gevraagde inlichtingen zo spoedig mogelijk te bezorgen, welke dan rechtstreeks aan het geachte lid zullen worden toegestuurd.

Vraag nr. 269 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON

ARGO-schoolraden — Aansprakelijkheid leden lokale schoolraden en lokale raden van bestuur

Op 1 april 1991 moeten de lokale schoolraden en de lokale raden van bestuur van start gaan in het gemeenschapsonderwijs (ARGO).

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. welke de burgerlijke verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid is van de leden van deze raden en in het bijzonder van een afgevaardigd-bestuurder ;
2. welke de juridische verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid is van de leden van deze raden en in het bijzonder van een afgevaardigd-bestuurder ;
3. welke kunnen de consequenties zijn voor deze personen en dit zowel op burgerlijk, juridisch als financieel vlak ?

Antwoord

De ARGO is een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, die in de plaats van de Vlaamse Executie-

ve de inrichtende macht wordt van het gemeenschaps-onderwijs, met uitzondering van het in artikel 2 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 bedoelde onderwijs. Hiertoe bezit de ARGO welbepaalde bevoegdheden en treedt dus ook als overheid op. De lokale schoolraden en de raden van bestuur zijn de beleids- en bestuursorganen van de ARGO op lokaal vlak. De aansprakelijkheid van de lokale raden als bestuursorgaan is niet specifiek geregeld in het bijzonder decreet.

Derhalve gelden voor de overheidsaansprakelijkheid de gemeenrechtelijke beginselen, zoals bepaald bij de artikelen 1382 en verder van het burgerlijk wetboek.

Hierbij dient een onderscheid te worden gemaakt naar gelang het orgaan (schoolraad of raad van bestuur) binnen de perken van zijn bevoegdheid blijft, dan wel optreedt buiten de hem toegekende bevoegdheid.

Begaat het orgaan een fout, terwijl hij binnen de perken van zijn bevoegdheid blijft, dan zijn zowel het orgaan als de ARGO aansprakelijk. Dientengevolge beschikt de benadeelde over een rechtsvordering zowel tegen het orgaan, in casu tegen de leden die de foutieve beslissing hebben genomen, als tegen de overheid, in casu de ARGO, hetzij alleen, hetzij te samen, die in solidum gehouden zijn. Dit houdt in dat de benadeelde schadevergoeding kan eisen van de verantwoordelijke naar keuze.

Om reden van solvabiliteit geeft het slachtoffer er meestal de voorkeur aan om de rechtspersoon zelf in schadevergoeding aan te spreken.

Heeft de rechtspersoon de benadeelde vergoed, dan beschikt deze steeds over een verhaalrecht tegen het orgaan. Weliswaar is het bekend dat in de praktijk de overheid nagenoeg nooit op haar ambtenaren-orgaan verhaalt, tenzij deze een zware fout hebben begaan of bedrog hebben gepleegd.

In het geval het orgaan foutief optreedt buiten de perken van zijn bevoegdheid kan het slachtoffer in beginsel niet meer de ARGO aanspreken (tenzij in geval van schijnmandaat of het tolereren met kennis van zaken), doch enkel het orgaan.

Dezelfde aansprakelijkheidsbeginselen zijn van toepassing op de afgevaardigd-bestuurder, die voor alle aan gelegenheden die tot de bevoegdheid van de schoolraad en de raad van bestuur behoren, overeenkomstig de hem toegekende delegatie, individuele beslissingen kan nemen, handelingen kan stellen en overeenkomsten kan sluiten. Voor deze aangelegenheden vertegenwoordigt hij de ARGO in en buiten rechte. Hij is dus in grote mate verantwoordelijk voor de te nemen beslissingen.

Ten slotte, dient bij dit alles de bedenking te worden gemaakt dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de organen kan worden verzekerd, zodanig dat niet de leden van de lokale raden en de raden van bestuur het uiteindelijk financieel verlies dragen, doch wel de verzekeringsmaatschappij.

**Vraag nr. 271 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN**

Tekort aan technici A 2 — Onderwijsaanbod aanpassen

Volgens de studiedienst van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) blijkt uit een analyse dat er op de arbeidsmarkt een tekort is aan technici A 2, zoals elektriciens, metaalarbeiders enzovoort.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij maatregelen neemt om het onderwijsaanbod op deze tekorten te doen inspelen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag wens ik de aandacht van het geachte lid op het volgende te vestigen.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende de vaststelling van het lesurenpakket in het voltijds secundair onderwijs bepaalt dat dit pakket door de inrichtende macht of schooloverheid totaal vrij mag worden aangewend, met uitzondering van de lesuren die aan het onderricht van godsdienst of niet-confessionele zedenleer moeten worden besteed.

Behalve voor het oprichten van nieuwe onderwijsinstellingen, van nieuwe onderwijsvormen en van zeventiende specialisatiejaren in bestaande instellingen, is de organisatie van een nieuw structuuronderdeel niet gebonden aan enige leerlingennorm.

Elke inrichtende macht beschikt uit reglementair oogpunt derhalve over de mogelijkheid haar onderwijsaanbod af te stemmen op de reële behoeften van de arbeidsmarkt. Het behoort immers niet tot mijn bevoegdheid ter zake dwingende maatregelen uit te vaardigen.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat het onderwijs een eigen finaliteit heeft namelijk bijdragen tot de ontwikkeling van de totale persoonlijkheid. Dit gaat verder dan louter voorbereiden op een intrede op de arbeidsmarkt.

Het stimuleren van een bepaald aanbod zal mede het gevolg zijn van de vraag van de gebruikers : ouders en leerlingen. Deze laatste worden steeds beïnvloed door het dynamisme van bepaalde beroepssectoren. De overheid zal erover waken dat ouders en leerlingen zo objectief mogelijk worden voorgelicht ; mede daarom worden gespecialiseerde diensten zoals de PMS-centra door de overheid erkend of gesubsidieerd.

**Vraag nr. 275 (zitting 1989-1990)
van 11 oktober 1990
van de heer P. VANGANSBEKE**

Erasmus-programma — Informatie

In het kader van het Europese Erasmus-programma studeren buitenlandse studenten onder andere aan Vlaamse inrichtingen.

Kan de geachte Minister een overzicht geven van :

1. het aantal buitenlandse Erasmus-studenten in Vlaanderen, opgesplitst per land van herkomst ;

2. de verdeling over de Vlaamse universiteiten van deze studenten ;
3. de taal waarin deze studenten de cursussen volgen ?

Antwoord

Als antwoord op de eerste en tweede vraag, kunnen we het geachte lid het volgende meedelen.

Het is niet mogelijk om een overzicht te geven van de buitenlandse Erasmus-studenten aan onze Vlaamse universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs. De buitenlandse studenten zijn ingeschreven aan hun thuisinstelling en dienen geen inschrijvingsgeld te betalen aan Vlaamse instellingen. Vlaamse studenten die studeren in het kader van het Erasmus-programma in andere lidstaten, dienen zich aan hun Vlaamse instelling in te schrijven en hier het gevraagde inschrijvingsgeld te betalen.

Door het Vlaams Erasmus-agentschap wordt jaarlijks een overzicht gemaakt van de Vlaamse studenten die naar het buitenland vertrekken. Dit overzicht wordt, via het Erasmus-bureau ter beschikking gesteld van de buitenlandse agentschappen. Op twee bijeenkomsten van de nationale agentschappen werd dit probleem reeds besproken en werden de respectieve agentschappen verzocht deze gegevens onderling uit te wisselen. Tot op heden werd aan deze vraag niet voldaan.

Als antwoord op de derde vraag van het geachte lid kan hem worden meegedeeld dat Erasmus-studenten worden geacht de lessen te volgen in de taal van het gastland. Indien het gewone curriculumstudenten betreft, is dit het Nederlands. Postgraduaatstudenten of studenten, die een andere vorm van postuniversitair onderwijs volgen, bedienen zich normaliter van de voor dat programma gangbare taal. Dit kan naast het Nederlands, het Engels of het Frans of een andere EG-werktaal zijn, naargelang van de gekozen studierichting.

Vraag nr. 2 van 17 oktober 1990 van de heer F. VERMEIREN

Inschrijvingsgeld HOVL — Terugslag studentenpopulatie

Met toepassing van een besluit van de Vlaamse Executieve werd beslist, met ingang van het academiejaar 1990-1991, een inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs met volledig leerplan (HOVL) op te leggen van 5.000 frank. Dit bedrag is door de onderwijsinstelling te storten op een fonds van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De betaling van het inschrijvingsgeld vormt een conditio sine qua non voor de financiering van de student.

Graag vernam ik welke terugslag de verhoging van het inschrijvingsgeld heeft gehad op de studentenbevolking.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de geverifieerde

studentenaantallen nog niet bekend zijn. Met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1990 tot bepaling van het minimumbedrag van het inschrijvingsgeld opgelegd aan de studenten van het hoger onderwijs met volledig leerplan moeten de studenten dit inschrijvingsgeld storten uiterlijk op 15 november van het lopende academiejaar. De onderwijsinstellingen moeten dit bedrag storten vóór 1 december op een fonds van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Slechts na deze geciteerde data kan aan het geachte lid de gevraagde informatie worden verstrekt.

Vraag nr. 6 van 19 oktober 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking

Gelet op het decreet betreffende de basiseducatie en het uitvoeringsbesluit, alsook het antwoord dat de geachte Minister Dewael me gaf op mijn actuele vraag (Handelingen, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 53 van 28 juni 1990, bladzijde 1898), stellen wij vast dat er nog geen gevolg werd gegeven aan het verzoek tot opname van de Vlaams-nationale strekking in de bestuursorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (VCOB).

Op het kabinet van Gemeenschapsminister van Onderwijs Daniël Coens, is op 27 september 1990 officieel het VCOB geïnstalleerd.

De algemene vergadering bestaat uit 18 leden waarvan er zes afgevaardigd zijn door de Hoge Raad voor Volksontwikkeling (HRVO).

De raad van bestuur bestaat uit negen leden : 3 uit het sociaal-culturele werk, 3 uit het onderwijs, 2 uit de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en 1 uit het welzijnswerk.

Reeds herhaaldelijk werd gesteld en bevestigd door de Minister dat het cultuurpact alvast op de mandaten van het sociaal-cultureel werk (HRVO) van toepassing is.

Nochtans is de Vlaams-nationale strekking, die in de Hoge Raad drie leden telt — daar waar de pluralistische en de vrijzinnige er één lid hebben — niet in de beheersorganen vertegenwoordigd.

Wat zal de Voogdijminister van de HRVO, de heer P. Dewael, doen opdat het cultuurpact alsnog wordt toegepast ?

Aangezien de Hoge Raad voor Volksontwikkeling ook een adviesorgaan is ten behoeve van de Vlaamse Executieve, stellen wij dat ook Minister Coens als Voogdijminister voor de basiseducatie gevat blijft door de bepalingen van het cultuurpact.

Wij stellen zelfs de vraag of de basiseducatie als geheel niet gebonden is door de bepalingen van het cultuurpact.

Wat zal de Minister doen om alsnog de Vlaams-nationale sociaal-culturele strekking op te nemen in de beheersorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie ?

Is het negeren van de cultuurpactwetgeving als wet van openbare orde niet van dien aard dat de rechtspersoonlijkheid van de betrokken VZW in gevaar komt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In de structuren die zijn uitgewerkt voor de basiseducatie, worden de diverse actoren betrokken die worden geconfronteerd met de problematiek van ontbrekende basisvaardigheden bij volwassenen. Dit uitgangspunt krijgt zowel gestalte in de bestuursorganen van de centra, als in deze van het ondersteuningscentrum, als in de op te richten Raad voor Basiseducatie. In het kader van de VZW Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie kreeg deze betrokkenheid vorm door de 18 leden van de algemene vergadering als volgt te re-cruteren :

- 6 namens het sociaal-cultureel werk met volwassenen (via voordracht door de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling) ;
- 6 namens de representatieve vereniging van inrichtende machten van onderwijs ;
- 6 namens de sociaal-economische sector en het welzijnswerk, als volgt geconcretiseerd :
 - 4 namens de SERV ;
 - 1 namens VIBOSO ;
 - 1 namens de Hoge Raad voor Migranten.

De voordracht gebeurde autonoom door de aangegeven instanties. Dit brede draagvlak van de structuren voor de basiseducatie is vrij uniek en krijgt zijn legitimatie vanuit de eigenheid van de werkssoort.

Mijn inziens kan basiseducatie niet worden beschouwd als een culturele materie waarop de cultuurpactwet van toepassing is. Hebben de VCVO-experimenten trouwens niet ten volle aangetoond dat deze materie niet thuishoorde in cultuur maar dat een eigen structuur wenselijk was ?

Bij de opsomming van de culturele aangelegenheden in 1971 en bij de herhaling in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 onder „8° permanente opvoeding en culturele animatie” werd de volksopvoeding van die tijd bedoeld en zeker niet de dan nog niet bestaande basiseducatie. Merk trouwens op dat ook het alfabetiseringswerk zich niet heeft ontwikkeld in het culturele werk. Het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk heeft alleen enige ruimte geboden voor initiatieven met laaggeschoolden.

Vraag nr. 14
van 29 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN

Doorlichting Ministerie van Onderwijs — Gunningscriteria en kostprijs

De coöperatieve vennootschap Andersen Consulting

werd belast met een doorlichting van het Vlaamse Ministerie van Onderwijs en diende onder meer een Informatiecastuurplan op te stellen.

Enkele jaren geleden werd het Mechanografisch Instituut der Kempen (MIK) met een identieke opdracht belast.

Graag vernam ik van de geachte Minister volgens welke criteria deze studiebureaus werden aangeduid en welke de respectieve kostprijs was van de toevertrouwde opdrachten.

Werden de studies afgeleverd aan het Ministerie van Onderwijs, wanneer en bevatten deze studies indicatieve richtlijnen ? Wat gebeurde er met de verstrekte aanwijzingen of bleven zij dode letter ?

Antwoord

Ingevolge zijn vraag, deel ik het geachte lid mee dat de studieopdracht, die aan de CV Arthur Anderson & Co werd toevertrouwd, gebeurde in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1989.

Deze studie behelsde immers een doorlichting van het Ministerie van Onderwijs met het oog op het vastleggen van de prioriteiten en de vereiste middelen. Aan de hand daarvan werd een stuurplan ontwikkeld dat volledig past in het RITA-plan. Vermits de CV Arthur Andersen & Co het RITA-plan heeft opgesteld en dus zeer goed was vertrouwd met de Vlaamse Gemeenschap en als gevolg daarvan ook een korte realisatietermijn kon vaststellen, werd haar die onderhandse opdracht gegund.

De studie werd beëindigd in het voorjaar 1990 en de kostprijs bedroeg 17.017.000 frank (inclusief BTW).

De opdracht die aan het Mechanografisch Instituut der Kempen (MIK) werd toevertrouwd, betrof de ontwikkeling van toepassingssoftware voor het Hoofdbestuur van het Ministerie van Onderwijs, het opstellen van de vereisten die werden gesteld aan een algemeen netwerk Scholen-Hoofdbestuur en aan de apparatuur die nodig is in de scholen om op dat netwerk aan te sluiten.

Het dossier werd onderworpen aan het advies van Openbaar Ambt. De opdracht werd gegund als resultaat van een grondig onderzoek na het uitgeven van het lastenkohier voor inhuring van nieuwe centrale computerapparatuur en waarvoor de goedkeuring van het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie (MCESC) werd verkregen.

Het MIK kan heel wat ervaring voorleggen in het domein van onderwijs- en schoolautomatisering. Dit contract betrof geen doorlichting, wel een opdracht tot realisatie van de automatisering. Dit contract werd afgesloten in 1985 en is beëindigd op 31 augustus 1990. In functie van dit contract werd tot 31 augustus 1990 278.006.166 frank uitgegeven.

We kunnen hier slechts spreken van een gedeeltelijke realisatie van het origineel plan. De afgeleverde software is daadwerkelijk in gebruik.

Vraag nr. 16
van 29 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN

Stages in ondernemingen — Verzekering

Een aantal onderwijsinstellingen legt in het kader van het lessenprogramma aan studenten de verplichting op stages te volgen in ondernemingen.

Er stelt zich mijn inziens een probleem van verzekering tegen ongevallen.

Daarom vernam ik graag van de geachte Minister of deze studenten tijdens hun verblijf in een onderneming gedekt zijn door een arbeidsongevallenverzekering. Mocht dit niet het geval zijn, moet de inrichtende macht van deze scholen dan voor deze studenten een verzekering tegen ongevallen afsluiten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat inzake de geciteerde problematiek elke inrichtende macht de verantwoordelijkheid draagt erop toe te zien dat de stagedoende leerlingen afdoende zijn verzekerd.

Hiertoe dient in samenspraak met de verzekeraar de bestaande schoolpolis onderzocht en eventueel aangepast.

Vraag nr. 18
van 31 oktober 1990
van de heer R. VAN STEENKISTE

Personeel gemeenschapsscholen — Onderbreking van prestaties

In de praktijk gebeurt het meer en meer dat het administratief-, meester-, vak- en dienstpersoneel uit het gemeenschapsonderwijs enkele uren per dag moeten presteren in school A en de overige in school B. Soms zijn deze scholen 30 minuten van elkaar verwijderd. Sommige directies oordelen dat deze verplaatsing buiten de werkelijke prestatieduur valt. In ons voorbeeld is dit 1 uur extra (2 x 30 minuten) dat deze personeelsleden ter beschikking zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. of het is toegelaten dat deze personeelsleden in opdracht hun prestaties moeten onderbreken en zich verplaatsen van school A naar school B om daar dan hun prestaties verder te kunnen zetten ;
2. of deze personeelsleden tijdens hun verplaatsing van school A naar school B in regel zijn met de wet op de ongevallen, aangezien zij zich begeven van de ene school naar de andere tussen de werkelijke opdrachten.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

De opdracht van het administratief personeel kan gespreid zijn over meer dan één instelling in volgende gevallen :

wanneer een vastbenoemd personeelslid voor een gedeelte van zijn opdracht boventallig wordt en het met toepassing van de omzendbrief van 26 september 1986 (BP nr. 21/86) in een andere onderwijsinstelling aanvulling van opdracht bekomt ;

wanneer een personeelslid is belast met een opdracht verspreid over meer dan één onderwijsinstelling.

De wijze waarop en wanneer deze prestaties in de onderscheiden instellingen dienen te worden geleverd, wordt in gemeen overleg geregeld door de betrokken directies. Er is in geen regeling voorzien om de verplaatsing als dienstprestatie aan te rekenen.

Het ongeval overkomen tijdens een verplaatsing tussen 2 of meer instellingen, valt steeds onder de arbeidsongevallenwet.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 250 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer J. CUYVERS

Donkmeer te Berlare — Aanvullen met water van de Zeeschelde

Dit jaar heeft men het water van het Donkmeer te Berlare ondanks de zeer droge zomer, op peil gehouden en zelfs verhoogd door water uit de Zeeschelde te laten binnenvloeden bij hoogtij.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Is dergelijke activiteit vergunningsplichtig ?
2. Heeft voor het opendraaien van de sluisen de eigenaar van het Donkmeer te Berlare van de Dienst van de Zeeschelde, ressorterend onder het Bestuur der Waterwegen, een vergunning gekregen ? Zo ja, onder welke beperkende voorwaarden ?
3. Zo neen, welke maatregelen neemt de Minister om te beletten dat de eigenaar ook volgend jaar weer het niveau van het Donkmeer gaat beïnvloeden via water van de Zeeschelde ?

Reeds ongeveer tien jaar maakt de eigenaar bij droge zomers gebruik van dit systeem.

Antwoord

De vraag van het geachte lid wijst er op dat vooraf enige verduidelijking nuttig kan zijn

Het Donkmeer te Berlare, waarvan het dichtste punt gelegen is op 1,5 kilometer van de Scheldedijk, bevindt zich in de polder tussen Schelde en Durme.

De waterhuishouding van het poldergebied naar de Schelde wordt verzekerd door middel van twee pomp-gemalen en van een gravitaire uitwateringssluis. Met deze uitwateringssluis bestaat de mogelijkheid om bij lage waterstand polderwater af te voeren en bij hoge stand Scheldewater als bevoeiing aan te voeren in het stelsel van onbevaarbare waterlopen van de polder.

De onderhavige vraag heeft betrekking op deze laatste mogelijkheid namelijk de bediening van de uitwateringssluis in droogteperiodes.

Het kunstwerk en de aansluitende Scheludedijken zijn openbaar domein en sinds de regionalisering eigendom van het Vlaamse Gewest en beheerd door het Bestuur der Waterwegen en het Zeewezen.

Zoals algemeen gebruikelijk, wordt ook te Berlare de bediening van de uitwateringssluis aan het Polderbestuur toevertrouwd. Het Polderbestuur is immers de meest geëigende instantie voor de waterbeheersing van de onbevaarbare waterlopen in zijn gebied. Hiervoor wordt door mijn diensten een vergunning verleend.

De vergunning bepaalt, in algemene termen, dat ten nutte van het openbaar belang bevoeiing is toegestaan, maar komt verder niet tussen wat tijdstip en waterhoeveelheid betreft. Enkel is gesteld dat in periodes van stormtij de sluisbedieningen slechts op bevel van de verantwoordelijken van de Dienst der Zeeschelde mogen gebeuren.

De droogteperiodes vallen uiteraard buiten de periodes van stormtij, zodat deze beperking inzake bediening uiteraard in het onderhavig antwoord niet aan de orde is.

Het is van oudsher een gewoonte in droogteperiodes het waterpeil in de polders op peil te houden door de bediening van de sluisjes. In het aan het getij onderhevige Zeescheldebekken is daarvoor geen beperking uit oogpunt van waterschaarste op te leggen, in tegenstelling tot de kanalen, waar de waterafname ondergeschikt is aan het belang van de scheepvaart.

Als besluit kan worden gesteld dat de beslissing of te Berlare Scheldewater in het poldergebied wordt ingelaten en in welke hoeveelheid autonoom door het Polderbestuur wordt genomen.

Ik kan derhalve als volgt antwoorden op de vraag van het geachte lid.

1. Het bedienen van de uitwateringssluis is vergunningsplichtig. Het Bestuur van de Polder tussen Schelde en Durme is autonoom bevoegd om het waterbeleid in zijn poldergebied, inclusief het Donkmeer, te regelen.
2. De eigenaar van het Donkmeer heeft zich, als ingelande van de polder, tot het voormeld Polderbestuur te richten.
3. Er is geen reden om wijziging te brengen aan de bestaande regeling.

**Vraag nr. 255 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Station en Toeristische Dienst De Panne — Overtreding taalwetgeving

Bij de ingang van het station De Panne bevindt zich een groot Franstalig aanplakbiljet met daarbij „Dunkerque en train, départ La Panne”.

In het station en de Toeristische Dienst van De Panne kan men slechts een Franstalige folder vinden : Dunkerque — Evasion d'un jour, départ La Panne.

De drankautomaten : „Appletise” zijn voorzien van tweetalige opschriften. Voor Coca wordt alleen het Engels gebruikt.

De Directeur-generaal stipte in zijn brief AD.01.022/0883 van 14 september 1989 aan dat de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) alles in het werk stelt om de taalwetgeving in bestuurszaken toe te passen.

Ik hoop dat de geachte Minister de nodige maatregelen zal nemen.

Antwoord

Het aanbrengen van publiciteit (aanplakbiljetten) in het station De Panne, alsook het plaatsen van automaten, valt onder de bevoegdheid van de Belgische Spoorwegen.

Gezien de heer J.L. Dehaene, Vice-eerste Minister en Minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen de voogdij heeft over de NMBS, dient de vraag van het geachte lid aan hem te worden gericht.

**Vraag nr. 270 (zitting 1989-1990)
van 25 september 1990
van de heer J. CUYVERS**

Sloopbeton — Recyclage

Ons land zal de komende jaren opgescheept zitten met enorme hoeveelheden betonpuin. Ramingen van het Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf (WTCB) spreken van 5 à 7 miljoen ton betonpuin per jaar.

Volgens een krantebericht van Het Laatste Nieuws van 30 oktober 1989 heeft de geachte Minister beloofd dat de Vlaamse overheid het goede voorbeeld zal geven op het vlak van recyclage van sloopbeton, mede gezien de steeds schaarser wordende natuurlijke grondstoffen.

„Het ligt in mijn bedoeling om . . . nog voor 1 januari 1990 een stuurgroep op te richten die zich zou bezighouden met het opstellen van algemeen geldende voorschriften voor het Vlaamse Gewest wat wegen, waterwegen en gebouwen betreft voor de beschrijving van bouwmaterialen, de wijze van monsterneming en de wijze van beproeving. We willen meer bepaald tot een nieuw en algemeen Vlaams typebestek komen. Het gebruik van kringloopbeton en bijpassende sloop technieken zal daarin aangemoedigd worden.”

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Is de bedoelde stuurgroep al opgericht ? Zo ja, wanneer werd die opgericht ? Hoe is die stuurgroep samengesteld ?
2. Bestaat er al een Vlaams typebestek voor de aanbesteding van wegen, waterwegen en gebouwen ?
3. Zo ja, in welke mate is daarin de verplichting ingebouwd gebruik te maken van welke gewichtsperecentages gerecycleerd beton voor wegen, waterwegen en gebouwen ?
4. Bestaat er al een verplichting gebruik te maken van gerecycleerd asfalt voor wegen ?
5. Welke milieuvriendelijke sloop technieken worden nu al voorgeschreven ?
6. Indien het Vlaams typeaanbestedingsbestek nog niet bestaat, tegen welke datum zal Vlaanderen daar dan wel over beschikken en welke redenen verklaren de opgelopen vertraging ?
7. In welke mate wordt de notie demonteerbouwen al ingecalculereerd in het typebestek ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het is inderdaad mijn bedoeling om te komen tot één Vlaams algemeen typebestek, dat de huidige algemene typebestekken 103, 104, 150 en 200 vervangt. Hierbij zou speciale aandacht moeten worden geschonken aan de recyclage van (bouw)materialen. Het spreekt vanzelf dat deze herziening niet binnen een korte tijdsspanne kan gebeuren. Anderzijds is het zo dat de hervorming van het algemeen typebestek 200 reeds in een gevorderd stadium is.

Beide elementen hebben er mij toe gebracht in allereerste instantie de herziening van het typebestek 150 (die in haar beginstadium is) verder door te voeren. Teneinde op relatief korte termijn passende voorstellen te formuleren in verband met het hergebruik van recyclagematerialen leek het mij aangegeven ondertussen een werkgroep op te richten die ter zake wel een aantal richtlijnen zou kunnen formuleren. Deze werkgroep heeft haar activiteiten aangevat op 19 juni 1990 en is als volgt samengesteld :

- voor het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer :
 - Algemene Technische Diensten ;
 - Bestuur der Wegen en Vervoer ;
 - Bestuur der Waterwegen en Zeewezen ;
 - Dienst Groenplan ;
 - mijn Kabinet ;
- voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap :
 - Algemene Technische Diensten ;

- Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ;
- Openbare Afvalstoffenmaatschappij ;
- Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij .

De werkzaamheden van deze werkgroep hebben reeds aanleiding gegeven tot een richtlijn betreffende het hergebruik van organische afvalstoffen (inzonderheid stadsafvalcompost) als bodem- en grondverbeteraars in beplantings- en bezaaiingsprojecten. Op dit ogenblik werkt de werkgroep een richtlijn uit met betrekking tot het hergebruik van beton- en metselwerkpuin.

2. Zie mijn antwoord op 1.
3. De typebestekken 150 en 200 leggen geen verplichting op tot het gebruik van gerecycleerd beton. Wel is in het typebestek 200 betreffende wegenwerken het gebruik van betonpuingranulaten als ongebonden funderingsmateriaal toegelaten in onderfunderingen van wegen alsook in schraalbetonfunderingen. Het is de bedoeling dit eveneens in het typebestek 150 in te schrijven.

Bij het Bestuur der Waterwegen bestaan eveneens geen verplichtingen tot het gebruik van gerecycleerd beton. Nochtans werd dit hergebruik van betonpuin reeds toegepast onder meer tijdens de bouw van de Berendrechtsluis.

4. In het typebestek 200 is het hergebruik van asfalt steeds toegestaan. In het typebestek 150 is het toegestaan tot maximaal 25 ten honderd in bitumineuze onderlagen voor wegen, indien het bijzonder lastenkohier dit voorschrijft. Dit hergebruik is evenwel geen verplichting, noch voor de ontwerper, noch voor de aannemer.
5. Voor het slopen als dusdanig bestaan geen voorschriften. Dit wordt beschouwd als zijnde een uitvoeringsmethode, waarin de aannemer de vrije hand heeft.
6. Zie mijn antwoord op 1.
7. De notie demonteerbouwen is mij bekend en wordt toegepast bij tijdelijke demonteerbare en verplaatsbare constructies, zoals onder meer tijdelijke viaducten of bruggen en sommige geprefabriceerde gebouwen. In het verleden werd, waar nodig, beroep gedaan op dergelijke technieken.

Vraag nr. 275 (zitting 1989-1990) van 4 oktober 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Haven van Gent — Infrastructuurwerken

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. welke secundaire haven- en andere infrastructuurwerken nog mogelijk en nodig zijn om de haven van Gent, zoals ze nu bestaat, optimaal uit te rusten, bijvoorbeeld kaaimuren, wegenis, spoorlijnen ;
2. of daarvoor een programma bestaat en in bevestigend geval welk (zowel naar werken als naar financiering) ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. Riolerings- en wegeniswerken en renovatie kaai-
muur aan Groot Dok gelegen tussen de Vliegtuig-
laan en het kanaal Gent-Terneuzen (Wiedauwkaai).
De aanbesteding van het vak Vliegtuiglaan-Port Ar-
thurlaan is voorzien in de loop van 1991. Hiervan
zijn 103 miljoen frank ten laste van het Bestuur der
Wegen en 59 miljoen frank ten laste van het Bestuur
der Waterwegen.
2. N 424 : Complex Hoge Weg te Gent. Bouwen van
brug over de Singel en onder de spoorlijn 204 Gent-
Zelzate en bijhorende keermuren en 2 voetgangers-
en fietserstunnels. Dit is een gemengd dossier —
samen met de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen (NMBS). Raming 176 miljoen frank.
De werken zijn in het ontwerp-vijfjarenprogramma
voorzien vanaf 1995.
3. De investeringen in de haven van Gent evenals in
de andere havens, kaderen in het rollend driejaren-
programma van de Vlaamse Havencommissie. Ik
heb de Vlaamse Havencommissie opdracht gegeven
haar volgend driejarenprogramma (1992) te kade-
ren in een tienjarenprogramma.

De realisatie is verder uiteraard afhankelijk van de
budgettaire mogelijkheden.

Vooraf voor kleinere werken dient er echter op
gewezen dat de prioriteiten zich zelfs op relatief
korte termijn kunnen wijzigen in functie van econo-
mische en fysische randvoorwaarden (bijvoorbeeld
het bezwijken van een bestaande constructie).

**Vraag nr. 280 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer W. DE VliegHERE**

***Steen weg op Waterloo te Brussel — Gewestoverschrij-
dende aanpak***

De Steenweg op Waterloo is een van de drukste en
gevaarlijkste wegen ten zuiden van Brussel met abnor-
maal veel ongevallen. De onlangs doorgevoerde regio-
nalisering lijkt evenwel de aanpak van de problemen
in de weg te staan. De weg loopt immers doorheen de
drie Gewesten, waarvan een kort stuk op Vlaams
grondgebied in Sint-Genesius-Rode, wat gecoördineer-
de oplossingen bemoeilijkt. Zowel de bewoners als het
bestuur van de betrokken gemeente beklagen zich er-
over, zelfs met betogingen, dat ze geen gehoor krijgen
bij de Vlaamse Executieve om met een aantal eenvoudige
ingrepen de situatie sterk te verbeteren.

Kan de geachte Minister meedelen :

1. of maatregelen worden genomen om deze situatie
voorlopig te verhelpen ;
2. binnen welke periode deze maatregelen zullen wor-
den uitgevoerd ;
3. of er contacten zijn gelegd met de Brusselse en
Waalse Executieve teneinde het beleid op elkaar af

te stemmen of tenminste te verhinderen dat in elk
Gewest niet-coherente of zelfs tegenstrijdige beslis-
singen worden genomen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat mijn
diensten reeds geruime tijd in overleg met het gemeen-
tebestuur van Sint-Genesius-Rode, de problematiek
van de verkeersveiligheid langs de N 5 te Sint-Gen-
sius-Rode onderzoeken. Om aan deze situatie te ver-
helpen werd in de as van de N 5 een trilbank aange-
bracht om de aandacht van de autobestuurder te trek-
ken op het feit dat hij zich op de tegengestelde rijch-
ting begeeft.

Ter hoogte van het kruispunt met de Steenweg naar
Grote Hut werd bijkomende signalisatie en markering
aangebracht om het doorgaande verkeer te scheiden
van het rechtsafslaande.

Tevens werd beslist verkeerslichten te plaatsen aan de
kruispunten van de N 5 Waterloosesteenweg met de
Ahornlaan, met de Grot Hutsesteenweg en met de
Valkenlaan en deze te coördineren met de reeds be-
staande verkeerslichten op de N 5 aldaar.

**Vraag nr. 281 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer L. PEETERS**

Vliegveld Grimbergen — Ongevallen

In de omgeving van het vliegveld te Grimbergen zijn
er op korte tijd twee ongevallen gebeurd, waarvan zelfs
één met dodelijke afloop. Daar men kan stellen dat
niet alleen de veiligheid van piloten belangrijk is, maar
ook die van de omwonende burgers, had ik graag van
de geachte Minister enige verduidelijking gekregen in
verband met de luchtvaartreglementering.

1. Hoe vaak dienen toestellen van het type sportvlieg-
tuig te worden gecontroleerd ?
2. Wie staat in voor deze controle ?
3. Wat staat er in de wetgeving vermeld over de mini-
mum leeftijd voor het navigeren van een vliegtuig
en welke instantie houdt toezicht op de naleving
van de reglementering ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat deze
aangelegenheid onder de bevoegdheid van de federale
Minister van Verkeerswezen ressorteert.

**Vraag nr. 282 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. ANSOMS**

***Realisatie indicatief meerjarenprogramma Verkeers- en
Vervoersplan Vlaanderen — Gespecificeerde bereke-
ning***

De (supplementaire) onkosten voor de realisatie van
het indicatief meerjarenprogramma uit het Verkeers-

en Vervoersplan Vlaanderen worden geraamd op ongeveer 3 miljard frank per jaar.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een meer gespecificeerde berekening van dit indicatief meerjarenprogramma, project per project.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

A. De raming van drie miljard extra per jaar is gebaseerd op de extra-inspanningen die nodig zijn om de strategische punten uit het indicatief meerjarenprogramma (IMP) te ondersteunen.

Voor deze strategische punten geeft het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen een ruwe schatting, met name :

- 1. openbaar vervoer 1,5 miljard ;
- 2. verkeersveiligheid 0,2 miljard ;
- 3. verkeersleefbaarheid 0,2 miljard ;
- 4. overige projecten 0,3 miljard.

B. Per onderdeel is de verantwoording weergegeven in de toelichting bij het IMP.

- 1. Projecten openbaar vervoer :
 - verbetering stedelijk openbaar vervoer 0,5 miljard ;
 - verbetering stadsgewestelijk openbaar vervoer 0,5 miljard ;
 - verbetering stiptheid en regelmaat 0,5 miljard ;
 - modernisering voertuigpark 0,7 miljard ;
 - pilootprojecten 0,2 miljard ;
 - diverse studies 0,05 miljard ;
 - spoorwegprojecten pro memorie ;
 - totaal 2,45 miljard.

Er is verondersteld dat van het aangegeven bedrag 1,0 miljard frank binnen het bestaande investeringsbudget (groot 1,4 miljard frank) kan worden gevonden, zodat 1,45 miljard frank overblijft als nieuw te financieren beleid.

- 2. Projecten verkeersveiligheid :
 - verbetering van kruispunten 0,5 miljard ;
 - verbetering van wegvakken 0,8 miljard ;
 - gemeentelijke plannen en subsidieregeling 0,5 miljard ;
 - acties met betrekking tot kwetsbare verkeersdeelnemers 0,2 miljard ;
 - diverse studies 0,05 miljard ;
 - totaal 2,05 miljard.

Van de kosten voor verbetering van kruispunten is circa 400 miljoen frank al in de begroting aanwezig (post modernisering kruispunten), zodat 100 miljoen voor nieuw beleid moet worden gevonden. Er is aangenomen dat de kosten voor de verbetering van wegvakken voor 50 ten honderd uit bestaande middelen voor de aanleg van wegen kunnen worden bekostigd. De gemeentelijke plannen en de bijbehorende subsidieregeling zijn als een volledig nieuw element beschouwd.

C. Voor de uitwerking van de financiële repercussie van de realisatie van mijn beleid verwijs ik het geachte lid naar de begroting van mijn departement voor 1991.

Ik vestig de aandacht van het geachte lid op volgende aspecten.

- 1. Voor het openbaar vervoer wordt het investeringskrediet verhoogd van 1,2 naar 2,4 miljard frank.
- 2. Op vlak van verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid worden niet minder dan 2,7 miljard frank op een totaal van ongeveer 6 miljard frank voor de weginvesteringen besteed. Dit is een stijging van 700 miljoen ten opzichte van 1990 en van 1,2 miljard ten opzichte van 1989.

De aanwending gebeurt onder verschillende vormen :

- herinrichting van doortochten ;
- aanpak gevaarlijke kruispunten ;
- voorzieningen geluidhinder ;
- voorzieningen openbaar vervoer op de wegen ;
- specifieke veiligheidsvoorzieningen ;
- aanleg fietsvoorzieningen ;
- veilige schoolomgeving.

D. Wat de overige projecten betreft wijs ik op het volgende.

- 1. Een specifiek bedrag van 608 miljoen is voorzien op het investeringsprogramma dat moet instaan voor achterstallig onderhoud.
- 2. Op vlak van diverse studies verwijs ik het geachte lid naar het impulsprogramma Transport en Mobiliteit, opgezet door de Minister van Wetenschapsbeleid. De financiële inspanning van 233 miljoen onderzoekskredieten voor dezelfde periode als het IMP heb ik in de overlegfase kunnen oriënteren zodat ze een invulling betekenen van wat in het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen aan onderzoek noodzakelijk wordt geacht.

Uit dit geheel van financiële inspanningen mogen blijken dat aan het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen reeds in 1991 in detail is gewerkt.

Voor de nog ontbrekende extra inspanningen zullen de mogelijkheden van een mobiliteitsfonds verder worden onderzocht.

**Vraag nr. 284 (zitting 1989-1990)
van 12 oktober 1990
van de heer J. ANSOMS**

Vierde vaste Schelde-oeververbinding — Werkgroep

Naar verluidt zou de geachte Minister een werkgroep hebben geïnstalleerd voor de studie van een vierde vaste Schelde-oeververbinding.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. wie er lid is van deze werkgroep ;
2. vanuit welke dienst of inhoudelijke achtergrond deze leden zijn aangezocht om deel uit te maken van de werkgroep ;
3. wat er in deze werkgroep wordt bestudeerd.

Komen de ruimtelijke- en mobiliteitseffecten van deze vierde vaste Schelde-oeververbinding ook mede aan bod ? Zijn de maatschappijen voor openbaar vervoer (NMBS, WM) ook bij de studieopdracht betrokken en zo neen, waarom niet ? Komen eventuele mogelijkheden voor het openbaar vervoer in deze werkgroep ook aan bod en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat er een werkgroep werd opgestart die de problematiek moet onderzoeken en een grondige keuze voorbereiden. In een eerste faze zijn het ambtenaren van het Bestuur der Wegen en het Vervoer. In een tweede faze zal de werkgroep worden uitgebreid met leden van andere besturen en andere overheden (gemeente, provincie, de openbare vervoermaatschappijen).

De werkgroep bestudeert de noodzakelijkheid van een vierde vaste Schelde-oeververbinding, de lokalisatie ervan en de wijze van realiseren en alle mogelijkheden komen aan bod.

Vraag nr. 7 van 24 oktober 1990 van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

R 41 te Aalst — Toekomstplannen

Tijdens de hoorzitting te Aalst, georganiseerd door de arrondissementale VU-afdeling sprak de geachte Minister zich uit tegen de Aalsterse Ringsluiting en stelde voorop dat het bestaande wegennet alternatieven moet bieden.

Volgens de beleidsvisie van de geachte Minister wordt voorrang verleend aan de aanpassing van de bestaande wegeninfrastructuur op de aanleg van nieuwe wegvakken.

De problemen rond het dossier R 41-Ring zijn de geachte Minister voldoende bekend :

1. grote verkeersoverlast op de Brusselse Steenweg, de De Gheeststraat en de Parklaan ;
2. de onleefbaarheid voor de inwoners van deze straten vooral op de Parklaan met een grote bewonersconcentratie éénerzijds en anderzijds de recreatieve zone met sportterreinen aan de overkant ;
3. door het fileprobleem wordt de veiligheid van de schoolgaande jeugd (de zwakste weggebruikers, namelijk fietsers en voetgangers) sterk aangetast.

De toegang tot het Onze-Lieve-Vrouw-ziekenhuis wordt ook sterk belemmerd door het grote verkeer op de Albrechtlaan, die rechtstreeks uitloopt op de Brusselse Steenweg.

Mag ik de geachte Minister, gezien de talrijke onduidelijkheden en de weinige informatie die wij over de projecten hebben — wij worden slechts via de pers geïnformeerd — het volgende vragen ?

1. Welke is de stand van zaken in verband met de ontsluiting en de herinrichting ?
2. Wat is de timing voor de realisatie van deze plannen ?
3. Wat zijn de voorziene budgetten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat inderdaad bij mijn beleid in het algemeen de aanpassing en de afwerking van de bestaande wegeninfrastructuur voorrang krijgt op de aanleg van nieuwe wegvakken. Voor de voltooiing van de R 41 Ring om Aalst zal een vroeger uitgevoerde verkeersstudie worden geactualiseerd, alvorens een beslissing over de gebeurlijke aanleg zal worden genomen.

In de huidige stand van de studie meen ik echter dat de Ring niet moet worden doorgetrokken.

Met toepassing van deze beleidsvisie worden langs de bestaande wegeninfrastructuur diverse aanpassingen gepland die volgens hun hoofddoelstelling als volgt kunnen worden ingedeeld.

a) Verkeersveiligheid.

N 9 Modernisering Capucienenlaan en Leo de Bethunelaan en herinrichting van het kruispunt De Haring te Aalst (39 miljoen frank). Aanbesteding 30 november 1990.

b) Leefbaarheid in bebouwde kommen.

- R 41 Ring om Aalst. Herinrichting van de omgeving Heilige Hartkerk (15 miljoen frank).
- R 41 Ring om Aalst. Herinrichting van de omgeving Onze-Lieve-Vrouwkerk (een voorlopigeerschikking met markeringen is recent doorgevoerd).

c) Vlottere verkeersdoorstroming.

- Kruispunt N 9 - R 41. Bouw van een tunnel onder de Gentse Steenweg (raming 130 miljoen frank). Reserveprogramma 1991.

Vraag nr. 8 van 25 oktober 1990 van de heer G. ANNEMANS

Opschriften op verkeersborden — Verwijdering

Kan de geachte Minister meedelen waarom tot op heden de opschriften „VU = SS, VB = SS” — opschriften die werden gekalkt op de verkeersborden naar aanleiding van de betoging op 6 mei 1990 — nog niet werden verwijderd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, na navraag bij de verschil-

lende provinciale directies van het Bestuur der Wegen, het volgende mee te delen.

West-Vlaanderen : geen gevallen bekend met dergelijke opschriften op verkeersborden langs gewestwegen.

Oost-Vlaanderen : dergelijke opschriften komen niet voor op verkeersborden langs gewestwegen.

Antwerpen : enkel in het district Turnhout werden een drietal verkeersborden met dergelijke opschriften gesignaleerd in de loop van de maand mei. Deze borden werden vervangen.

Limburg : dergelijke opschriften komen niet voor op verkeersborden langsheen gewestwegen.

Vlaams Brabant : dergelijke opschriften zijn op de verkeersborden niet meer aanwezig.

Vraag nr. 12
van 30 oktober 1990
van de heer G. JANZEGERS

Geluidsschermen langs A 2 te Bekkevoort — Stand van zaken

Enkele honderden gezinnen hebben het afgelopen jaar in Bekkevoort een verzoekschrift ondertekend om de bouw te bekomen van geluidsschermen langsheen de A 2. Die actie werd gesteund door het gemeentebestuur.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wat de huidige stand van zaken is van dit dossier.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat geluidsmetingen werden uitgevoerd in de omgeving van de A 2 autosnelweg te Bekkevoort.

Uit deze metingen blijkt dat er een zeker geluidsniveau wordt bereikt in de Dennenstraat doch zonder evenwel de drempel van 65 dB(A) te bereiken. Anderzijds worden er waarden genoteerd ter hoogte van de wijk Steenberg die hoger liggen dan 65 dB(A).

Aangezien de hoge Leq-waarden worden veroorzaakt door het hoge rolgeluid ten gevolge van het dwarsgeribde cementbeton-wegdek dient een oplossing te worden gezocht in een geluiddempende oppervlaktebehandeling.

Te dien einde en met het oog een inzicht te verkrijgen omtrent het nuttige effect van een zulkdanige behande-

ling van het wegdek neem ik voor een proefvak te realiseren.

Afhankelijk van het resultaat van deze proef en rekening houdend met de beschikbare kredieten zou kunnen worden overgegaan tot een uitgebreide geluidswerende behandeling van het wegdek.

Vraag nr. 13
van 31 oktober 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

NMVB-MIVG-MIVA — Weddeschalen

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. de weddeschalen van respectievelijk het personeel van de NMVB, de MIVA en de MIVG ;
2. de extra-betaling : 13de, 14de maand en de schalen voor de toe te kennen premies ;
3. het bruto-vakantiegeld in de 3 maatschappijen : basisbedrag en extra-vakantiegeld.

Antwoord

1. De loon- en weddeschalen van het personeel van de NMVB, MIVA en MIVG worden gelet op de omvang van de verstrekte informatie, rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd.

2. Bij de NMVB :

— loontrekkenden : 8,33 ten honderd van het jaarloon ;

— weddetrekkenden : * 2 ten honderd van de jaarwedde ;

* sociale programmatietoe-lage, 8.403 frank (jaarlijks te indexeren) verhoogd met 2,5 ten honderd van de jaarwedde.

Bij MIVA (Antwerpen) en MIVG (Gent) :

— als eindejaarspremie wordt aan het personeel een 13e maand toegeken. Er is geen toekenning van een 14e maand.

3. Het vakantiegeld wordt aan het personeel bij de drie maatschappijen toegekend op basis van het privé-stelsel van het vakantiegeld. Voor de weddetrekkenden bedraagt het bruto-vakantiegeld globaal 85 ten honderd van de gemiddelde brutomaandwedde. Voor de loontrekkenden is dit begrepen in de verlofcheques die door de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie worden verstrekt.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 12
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS

Afwijking gewestplannen met BPA's — Goedkeuring Vlaamse Executieve

Ter uitvoering van een beslissing van de Vlaamse Executieve wordt de goedkeuring van gemeentelijke plannen van aanleg, die afwijken van gewestplannen, niet langer gedelegeerd en moeten deze plannen ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke BPA's van die aard zijn door de gemeenten reeds aan hem meegedeeld ?
2. Om welke afwijking (nieuwe en oorspronkelijke bestemming) en om welke oppervlakte per BPA gaat het daarbij ?
3. Welke van deze dossiers zijn nog in behandeling bij het Hoofdbestuur van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ?
4. Over welke dossiers heeft de Vlaamse Executieve beslist en welke was deze beslissing ?

Vraag nr. 13
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS

Bouwaanvraag schrijnwerkerij Kapelle-op-den-Bos — Juridische draagwijdte minidecreet

De toepassing van het minidecreet heeft in het geval van zonevreemde gebouwen reeds meermaals geleid tot merkwaardige combinaties en besluiten.

Eén van deze merkwaardige voorvallen betreft de aanvraag voor de nieuwbouw van een bedrijfsgebouw (schrijnwerkerij) te Kapelle-op-den-Bos.

De aanvraag betreft het gedeeltelijk afbreken van bestaande, maar niet in gebruik zijnde fabrieksgebouwen, volledig gelegen in het woongebied met landelijk karakter. In de plaats wordt een nieuw bedrijfsgebouw (schrijnwerkerij) voorgesteld dwars over de grens tussen het agrarisch gebied en het woongebied met landelijk karakter.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar bepaalt : „Het totale bouwvolume van de bedrijfsgebouwen is

na de uitbreiding buiten het landelijk woongebied kleiner dan 100 ten honderd van het bestaande volume”. Daaruit blijkt dat men enkel het deel dat in het agrarisch gebied wordt opgetrokken als zonevreemd beschouwd.

Ook omwille van het feit dat deze gebouwen op 9 september 1984 niet in gebruik waren als schijnwerkerij kunnen deze gebouwen niet worden beschouwd als een zonevreemd gebouw zoals bedoeld in het decreet. Daarmee is dit geval omschreven als een gebiedsoverschrijdende uitbreiding van een niet-zonevreemd bedrijfsgebouw naar een aanpalend gebied met een andere bestemming. Het decreet voorziet in deze mogelijkheid enkel als het gaat om bedrijfsgebouwen, die initieel gelegen zijn in industriegebieden. Dit geldt niet voor bedrijfsgebouwen, die gelegen zijn in een woongebied met het landelijk karakter en met deze bestemming in overeenstemming zijn.

De vergunning werd door het gemeentebestuur geweigerd, ondertussen zijn beroepsprocedures hangend.

Mag ik daarom van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Op welke juridische interpretatie van het minidecreet is het advies van de gemachtigde ambtenaar gestoeld ?
2. Indien bij dit advies een fout is begaan, welke maatregelen neemt de geachte Minister om dergelijke fouten te vermijden ?
3. Komen er bijkomende richtlijnen ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 9
van 30 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS

Grove verbrandingsassen IBOGEM — Exploitatievergunning

OVAM heeft een schrijven gericht aan IBOGEM op 15 juni 1983, 29 augustus 1983, 7 februari 1985, 14 mei 1986 en 24 augustus 1990 met het dringend verzoek ook de grove verbrandingsassen af te voeren naar een daartoe vergunde stortplaats. Slechts na het laatste schrijven werd ingegaan op dit verzoek. Waarom heeft OVAM niet eerder ingegrepen (proces-verbaal.. .) om deze illegale situatie recht te trekken ?

2. Op IBOGEM bestaat een goed overzicht van alle afnemers van deze verbrandingsassen. Zal er een inventaris worden gemaakt van al deze stortjes. Op welke manier wordt aan een sanering van stortplaatsen overal te velde gedacht ? Worden die stortingen opgenomen in de lijst van black-points in Vlaanderen ?

3. Uit een brief van Enviro Consult (dit is een begeleidende brief bij de aanvraag voor de verlenging van de exploitatie van IBOGEM) blijkt zwart op wit dat IBOGEM zijn verbrandingsresten niet naar een daartoe vergund klasse-11 stort afvoert. Wij citeren : „De verbrandingsresten worden aan particulieren ter beschikking gesteld voor verhardingswerkzaamheden”. Waarom heeft de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen niettemin de exploitatievergunning verlengd ?

Welke maatregelen heeft de geachte Minister, die bevoegd is voor deze materie, ondertussen genomen om de beslissing van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen zo bij te sturen dat de verplichting wordt opgelegd de verbrandingsresten naar een daartoe vergund stort te brengen ?

Vraag nr. 10
van 6 november 1990
van de heer J. GEYSELS

Afvalstoffen INDAVER — Hoeveelheid en aard

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of er zich bij de firma INDAVER (Antwerpen) afvalstoffen op de stortplaats bevinden die niet in aanmerking komen voor verbranding noch afkomstig zijn van het verbrandingsproces ?

Zo ja, vernam ik van de geachte Minister graag de aard, de hoeveelheid en de oorsprong van deze afvalstoffen.

Vraag nr. 11
van 6 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Fotografisch produkt — Reststoffen

Reststoffen van fotografische produkten zijn bijzonder toxisch. Vooral de laden die bij het ontwikkelen, spoelen en fixeren worden gebruikt, bevatten componenten die in het milieu of door gewone waterzuiveringsinstallaties nauwelijks kunnen worden afgebroken.

Vlaanderen telt naast de fotografische beroepssector een ruime schare aan amateur-fotografen waarvan zeer velen zelf foto's ontwikkelen en afdrucken.

Kan de geachte Minister mij meedelen waar de beroepssector met haar afvalstoffen terecht moet, op welke basis en wijze dit gereguleerd is en welke hoeveelheid reststoffen op deze wijze milieuveilig en recyclebaar worden verwerkt ? Welke normen gelden er voor de reststoffen afkomstig van de activiteiten van amateur-fotografen en op welke wijze wordt het hen mogelijk gemaakt bedoelde reststoffen aangepast te verwijderen ?

Vraag nr. 12
van 7 november 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Waterzuiveringsstation Vorst — Concrete plannen

Op 10 november 1990 zal de geachte Gemeenschapsminister een samenwerkingsovereenkomst sluiten met de

heer Desir, Brussels Minister voor Leefmilieu, inzake de bouw, de installatie en alle bijhorende infrastructuur en collectoren van het waterzuiveringsstation dat zal worden gebouwd op het grondgebied van de gemeente Vorst,

Volgens de gegevens waarover ik beschik zou dit waterzuiveringsstation in 1994 bedrijfsklaar moeten zijn en zou de tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap ongeveer 10 ten honderd bedragen.

Kan de geachte Minister meedelen wanneer het geplande waterzuiveringsstation in Neder-Over-Heembeek zal worden gebouwd ?

Aldaar stroomt de Zenne Vlaanderen opnieuw binnen na inmiddels door de één miljoen Brusselse ingezetenen opnieuw te zijn vervuild.

Het is dan ook ten zeerste aangewezen dat de Vlaamse Gemeenschapsminister zou aandringen op concrete plannen voor dit tweede station.

Zijn er reeds concrete gegevens beschikbaar ?

Vraag nr. 13
van 7 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Houtspaanderafval — Brandstof voor kachels

Sommige producenten van spaanderplaten verkopen hun afval aan particulieren wetende dat die particulieren dit kopen als brandstof voor hun kachels.

Graag verneem ik het antwoord van de geachte Minister op volgende vragen.

1. Zijn de producenten van houtspaanderplaten in het kader van de nieuwe Europese richtlijn over de objectieve aansprakelijkheid van afval mee verantwoordelijk te stellen voor het verbranden van de houtspaanderafval in huiskachels ?
2. Zijn de producenten van houtspaanderafval verplicht hun afval te leveren aan erkende afhalers en of verwerkers ? Worden particulieren uitgesloten als erkende verwerkers ?
3. Welke sancties staan er op het verkopen van houtspaanderafval aan particulieren ?

Vraag nr. 14
van 8 november 1990
van de heer G. CARDOEN

Bosdecreet — Lijnbeplantingen

De lijnbeplantingen langs wegen vallen niet onder de voorschriften van het bosdecreet.

Meteen vervallen ook de daarop slaande bestaande gemeentelijke verordeningen en reglementen.

Geregeld stellen de gemeentebesturen vast dat bij het kappen en het vellen van lijnbomen, de aanpalende bestrating en wegenis vaak worden beschadigd. Aangezien de gemeentebesturen onwetend zijn over de uitgevoerde werken, kunnen de noodzakelijke voorzorgsmaatregelen niet worden getroffen.

Kan een gemeentebestuur geen verplichting of verordening uitvaardigen waarbij een meldingsplicht bij kappen of vellen van bomen wordt opgelegd ? Zo neen, waarom niet ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 8
van 29 oktober 1990
van de heer J.P. PILLAERT

Cultureel centrum Roeselare — Subsidie

Reeds tweemaal werd vanwege het kabinet van de geachte Minister een schriftelijke toezegging gedaan betreffende het subsidiëren van het cultureel centrum te Roeselare.

Indien de Vlaamse Raad in de komende dagen het licht op groen zet om de onroerende investeringen vanaf volgend jaar via het Investeringsfonds te subsidiëren, kan die toezegging niet worden nagekomen.

In dit verband zou ik graag van de geachte Minister vernemen welke stappen hij zal ondernemen om vooralsnog aan deze situatie een oplossing te geven.

Hoe komt het dat de gemeenten Lommel en Tongeren wel kredieten voor het bouwen van de culturele centra kregen toegekend ?

Vraag nr. 13
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

VCGT — Buitenlandse bureaus

Graag vernam ik welke middelen ter beschikking werden gesteld van de buitenlandse burelen van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) en welke kredieten worden voorzien in 1991 en dit per buitenlands bureau.

Vraag nr. 21
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Landelijk georganiseerd jeugdwerk — Herwaardering

Door het decreet op het landelijk georganiseerd jeugdwerk van 22 januari 1975 worden vandaag ruim 100 landelijke jeugdorganisaties erkend en gesubsidieerd. Elke organisatie ontvangt jaarlijks een basistoelage van 100.000 frank (geïndexeerd = 189.440 frank in 1989) en een toelage voor de uitgaven met betrekking tot de werking van het nationaal secretariaat, de loonlast en de gepresteerde kadervorming. Men is er altijd van uitgegaan dat de organisaties zelf een gevoelig aandeel van de nodige middelen voor hun rekening zouden nemen. Daartegenover engageerde de overheid zich voor de uitvoering van het decreet.

De jongerenbewegingen hebben altijd voor een deel in hun eigen inkomsten voorzien. Deze inspanning is niet onaanvaardig.

De overheid komt echter de afspraken niet na.

Veelal werd enkel de basistoelage voor 100 ten honderd uitbetaald. De globale uitvoering van het decreet kwam er tot op heden nooit.

Zie hier de evolutie in cijfers van het landelijk georganiseerd jeugdwerk :

	Tussenkost in miljoenen uitgedrukt	Toepassings- coëfficiënt (ten honderd)
1982	210	63
1983	224	
1984	235	
1985	262	
1986	288	
1987	305	68
1988	314	71
1989	341	74
1990	346	70 (?)
1991	360 (?)	68 (?)

In 1989 werd het maximum bereikt met 74,4 ten honderd van de uitvoering van het decreet. In 1990 wordt de 70 ten honderd wellicht niet gehaald. 1991 ziet er nog erger uit voor de landelijke jeugdorganisaties. De 4,5 ten honderd inflatie van de voorbije twee jaar, de CAO van de overheid en de indexering voor de periode 1989-1991 worden niet in rekening gebracht. Normaliter moet een stijging van 7,5 ten honderd worden voorzien.

In feite zouden op de begroting 1991 onder sectie 42, 502 miljoen moeten ingeschreven staan, wil men het decreet nakomen.

Het is onheus te besnoeien in de werkvormen speelpleinwerking en jeugdvakanties. Tal van jeugdgroepen worden hierdoor rechtstreeks getroffen en zullen hierdoor minder kampsubsidies ontvangen. Het gevolg is dat de jaarlijkse kampen duurder zullen worden.

Ook de kampwerkvorm culturele manifestaties, de uitlening van kamptenten en kampeermateriaal, worden niet gespaard. Het is onvoorstelbaar.

Binnenkort wordt het zelfs onmogelijk een kamp op te zetten. Reeds in 1990 konden heel wat groepen geen beroep doen op de uitlening van tenten. Door op deze post te besparen, kunnen op termijn 4.000 tenten niet worden vervangen en verliest Vlaanderen een unieke service, waar vele jongeren tot voor kort gebruik konden van maken. Het gaat hier om een bijzonder slechte keuze van besparen : minder tenten betekent minder uitleningen, betekent minder inkomsten, betekent opnieuw besparingen, tot er wellicht geen tenten meer zijn om te besparen. Dit is zeker geen voorbeeld van goed overheidsbeheer.

Door in te krimpen op de regeling rond culturele manifestaties dreigt een promotiekanaal voor cultuur en lokale jeugdinitiatieven verloren te gaan.

Ik wil hierbij aandringen op de 100 ten honderd uitvoering van het decreet, een behoorlijke subsidiëring van de speelpleinwerking en de jeugdvakanties, de aankoop van tenten en het behoud van de culturele manifestaties.

Het idealisme en de inzet van jongeren niet alleen om belangeloos spel- en educatieve programma's uit te werken en reëel bij te dragen aan het sociale leven, maar ook nog om voor een gedeelte in eigen inkomsten te voorzien, verdient meer dan bijkomende financiële dobbbers. Het wordt tijd dat het jeugdwerk eens behoorlijk wordt gewaardeerd en gevalideerd. Het minste is wel de volledige uitvoering van het decreet, zonder restricties op kampmateriaal, culturele manifestaties enzovoort en zeker geen daling van de toepassingscoëfficiënt.

Vraag nr. 26
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Toerisme 1991 — Stand van zaken

Het belang van het toerisme is de jongste decennia enorm toegenomen. Het is een zeer belangrijke tertiaire economische activiteit binnen de EG. Het toerisme neemt momenteel 5,5 ten honderd van het bruto nationaal produkt (BNP) voor zijn rekening en heeft een directe tewerkstelling tot gevolg van 7 miljoen arbeidsplaatsen, met de indirecte erbij zelfs 10 miljoen. Toerisme is de snelst groeiende economische activiteit in de EG. Jaarlijks groeit het toerisme in de lidstaten met 5 ten honderd.

Toerisme heeft ongetwijfeld naast een culturele en sociale functie, zeker een sterke economische dimensie. Bij de bespreking van de begroting 1990 pleitte de geachte Minister zelf voor een structurele wijziging waardoor de sector toerisme zou overgaan van culturele naar economische zaken. Wat is volgens de geachte Minister de stand van zaken in deze discussie ?

Vraag nr. 29
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Europees Jaar Toerisme (EJT) — Produktverbetering

In een nota van de geachte Minister over de oriëntaties voor een toeristisch beleid van de negentiger jaren wordt gesteld dat het Europees Jaar van het Toerisme (EJT) een grote stimulerende functie zou moeten betekenen zowel voor aanbodzijde (produktverbetering) als voor vraagzijde.

Welke initiatieven zijn volgens de geachte Minister op dit vlak genomen, welke worden voorzien in 1991 en welke kredieten zijn daarvoor beschikbaar ?

Vraag nr. 30
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Europees Jaar Toerisme (EJT) — Samenwerking

In een nota van de geachte Minister over de oriëntatie voor een toeristisch beleid van de negentiger jaren wordt gesteld dat Europese samenwerking noodzakelijk is in het Europees Jaar van het Toerisme (EJT).

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Welke initiatieven zijn genomen, welke worden voorzien in 1991 en welke kredieten zijn er beschikbaar ?

Vraag nr. 31
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

VCGT — Samenwerking met het bedrijfsleven

De begroting 1990 voorzag voor het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) in een bedrag van 56 miljoen aan eigen inkomsten (waarvan 20 miljoen intrestopbrengsten en 25 miljoen toelagen van de Nationale Loterij) op een totaal bedrag van 634,9 miljoen.

Welke verhouding wordt voorzien in 1991 ?

In Nederland ligt het promotiebudget van de promotieorganisatie NBT (Nederlands Bureau voor Toerisme) viermaal zo hoog als dat van het VCGT. 50 ten honderd van de uitgaven weet NBT te halen uit het bedrijfsleven.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Welke inspanningen werden reeds gedaan door het VCGT om de privé-sector bij de activiteiten te betrekken en investeringen te stimuleren ? Met welk resultaat ?

Welke initiatieven worden genomen om het beleid in de richting van meer eigen inkomsten via samenwerking met het bedrijfsleven te sturen ? Enkel op deze wijze wordt het mogelijk dat het VCGT op termijn over een budget kan beschikken — om Vlaanderen over de wereld te propageren — dat hoger ligt dan wat door één enkele voornamelijk Nederlandse stad enkel voor promotie in het eigen land wordt aangewend ?

Vraag nr. 32
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Algemeen toeristisch beleid — Principes

In een nota van de geachte Minister over de oriëntaties voor een toeristisch beleid van de negentiger jaren van 24 april 1990 pleitte de geachte Minister ervoor dat de promotie en het toeristisch produkt moesten worden benaderd als een geheel. Het herstel van de link tussen verbetering van het toeristisch produkt en de promotie werd prioritair gesteld.

Aldus diende te worden gestreefd naar een kwaliteitsverbetering van het toeristisch produkt en diende promotie te worden gevoerd in functie van die produktverbetering. Ook diende gestreefd naar produktvernieuwing.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoe dit concreet wordt gerealiseerd.

Vraag nr. 35
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Toerisme en ruimtelijke ordening – Symbiose

Een eigenlijke toeristische politiek beperkt zich niet tot het inrichten van feestelijkheden, het uitgeven en verspreiden van folders en het verstrengen van veiligheidsvoorschriften voor hotelaccomodaties.

Toeristische politiek hangt ook samen met ruimtelijke ordening. Onze badplaatsen evolueren van de toeristische centra die zij vroeger waren met grote hotels, naar tweede verblijven voor mensen die van niet verder komen dan Brussel of Antwerpen. Deze tweede verblijvers zijn geen toeristen meer. Zij verteren heel wat minder, maar stellen wel hogere eisen in hun tweede verblijfsgemeente dan in hun eigen woongemeente. Er is dus een dringende nood aan badplaatsvernieuwing.

Reeds bij de bespreking van de begroting 1990 wees ik op de nood aan zogenaamde hotelzones, naar analogie met ambachtelijke zones of industriezones, namelijk gebieden waar nieuwe hotels kunnen worden gebouwd, zoals bijvoorbeeld in Ashford. Vermits het aantal hotels in ons land van jaar tot jaar afneemt, dient nieuwbouw te worden gestimuleerd en dient ook betaalbare ruimte te worden gecreëerd.

Indien dit niet gebeurt, valt te voorzien dat onze badplaatsen niet meer geschikt zijn om een internationaal publiek op te vangen, vermits de beschikbare ruimte voor het overgrote deel wordt ingenomen door appartementsgebouwen die het weinig attractieve imago van de Atlantic Wall alleen maar bevestigen. Meer en meer worden internationale toeristen genoopt onderdak te zoeken in het hinterland.

Anderzijds dient te worden onderstreept dat de groene ruimten en duinen die onze kust nog resten, maximaal dienen te worden gevrijwaard van bebouwing.

Een toeristische politiek staat en valt met de bescherming van enerzijds de natuurlijke omgeving zoals zee, strand, duinen, groene ruimten en van de eigen hoteliers, die de motoren zijn van het toerisme.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister. Werd of wordt ter zake overleg gepleegd met zijn collega bevoegd voor de ruimtelijke ordening ?

Vraag nr. 41
van 8 november 1990
van de heer A. DE BEUL

BRT – Geringe belangstelling leescultuur

Het is in het verleden steeds de ambitie van de Vlaamse televisiemakers geweest de leescultuur in Vlaanderen te bevorderen en het publiek attent te maken op belangrijke literaire werken en interessante publikaties.

De jongste tijd circuleren er geruchten die de indruk wekken dat de „BRT, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap” ook die ambitie heeft opgegeven.

Kan ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

Is het juist dat in 1991 de zendtijd van het programma „Wie schrijft die blijft” sterk wordt beperkt ?

Is het juist dat in 1991 ook de zendtijd van het programma „Uitgelezen” wordt beperkt ?

Vraag nr. 42
van 8 november 1990
van de heer A. DE BEUL

BRT-televisie – Aandacht Vlaamse boekenbeurs

De vorige jaren besteedde de BRT-televisie ruime aandacht aan de boekenbeurs.

Het valt de kijkers op dat er dit jaar door de „Omroep van de Vlaamse Gemeenschap” nauwelijks aandacht wordt gewijd aan dit belangrijk cultureel gebeuren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe die verminderde interesse voor het Vlaamse boek wordt verantwoord ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 19
van 31 oktober 1990
van de heer H. LAUWERS

Examen meetkundig schatter – Vrijstellingen

De Centrale Examencommissie richt examens in voor meetkundig schatter van onroerende goederen. Aan de houders van het getuigschrift van de Koninklijke Militaire School (KMS), afdeling alle wapens wordt vrijstelling verleend voor een aantal vakken, mits zij een licentiaatstapel hebben. De houders van het diploma van licentiaat nautische wetenschappen, dat voor verschillende wervingen van het Vast Wervingssecretariaat wordt gelijkgesteld met andere licentiaatsdiploma's en met het voornoemde getuigschrift van de KMS, genieten tot op heden niet dezelfde vrijstellingen voor de Centrale Examencommissie met het oog op het behalen van het getuigschrift van meetkundig schatter van onroerende goederen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. op basis waarvan dit onderscheid wordt gemaakt ;
2. of een gelijkshakeling van de beide diploma's voor het examen van meetkundig schatter van onroerende goederen (wat de vrijstellingen betreft) in het vooruitzicht wordt gesteld en zo ja, vanaf wanneer ?

Vraag nr. 22
van 7 november 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Tuinbouwschool Merchtem – 0 verdracht naar gemeenschapsonderwijs

De gemeente Merchtem bezit aan de Molenlaan te Peizegem een gerenomeerde tuinbouwschool.

Op dit ogenblik zou het de bedoeling zijn dat de gemeente deze school afstoot en overdraagt aan het gemeenschapsonderwijs.

Kan de geachte Minister meedelen of de gemeente Merchtem inderdaad met zijn kabinet, zijn administratie of met de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) contact heeft opgenomen om te onderhandelen over een overdracht door de gemeente Merchtem van de Gemeentelijke Landbouwschool aan de ARGO ?

Kan de geachte Minister meedelen of de ARGO al dan niet positief heeft gereageerd ?

Kan de geachte Minister ook meedelen onder welke voorwaarden een eventuele overname zal geschieden ?

Vraag nr. 24
van 8 november 1990
van mevrouw N. MAES

STUMOVO-project — Verlenging

Het STUMOVO-project heeft tot doel de studiemogelijkheden voor volwassenen die in de Vlaamse Gemeenschap worden georganiseerd te inventariseren. Het werd in 1984 opgezet met de steun van de Vlaamse Gemeenschap. Voor 1990 werd het contract dat bestond met het Ministerie van Onderwijs niet verlengd.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Komt er een einde aan het voortbestaan van het STUMOVO-project ?
2. Waarom is het contract door het Ministerie van Onderwijs niet verlengd ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 10
van 30 oktober 1990
van de heer G. Janzegers

Boutersem — Problematiek rond de afrit van de E 40

De problematiek rond de bestaande en gecontesteerde afrit nummer 24 te Verrijck en de door het gemeentebestuur gewenste afrit in Willebringen blijft het voorwerp van allerlei gissingen, speculaties en tussenkomen. In aansluiting op mijn schriftelijke vraag nummer 117 van 23 februari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 12 van 23 april 1990, bladzijde 622) en op de brief van de geachte Minister met kenmerk WIH/VDK/18872 - 24016/A3-N234 aan het Wijkcomité van Verrijck (die hem een petitie had overhandigd tijdens een vergadering op 11 juni 1990), vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke zijn de resultaten van het onderzoek naar de mogelijkheid om het zwaar verkeer af te leiden naar

de daartoe geschikte afritten nummers 23 (Haasrode) en 25 (Tienen) ?

2. Welke zijn de resultaten van het onderzoek naar de mogelijkheid om in de Smidstraat en de Stationsstraat een snelheidsbeperking tot 40 kilometer per uur door te voeren samen met de daarbij horende infrastructuurwerken om deze snelheidsbeperking effectief te maken ? Wanneer zullen deze maatregelen worden toegepast ?
3. Worden er maatregelen voorzien tegen de geluidshinder ? Zo ja, dewelke ? Wanneer zullen deze worden gerealiseerd ?
4. Worden er door het gemeentebestuur van Boutersem nog stappen ondernomen om vooralsnog een bijkomende afrit te bekomen in Willebringen, ofschoon deze afrit volgens de geachte Gemeenschapsminister verkeerstechnisch niet verantwoord is ?

Vraag nr. 16
van 6 november 1990
van de heer M. SCHOETERS

Onderzoek bouw containerhaven te Antwerpen — Stand van zaken

In antwoord op mijn vraag nummer 104 van 11 april 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, Nr. 18 van 13 oktober 1989, bladzijde 781) beloofde de geachte Minister mij om tegen einde 1990 de haalbaarheid van een getijde-containerhaven op de linkeroever grondig te onderzoeken en dit in al zijn aspecten.

Graag had ik van de geachte Minister de huidige stand van dit onderzoek gekend, omdat een laattijdigheid van één en een half jaar onderzoek me ten zeerste zou verwonderen.

Vraag nr. 18
van 7 november 1990
van de heer G. CARDOEN

Kanaal Brussel-Charleroi — Noodzaak container

Het Kanaal Brussel-Charleroi is ook op het Vlaamse grondgebied (streek van Halle) druk bezocht door sportvissers, wandelaars enzovoort.

Met lede ogen stellen we vast dat naast het kanaal geen gelegenheid is om afval — papier en dergelijke — in een daartoe bestemde container te deponeren zodat het uitzicht rond het kanaal veel te wensen overlaat.

Anderzijds stellen we vast dat op Waals grondgebied — bijvoorbeeld in de streek van Ittre — de nodige maatregelen en schikkingen zijn genomen om afval en vuil in containers kwijt te raken.

Is de geachte Minister hiervan op de hoogte ? Waarom kan ook op Vlaamse grond de wegenis langs het kanaal Brussel-Charleroi niet proper en net worden gehouden ?

Welke maatregelen zal de geachte Minister nemen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
5	30.10.1990	G. Janzegers	<i>Quebec — Culturele en samenwerkingsakkoorden</i>	131
6	06.11.1990	W. Verreycken	<i>Belgische ambassades — Aanstelling vertegenwoordigers Vlaamse Gemeenschap</i>	131
8	07. II. 1990	H. Suykerbuyk	<i>Internationale Tentoonstelling te Sevilla — Deelname Vlaamse Gemeenschap</i>	132
9	08.11.1990	H. Suykerbuyk	<i>Artikel 84 van de bijzondere wet — Bekendmaking van Executievebesluiten</i>	133
10	12.11.1990	A. Laridon	<i>Investeringsfonds — Benadeling van Oostende als havenstad</i>	133
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
1	29.10.1990	Jos Bosmans	<i>Rationeel energieverbruik — Initiatieven, budgettaire middelen en effect</i>	134
3	07. II. 1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Economische vertegenwoordigers Vlaamse Gewest — Bevordering uitvoer</i>	135
4	07. II. 1990	G. Beerden	<i>Organische producten voor transportbrandstof — Gebruik</i>	135
6	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	136
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
4	22.10.1990	F. Vandenbroucke	<i>Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossingen</i>	153
6	24.10.1990	A. Schellens	<i>Beschermde orgels — Restauratie en subsidiëring</i>	153
9	29.10.1990	F. Brepoels	<i>Slopingaanvraag KS — Herbestemming van de gebouwen</i>	136
11	06.11.1990	M. Vogels	<i>Gewestplannen — Afwijkingen door middel van BPA's</i>	137
12	0 06.11.1990	M. Vogels	<i>Afwijking gewestplannen net BPA's — Goedkeuring Vlaamse Executieve</i>	180
13	0 06.11.1990	M. Vogels	<i>Bouwaanvraag schrijnwerkerij Kapelle-op-den-Bos — Juridische draagwijdte minidecreet</i>	180
16	07.11.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>ULB — Bouwaanvraag voor een weg te Lembeek</i>	137
17	07.11.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Halle — Richtnota ruimtelijk beleid</i>	137
18	07.11.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Vestiging industrieterrein Meise — Stand van zaken</i>	138

19	07.11.1990	L. Peeters	<i>Industrieterrein Meise- Westrode — Stand van zaken</i>	138
31	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	138

J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

2	25.10.1990	J. Valkeniers	<i>Jongereninformatie- en -adviescentra — Statuut en kredieten</i>	154
3	29.10.1990	L. Peeters	<i>OCMW-ontvanger — Kasnazicht</i>	154
4	30.10.1990	G. Janzegers	<i>JAC's — Ongenoegen bevoogding sector</i>	139
5	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Woonwagenterrein Diest — Stand van zaken</i>	139
6	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	140

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

2	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Nijverheidsterrein Diest — Verwerking polyurethaan</i>	140
3	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	140

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

387	17.09.1990	J. Geysels	<i>Herald of Free Enterprise — Procedure voor de correctionele recht-bank</i>	155	
400	02.10.1990	J. Cuyvers	<i>Meetgegevens SO₂, NOX en OZON — Openbaarheid</i>	155	
406	03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Walenbos te Houwaart — Verblijfplaatsplan</i>	156	
411	04.10.1990	J. Gabriels	<i>CITES-specimen — Uitreiken van vergunningen</i>	156	
414	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Verhoogde ozonconcentraties — Maatregelen</i>	156	
415	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Ghent Coal Terminal — Stofhinder</i>	157	
416	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Pluimveeslachthuis Temse — Watervervuiling</i>	157	
417	12.10.1990	J. Cuyvers	<i>Zware industrie in Gentse kanaalzone — Beperking van SO₂-uitstoot</i>	157	
1	16.10.1990	J. Cuyvers	<i>Bedrijf drukinkten Lokeren — Geurhinder</i>	158	
2	22.10.1990	F. Vandembroucke	<i>Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossing</i>	158	
4	25.10.1990	Jos Bosmans	<i>Bodemverdroging — Gevolgen voor drinkwatervoorziening</i>	159	
5	25.10.1990	J. Cuyvers	<i>Hinderlijke olieproducerend bedrijf te Izegem — Noodzaak verstren-ging exploitatievergunning</i>	159	
7	26.10.1990	J. Geysels	<i>Antwerpse Waterwerken — Gebruik afvalcollector Tessenderlo-Antwerpen</i>	159	
8	29.10.1990	Jos Bosmans	<i>Bagger- en ruimingsslib — Vervuiling en verwijdering</i>	141	
9	0	30.10.1990	J. Cuyvers	<i>Grove verbrandingsassen IBOGEM — Exploitatievergunning</i>	180
10	0	06.11.1990	J. Geysels	<i>Afvalstoffen INDAVER — Hoeveelheid en aard</i>	181
11	0	06.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Fotografisch produkt — Reststoffen</i>	181

12	0	07. II. 1990	E. Van Vaeren-bergh	Waterzuiveringsstation Vorst — Concrete plannen	181
13	0	07.11.1990	J. Cuyvers	Houtspaanderafval — Brandstof voor kachels	181
14	0	08.11.1990	G. Cardoen	Bosdecreet — Lijnbeplantingen	181

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

113		08.10.1990	L. Peeters	BLOSO-Centrum Menaggio — Exploitiemodaliteiten	160
1		18.10.1990	W. Kuijpers	Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Belgische kleuren op puntenbord	162
4		19.10.1990	E. Van Vaeren-bergh	VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking	163
5		19.10.1990	T. Van Parys	Opera voor Vlaanderen — Financiële last Vlaamse Gemeenschap	163
6		22.10.1990	P. Van Grembergen	Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Belgische kleuren op puntenbord	164
8	0	29.10.1990	J. Pillaert	Cultureel centrum Roeselare — Subsidie	182
9		31.10.1990	J. Caudron	BR T-Journaal — Interview Franstalige Ministers	165
10		31.10.1990	J. Van Eetvelt	Sociale programmatie 1989 — Administratief toezicht	141
11		31.10.1990	M. Desutter	Hotelsector en culturele instellingen — Toeristische arrangementen	165
12		31.10.1990	M. Desutter	VCGT — Toelagen	165
13	0	31.10.1990	M. Desutter	VCGT — Buitenlandse bureaus	182
14		31.10.1990	M. Desutter	Decreet op de logiesverstreckende bedrijven — Uitvoering en subsidiëring	142
15		31.10.1990	M. Desutter	Toeristisch recreatiepark Raversijde/Oostende — Stand van zaken	166
16		31.10.1990	M. Desutter	Toeristische statistieken — Betrouwbaarheid	166
17		31.10.1990	M. Desutter	Horeca — B TW-tarieven	143
18		31.10.1990	M. Desutter	VCGT — Europese steun	143
19		31.10.1990	M. Desutter	Toeristische promotie — Samenwerking	166
20		31.10.1990	M. Desutter	Gehandicapte sportbeoefenaars — Initiatieven en financiële steun	143
21	0	31.10.1990	M. Desutter	Landelijk georganiseerd jeugdwerk — Herwaardering	182
22		31.10.1990	M. Desutter	Congrestoerisme — Stand van zaken	167
23		31.10.1990	M. Desutter	Toeristische informatie — Coördinatie	167
24		31.10.1990	M. Desutter	Reisbureausector — Europese richtlijn pakketreizen	144
25		31.10.1990	M. Desutter	Sociaal toerisme — Middelen	167
26	0	31.10.1990	M. Desutter	Toerisme 1991 — Stand van zaken	183
27		31.10.1990	M. Desutter	SERV-studie — Economisch belang toeristische sector	168
28		31.10.1990	M. Desutter	Vakantiespreiding — Initiatieven	168
29	0	31.10.1990	M. Desutter	Europees Jaar Toerisme — Produktverbetering	183
30	0	31.10.1990	M. Desutter	Europees Jaar Toerisme — Samenwerking	183

31	0	31.10.1990	M. Desutter	<i>VCGT — Samenwerking met het bedrijfsleven</i>	183
32	0	31.10.1990	M. Desutter	<i>Algemeen toeristisch beleid — Principes</i>	183
33		31.10.1990	M. Desutter	<i>Kampeertoerisme — Promotie</i>	144
34		31.10.1990	M. Desutter	<i>Hotels — Vijfde ster</i>	145
35	0	31.10.1990	M. Desutter	<i>Toerisme en ruimtelijke ordening — Symbiose</i>	184
36		31.10.1990	M. Desutter	<i>Hoteltoerisme — Bestaanszekerheid</i>	145
37		06.11.1990	M. Vogels	<i>Culturele sector — Voorwaarden om een gedetacheerde leerkracht tewerk te stellen</i>	145
38		08.11.1990	A. De Beul	<i>Studiebeurs Jan Jacobs — Modaliteiten</i>	146
39		08.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>SA BA M — Auteursrechten voor schoolvoorstellingen</i>	146
40		08.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Auteursrechten — Aard en berekening</i>	146
41	0	08.11.1990	A. De Beul	<i>BRT — Geringe belangstelling leescultuur</i>	184
42	0	08.11.1990	A. De Beul	<i>BRT-televisie — Aandacht Vlaamse boekenbeurs</i>	184
46		21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	146
49		23.11.1990	M. Van Peel	<i>SABAM — Inning auteursrechten voor schoolvoorstellingen</i>	147

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

2		26.10.1990	M.P. Kestelijn-Sierens	<i>Poliomyelitis — Tussenkost Vlaamse Gemeenschap</i>	169
3		06.11.1990	R. Van Steenkiste	<i>Isolatiecellen — Bescherming patiënten</i>	147
4		06.11.1990	J. Devolder	<i>Beschutte werkplaatsen — Stand van zaken</i>	148

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

264		04.10.1990	G. Annemans	<i>Proefschriften — Engelse taal in Vlaanderen</i>	169
269		10.10.1990	A. Laridon	<i>ARGO-schoolraden — Aansprakelijkheid leden lokale schoolraden en lokale raden van bestuur</i>	169
271		10.10.1990	F. Vermeiren	<i>Tekort aan technici A 2 — Onderwijsaanbod aanpassen</i>	170
275		11.10.1990	P. Vangansbeke	<i>Erasmus-programma — Informatie</i>	170
2		17.10.1990	F. Vermeiren	<i>Inschrijvingsgeld HOVL — Terugslag studentenpopulatie</i>	171
6		19.10.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking</i>	171
14		29.10.1990	F. Vermeiren	<i>Doorlichting Ministerie van Onderwijs — Gunningscriteria en kostprijs</i>	172
16		29.10.1990	F. Vermeiren	<i>Stages in ondernemingen — Verzekering</i>	173
17		29.10.1990	F. Vermeiren	<i>Nationale Dienst voor Gemeenschappelijke Gemeenschapsaangelegenheden en Wetenschappelijke Inrichtingen van de Staat — Overheveling</i>	148

18		31.10.1990	R. Van Steenkiste	<i>Personeel gemeenschapsscholen — Onderbreking van prestaties</i>	173
19	0	31.10.1990	H. Lauwers	<i>Examen meetkundig schatter — Vrijstellingen</i>	184
20		06.11.1990	M. Vogels	<i>Leerkrachten — Detachering naar culturele sector</i>	149
21		06.11.1990	L. Peeters	<i>Toezichters leerlingenvervoer — Vergoeding</i>	149
22	0	07.11.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Tuinbouwschool Merchtem — Overdracht naar gemeenschapsonderwijs</i>	184
23		07.11.1990	E. Pinoie	<i>Regeling boventaligheid — Weigering tijdelijke reffectatie</i>	149
24	o	08.11.1990	N. Maes	<i>STUMO VO-project — Verlenging</i>	185
25		12. II. 1990	R. Van Hooland	<i>Universiteitsstudenten — Vreemde nationaliteit</i>	150
28		19.11.1990	Jos Bosmans	<i>Stagetijd verpleegkundigen — Waarde</i>	150

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

6		31.10.1990	J. Van Eetvelt	<i>Sociale programmatie 1989 — Administratief toezicht</i>	150
7		21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	151

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

250		17.09.1990	J. Cuyvers	<i>Donkmeer te Berlare — Aanvullen met water van de Zeeschelde</i>	173
255		17.09.1990	J. Valkeniers	<i>Station en Toeristische Dienst De Panne — Overtreding taalwetgeving</i>	174
270		25.09.1990	J. Cuyvers	<i>Sloopbeton — Recyclage</i>	174
275		04.10.1990	R. Van Hooland	<i>Haven van Gent — Infrastructuurwerken</i>	175
280		12.10.1990	W. De Vlieghe	<i>Steenweg op Waterloo te Brussel — Gewestoverschrijdende aanpak</i>	176
281		12.10.1990	L. Peeters	<i>Vliegveld Grimbergen — Ongevallen</i>	176
282		12.10.1990	J. Ansoms	<i>Realisatie indicatief meerjarenprogramma Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Gespecificeerde berekening</i>	176
284		12.10.1990	J. Ansoms	<i>Vierde vaste Schelde-oeververbinding — Werkgroep</i>	177
7		24.10.1990	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>R 41 te Aalst — Toekomstplannen</i>	178
8		25.10.1990	G. Annemans	<i>Opschriften op verkeersborden — Verwijdering</i>	178
10	0	30.10.1990	G. Janzegers	<i>Boutersem — Problematiek rond de afrit van de E 40</i>	185
12		30.10.1990	G. Janzegers	<i>Geluidsschermen langs A 2 te Bekkevoort — Stand van zaken</i>	179
13		31.10.1990	R. Van Hooland	<i>NMVB-MIGV-MIVA — Weddeschalen</i>	179
14		06.11.1990	D. Van der Maele	<i>N 42 — Ontsluiting Geraardsbergse regio in de richting Gent</i>	152
15		06.11.1990	F. Brepoels	<i>Afzondering van het land van Overmaas — Verbetering via openbaar vervoer</i>	152
16	0	06.11.1990	M. Schoeters	<i>Onderzoek bouw containerhaven te Antwerpen — Stand van zaken</i>	185
17		07. II. 1990	J. Cuyvers	<i>Rechtstrekking N 42 — Stand van zaken</i>	152
18	0	07.11.1990	G. Cardoen	<i>Kanaal Brussel-Charleroi — Noodzaak container</i>	185